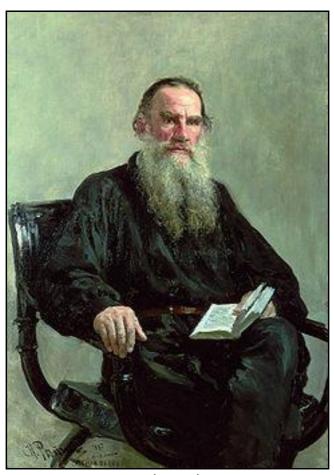
شەيتان PDF4Kurd

ليۆ تۆلستۆي

ليۆ تۆلستۆي

شەيتان

كورته رۆمان

وەرگێڕانى ئەمىن گەردىگلانى

خانهی موکریانی بۆ چاپ و بلاوکردنهوه

- **شەيتان** اكورتە رۆمانا
 - نووسینی: لین تۆلستۆی
- وهرگێرانی: ئەمىن گەردىگلانى
- نهخشه سازى ناوهوه: گۆران جهمال رواندزى
 - **بەرگ:** رێمان
 - پيتچنين: م. شاسهنهم
 - نرخ: ۳۰۰۰ دینار
 - چاپی یهکهم ۲۰۱۶
 - تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
 - چاپخانهی موکریانی (ههولیّر)
- بەرپوەبەرايەتى گشتى كتيبخانەي گشتىيەكان ژمارەي سپاردنى (٢٦٣) سالىي ٢٠١٤ي پينى دراوه.

زنجیرهی کتیب (۸۲۱)

ههموو مافیکی بۆ دەزگای موکریانی پاریزراوه

مالْپِەر: www.mukiryani.com

ئىمەيل: info@mukiryani.com

که وایه به ئیره ده لیم هه رکه س به چاوی هه وه س له ژنیک بروانی، هه رئه و کاته زیناحی له گه ل کردووه.

کهوایه ئهگهر چاوی راستت هه نخطیسکینی، دهریهینه و تووری هه نده، چونکه وا چاکه ئه ندامیکی له شت له نیو به ری نه که هه موو جهسته تله ئاوری دوزه خدا بسووتی.

ئهگەر دەستى راسىتت ھەلتخلىسىكىنى، بىپەرىنە و توورى ھەلدە، چونكە وات بە قازانجە ئەندامىكى لەشىت لە نىو بەرى، نەك ھەموو جەستەت بكەويتە دۆزخەوە.

ئینجیلی مهتی، بهشی پینجهم، ئایهته کانی بیست و ههشت و بیست و نق و سی.

يەك

¹⁻ Yevgueni Irtenyev Ivanovich

دەمایەوە. بەلام خۆى بە كاروبارى مەزرا و كشتوكاللەوە مانىدوو نەدەكرد و ھەمووى بە گزیرەكەى سىپاردبوو. گزیرەكەى ئەگەرچى زۆر جینى متمانەى بوو، بەلام نانى كەوتبووە رۆنەوە و بە كەیفى دلى خۆى كیسنەى بۆ ھەلدووریبوو، ھەلسنوور و داسنوورەكەشنى تەنیا بۆ بیتاقەتى و خۆخافلاندن بوو.

ملکومالهکهی بهش یکهن بویان دورکهوت که ههستانهوویان له ژیر سارى قەرز مەحالە، سۆپە برېكارەكەسان يىشسىبارى يېكسردن كە چاویوشی له میرات و بهشهمال بکهن و بهو ملکه رازی بن که له دايهگەورەپانەۋە ينيان گەيشىتبوۋ، نرخەكەشى سەدھەزار رۆبل بوۋ. به لام خاو منملکنے که دراوستی ملےکه که ی نهوان بوو پهکیے لهو كەسانە بوق كە ئىرتنىڭ يىلى قەرزدار بوق ق چەنىد سىقتەي بە دەستەرە بور، بۆپە بۆ وەرگرتنى قەرزەكەي ھاتبور بۆ يترزىزرگ و لەسلەر ئەق باۋەرەش بوق كە ئەق دۇق بىرايە سلەرەراي ئەق ھەملوق قەرزەى لە يىياندايە، دەتسوانن بە فرۆشستنى بەشسىك لەو ملكە کاروبارهکهیان بخهنه سهر راستهری و ملک و زهویوزاریکی باشىشىيان بى دەمىنىتەرە. دەپانتوانى تەنبا دارسىتانەكە و چەند يەلە زەوپىي بەيار بفرۆشىن و ملكىي سىەرەكىي سىمىزنۆشسىكايا كە زۆر زهویـوزاریکی پـر پیـت و بهنـرخ بـوو و له چـوارههزار دیسـیاتین گۆشىتەزەوى و كارخانەپەكى قەنىد و دووھەزار دىسىياتىن لەوەرگە ينكهاتبوو، بهيلنهوه بع خويان؛ بهو شهرتهي كاري ييراگهيشتن و رەنيوھينانى لە ئەسىتۆى خۆيان بى و لە سەر ملكەكە دانىشىن، بە تهگبیرورا کاری له سهر بکهن و به دار و بهردیدا نهدهن.

یوّقگینی سه ر له بههار سه ریّکی له ملّکه که ی دا (باوکی له چلهی پورژوودا مردبوو) بارودوّخ و کاروباره کهی لیّکدایه و و بریاری دا واز له کاری دهولّه تی بینی له گهلّ دایکی بگه رینه وه سه ر ملّکه که و له گوند نیشته جی بن و خوّی کاروباری ملّک و مهزراکه ی له ئه ستوّ بگری و بیپاریزی، له گهلّ براکه شی که نیّوانیکی خوشیان نه بوو، به لیننی دا سالّی چوارهه زار روّبلّ یان یه کجی هه شیتاهه زار روّبلّی بداتی و ئاندری ئیتر هه قی به سه ر ملّک و ماله که وه مهمینی.

ئه و کاره ی کرد و لهگه ل دایکی هاتن له سه ر ملکه که و له باله خانه ی گهوره ی ئاغاییدا نیشته چی بوون و به و په پی توانا و لیهاتووییه وه دهستی کرد به پیراگهیشتن و به ریوه هینانی ملک و مهزراکه ی.

وا باوه ده لمین پیران کونه پهرست ولاوان نویخوازن. به لام ئهم بوچوونه راست نییه. له زور لایه نه وه لاوان کونه خوازترن، ئهوان دهیانهه وی بژین و نازانن به چشیوه یه ده ده ده و ناتوانن باشترین شیوه ی ژیان بدوزنه و و ناچار ریگایه کده گرنه به رکه پیشینیان بویان کیشاون.

ئیستا یــق قگینیش که و تبــوه ئه و بــارود ق خه وه. کاتیک له ســه ملّکه که ی نیشــته جی بــوو، خه ون و ئامــانجی ئه وه بــوو که پیگــایه ک بگــریته به روه ک بـــاوکی نهبــی که زوّر پیــاویکی که مــته رخه م و دهسـتبلاو بــوو، به لُکـوو پیوشــوینی بـاوه گه وره ی پهچــاو بکـات. ئه و ئیســتا له هه مــوو کاروباره کـانی بـاخ و مـال و مهزرا و به پیوه هینــانی ملکه که یـدا، ویــپرای په چــاو کردنی بـارود ق خی ســه رده م، هـ هولــی ده دا پوحی زهمانی باوه گه وره ی زیندو و بکاته وه و بناغه ی ژیانیکی به رز و ســاماندارانه دابریّـری و له گه ل ئه وه دا کاروباره کـانی به ریکـوپیکی

به پیوه ده با و ئاگای له مال و سامانه که یه تی، پیاو یکی سایه چه ور و ده ستود للبازیش بی، تاکوو ژیانیکی خوش و ئاسووده بو خوی و ده روبه رییه کانی دابین بکات و هه مووان لیّی پازی بن. به لام داپشتنی بناغه ی ژیانیکی ئه و تو پیویستی به ئه رک و ماندو و بوونی زوّر هه بوو. ده بوو خاوه ن قه رز و بانکه کان پازی بکات و زهوی بفروشی هه بوو. ده بوو خاوه ن قه رزه کان و هدوا بخات و کاری کات ده ستی لی و کاتی پیدانه و می قه رزه کان و هدوا بخات و کاری کات ده ستی لی پاگرن. ده بو و پاره یه کی زوّری به ده سته وه بی و کریکار و خزمه تکار بگری تاکو و بت و این ملکیک گه و ره ی و می سمیونو قسلیا به باکری تاکو و بت و بازه یه نوری و کارخانه یه کی قه نده و پره پینی به بیجاره ده دا و کریکاری ده گرت هه ربویه هیندی جار په له بارود ق خیک به ئیجاره ده دا و کریکاری ده گرت تاکو و مال و ملکه که ی به بارود ق خیک ای پارود ق خیک به و ه که ملکیکی خوش و ئاوه دان بنوینی.

کاروبارهکان زور بوون به لام وزه و هیزی فکری و جهسته یی یو قگینیش کهم نهبوو. تهمه نی بیست و شهش سال بوو. لاویکی بالا مامناوه نـدی و تونـدوتول بـوو، قه لافه ت و ماسـوولکه ی له شـی به وهرزش به هیّر بووبوون، لاویککی خـوینگه رم و رووخـوش بـوو، دهموچاوی سوور و ددانی سپی و لیّوی ته پ و سوور، تووکی سه ری پ نهبوو، به لام زور نه رم و لوول بوو. ته نیا عهیبیکی که له رواله تیدا وه به رچاو ده که و تاکویری بوو که ناچاری ده کرد چاویلکه له چاو بکات، به جوّریک که ههمیشه چاویلکه ی پینسی له چاو ده کرد و شوینی له سه ر لووته قه له نگییه کهی دانابوو. نه وه رواله تی، به لام له بار پوحییه وه هه تا زیاترت بناسیبایه و لیّی نزیک بوایه ی زیاترت بار پوحییه وه هه تا زیاترت بناسیبایه و لیّی نزیک بوایه ی زیاترت خوشده و یست و کوشده و گیانی له گه لمی بوو. به لام ئیستا دوای مه رگی میرده که ی نه که

ژیانی لهبهر ئه و ده ویست، به لکو و هه مو و خوشی و ئاوات و خه و نه دنیای له چاوی ئه ودا ده دی. خوشه ویستی یو قگینی و منه بی ته نیا له چاوی ئه ودا بی به لکو و هاو پیانی قوتابخانه ی دواناوه ندی و زانکوش خوشیانده ویست و پیزیکی زوریان بو داده نا. و هها چووبو وه دلّی خه لکه وه سویندیان به سه ری ده خوارد و جیگای باوه پ و متمانه ی خه لکی بو و. هه رقسه یه کی بکردایه بروایان پیده کرد و هیچ که س نه بو و لیّی به گومان بی و به پیاویکی فیلبازی بزانی یان پینی و ابی ئه و پ و خساره کراوه و شه ریفه و به تایبه ته چاو و دله پاکه که ی پیزه یک گه رد و غه دری ناپاکیی تیدابی.

لهسهریهک سهرتاپای لهشی له ههموو کاریکیدا یارمهتیدهری بیوون. خاوهن قهرزید که لهگهل هیچ کهس نهدهسازا و بو وهرگرتنهوهی روّژیک له سهر هیچ کهس رانهدهوهستا، له لای ئهو وهک میو و روّنی لی دههات و ههرچی یوٚقگینی بیگوتبایه قهبوولی دهکرد. بهریوهبهری نووسینگهکهی، یان کویخا و گزیرهکان، یان رهعیهتهکانی که لهوانه بوو فیل و دزیوفزی له تاغایه کی تر بکهن و له کارهکانیاندا خو بگنخینن و زیانی پی بگهیهنن، له لای ئهو به دل و به گیان تیوهدهچوون و بو خرمهت کردن و بهریوهبردنی کارهکانی ریزهیه که دریخییان نهده کرد. چونکه ئهوانیش بویان دهرکهوتبوو ئهو باغا رووخوش و میهرهبان و دروستکاره لیلی له کاریدا نییه و دلسوزی خهاکه و چکولهترین زولمیان لی ناکا.

کوتایی مانگی مهی بوو. یو هگینی توانیبووی دوای زهحمه تیکی زور ئه و زهوییه بهیاره وهرگریته وه که له بارمته داینابو و بیفروشی به بازرگانیک و بریکیش قهرز له و بارزگانه وهرگری تاکوو پیداویستییه کانی کاروباری ملک و گونده که ی پی دابین بکات. له وانه

گای جووتی و ئەسىپ و عارەبانە و لەوانەش گرینگتر باللەخانەيەكى گەورە و پرشىكۆ لە مەزرايەكىدا ساز بكات كە زۆر پيويسىت بوو. كارەكان ھەموو جيبەجى كران، داريان ھينا، دارتاشەكان دەسىتبەكار بوون و ھەشىتا داشىقەيان پەيىن دەردا. لەگەل ئەوەشىدا داھاتووى ملكەكە بە تالە موويەك بەند بوو. هاه كات لهگه ل ئه و كنشه و گرفتانه مهسه له يكي تر هاته ينشي و ئەگەرچىي گرېنگاپەتىيەكى ئەرتىزى نەسور، بەلام لەر كاتەدا زۆرى ئازار دەدا. ئەق كورىكى لاق بوق ق ھەتا ئەق كاتە ۋەك زۆربەي هەرزەكارانى تەندروست و رەبەن جحيلابەتىي كردبوو. بانى لەگەل ههموو جوّره ژنیک پیوهندی و کهینوبهینی بووبوو. لاویکی ههرزه و تەركەدنىاش نەسىق. لە لاي خىقى واي دانابوق ئەم لارى بوون ق رابواردنانه بق تهندروستی و هاوسهنگی و ئازایی بیر و خهیالی ينوست بوق، بزيه خوى تنوه دهگلاند. له تهمهنى شازده سالنيهوه ئهو رنگایهی گرتیووه بهر و ههتا ئهو روژه ههمیوو شیتیک به خیر و خۆشى گوزەرابوو، يانى تووشى زىدەرۆپى نەبووبوو و لە عەياشىيدا ئاوى له ئاوەرق دەرنەكردىيو، لەق ماۋەيەدا قەت دلى نەكەوتپوۋە داوی ژننیک و قهتیش نهخوش نهکهوتیوو. سیهرهتا له پترزیورگ لهگهڵ ژنتکے بەرگىدروق كەپنىوبەپنى سىاز كردبوق، بەلام ئەق ژنه بوويوه خرايكار، ئەوپش واي به باش زانبيورو خوّى لي لادا و وازى لي بيني. ئەم لايەنەي ژيانى جۆريك دابين كرابوو كە خەمى ھيچى نهبی و به خهیالیکی ئاسوودهوه رایبویری.

به لام ئیستا نزیک دوو مانگ بوو له گوند نیشته جی بووبوو و نهیده زانی چبکا. پاریز کردنی نابه دل ورده ورده شوینیکی خراپی له

سهر روّحی دانا. نهیدهزانی بو ئه و کاره بچی بو شار یان نا. ئهگهر بشی دونی ههیه لینی بمینیته وه؟ له ناخه وه شله ژابوو. ئه و مهسیه له وای لیکردبوو ئاراوقارای لی هه لگیرابوو، چونکه سوورسوور دهیزانی ئه و جوّره پیوهندییه پیویستییه کی روّحییه و ناتوانی چاوپوشیی لی بکات و کلاو له سهر خوّی بنی؛ ههر به پاستیش وهکوو پیویستیه کی حاشاهه لنه گری لی هاتبوو بوّی و له و ململانییه دا به زیبوو. به جوّریک که ههستی ده کرد ئازاد نییه و چاوی بی ئیختیار ههموو ژنیکی جحیّلی راو ده کرد و دیتنی ژنان چاوی بی چیژبه خشی به جهسته یدا دههینا.

سـهره رای ئه و ههمـوو تـامه زر قریبیه، پیکهینانی پیره نـدی لهگه لا ژنانی گونده کهی به کاریکی کریت و نه شیاو ده زانی. بیستبووی که باوکی و باوه گهو رهی به پیچه وانه ی ئاغاکانی دیکه هه ردووکیان له و کارانه به دوور بوون و هیچ کات ژنیکی نامه حره م یان به ستو که پیی نهناوه ته مالیان و قه تیان شه روالی حه رام دانه که ندووه، بقیه له دله و بریاری دا ئه ویش ریگای ئه وان بگریته به رو ته ماح له نامووسی ره عیه ته کانی نه کا.

به لام دواتر که دیتی که و تو ته به ندی گرانی هه وه سه وه و ئو قره ی لی هه لگیراوه، دیتی له شار و چکه که ی نزیک خویان نه دیو و نه ناسیاو داده مینی و هیچی پی ناکری؛ بویه بیری کرده وه روزگاری کویله داری به سبه رچووه و به و ئاکامه گهیشت که ده توانی ده وای ده رده که ی خوی هه ر له گونده که دا بدوزی ته وه، به لام به لینی به خوی دا که له و ریگایه دا هینده به پاریزه وه هه نگاو هه لگری که هیچ که س پیری نه زانی و خوشی هه تا ملان تووشی زه لکاوی عهیاشی نه بی و هه رئه وه نده تامه زرویی و ئاره زووی خوی بشکینی؛ قه سیشی بو ئه و کاره ته نیا تامه زروی و و خوی بشکینی؛ قه سیشی بو نه و کاره ته نیا

بۆ بارى لەشساغى بوو. بەلام كاتىك بپىارەكەى دا خەم و نىگەرانى لە ناخىدا سەرى ھەلدا و ئاراوقاراى لى ھەلگىرت. ھەرجارىك كە لەگەل كويخا يان پەعيەتەكان يان دارتاشەكە قسەى دەكىرد، بى ئىختيار باسەكەى دەبردەوە سەر ژنان و كاتىك باسەكە دەھاتە سەر ژنان، ھەولى دەدا بابەتى باسەكەيان لەو بازنەيە نەترازى. وردەوردە واى لى ھات بە چاويكى تۆلاز و كېيارانە چاوى لە ژنان دەكىد.

سي

رۆژیک بۆ ئاوخواردنەوە چوو بۆ ماڵی بیشهوانیک که سالانیک له کاتی راودا یاریدهدهری باوکی بووبوو. سهری قسهی لهگهل بیشهوان کردهوه و بیشهوان گهلیکی چیرۆک و سهربردهی کۆنی راوچییان بۆ گیرایهوه که چۆنیان عهیاشی کردووه و رایانبواردووه. یۆقگینی له گیرایهوه که چۆنیان عهیاشی کردووه و رایانبواردووه. یۆقگینی له دلی خۆیدا گوتی: «زۆر باش دهبی ئهگهر بتوانم مهبهستی خۆم ههر لیره له لای ئهم بیشهوانه دهربرم و بـۆ ئهو کاره راویدژی لهگهل بکهم.» بهلام نهیدهزانی چۆن مهبهستهکهی خوی بدرکینی و بلینی دانیلای پیر ئهو دهلالییهی بۆ بکات و ئهرکی ئهو کاره له ئهستۆ بگری، بلینی بهو پیشنیاره ههلنهبهزیتهوه و لینی نهرهنجی و به بیزارییهوه له خوی دوور نهخاتهوه؟ بلینی بهو پیشنیاره خوی نهبیته بیزارییهوه له خوی دوور نهخاتهوه؟ بلینی بهو پیشنیاره خوی نهبیته هوی ئابرووچوونی خوی؛ بهلام رهنگه زور به ئاسانیش رازی بی.

2- Danila

بیری لهوه دهکردهوه که چون ئهو مهبهستهی خوی دهربوی. دانیلا بوی باس کرد که جاریک له کاتی راودا له شوینیک مابوونهوه و لایان دابووه مالی ژنیکی شهماس و ئهو خوی ده لالیی کردبوو و ژنیکی بو پریانیچنیکوش ساز کردبوو.

يۆقگىنى لە دلى خۆيدا گوتى: «وا ديارە ھەلنابەزىتەوە!»

- به لام باوكت خودا ليى خۆشىبى خۆى لەو جۆرە كارانه نەدەدا.

یوقگینی له دلّی خویدا گوتی: «نا، ناکریّ!» به لام به و مهبهسته که دهراوی دهمی تاقی بکاته وه گوتی: «به لام تو چون خوت به و کارانه رمووده دهکرد؟»

- بق چبووه؟ خق کاریکی خراپم نهکردووه، ژنه خقی رازی بوو، فیقدقر زاخاریچیش له خودای دهویست و زقری پیخقش بوو. منیش رقبلیکم وهدهست دهکهوت. بیچاره چبکا؟ خق بهردودار نهبوو، دلّی ههبوو! خواردنی باشی دهخوارد و زقریشی ققدکا دهخواردهوه!

یۆ قگینی دیسان به خوی گوت: «باشه، وا دیاره قسهی لهگه ل دی!»

لهپریکدا سهری هه آبری و گوتی: «راستت دهوی، منیش...» ههر خیراش ههستی کرد روخساری بنهوش هه آگه راوه. «... ده زانی چی دانیلا، منیش وه ک ئه و وام. بی ژنی ده ردیکی گرانه. به راستی تاقه تم لی براوه!»

دانیلا زهردهیه کی گرت و یق قلینی دریزه ی به قسه کانی دا: «... خوت دهزانی خو من راهیب و تهرکه دنیا نیم! خووم پیگرتووه.»

ههستی دهکرد ئه و قسانه ی دهیکا زور گه و جانه یه. به لام کاتیک بوی دهرکه و تایلا له دهردی تیده گا، دلی خوش بوو.

دانیلا گوتی: «دهی باشه بن زووتر دهنگت نهکرد؟ خوّم کارهکهت بن جیبهجی دهکهم! به لام ئهوهندهم پی بلی کیت دهوی؟»

ـ بـ ق مـن فهرق ناكا. ههر ئهوهنده ناحهز نهبى و نهخـقش و عهيبداريش نهبى.

دانسیلا گوتی: «تیگهیشتم!» توزی بیری کردهوه و گوتی: «دانهیه کی زور ناسک و نایابم پی شک دی... بیبینی دلّت دهیگری.» یو قگینی دیسان سوور هه لگه پا. «ئهگهر بزانی چ ناسکه ژنیکه ...» توزی دهنگی نزم کردهوه و دریّژهی به قسه کانی دا: «ئهم پاییزه شووی کردووه و میّرده کهی دوور له پووی ئیّوه هیچی پی ناکری، ههرده لیّی یه خته کراوه! ژنه ش ده لیّی توپه گوله. بو که سهری له و کارانه بخوری، شتی وا ههر نییه.»

یۆقگینی نیوچاوانی گرژ کرد و گوتی: «نا،نا .. من هی ئاوام ناوی. من به پیچهوانه (جا پیچهوانهی ئهو شته چی بوو که دهیویست، ههر خوّی دهیزانی) تهنیا دهمهوی لهشساغ بی و گیرهوکیشهم بو دروست نهکا. بو وینه ژنی سهربازیک بی که له میردهکهی دووره، یان کهسیکی لهو شیوهیه.»

دانیلا گوتی: «دهزانم، دهبی ستپانیدات بن بینم. میردهکهی له شار کار دهکا. راست وهک ئهوهیه سهرباز بی و له ئهرتهشدا خزمهت بکا. ژنهش زور خاوین و شوخوشهنگه. دهزانم پینی رازی دهبی. چهند روژ لهمهوبهر تووشی بووم پیم گوت: «تو لیره برو... ئهویش له شار ...»

ـ دەي باشە كەنگى؟

ـ سبهینی! ئیستا دهچم تووتن دهکرم. لهویوه سهریکی لیدهدهم. سبهینی کاتی نیوهرق، وهره بق ئیره! یان حهمامی پشت سهوزیخانه که! جیگایه کی باش و پهنایه. نیوهروقش کاتی چاکه، ههموو خه لکی خهریکی سهرخه شکاندنن.

ـ زۆر باشه!

کاتیک یو قگینی گه رایه وه بر مالی، تووشی دله خور په و شله ژانیکی قورس بوو. به خوی ده گوت: «بلیی چ بی ژنیکی گوندنشین بلیی چ جوره بوونه وه ریک بی ئه وه گریمان هاته ژوان و ژنیکی ناحه و بوگه ن بوو چبکه م؟» به لام که هیندی ژنی وه بیر ده هاته وه، به چاوی کریار ته ماشای کردبوون، به خوی ده گوت: «نا، ئه وانه هه موویان شوخوشه نگن! به لام من ده بی چیی پی بلیم، چبکه م؟»

ئهو رۆژهى به دهم فيكر و ئالۆزىيەوە تێپەر كرد. بۆ سىبەينى كاتژمێر دوازدەى نيوەرۆ چوو بۆ مالۆچكەى بێشەوانەكە. دانىلا لە بەردەرگاكە راوەسىتابوو. بەبىي ئەوەى زمانى بىگەرى، بە سىەر ئاماژەى بۆ لاى دارسىتانەكە كرد. يۆڤگێنى دلّى كەوتە كوتەكوت. ھەسىتى كرد خوێن گوشارى بۆ دلّى ھێناوە. رۆيشت بۆ لاى سەوزىخانەكە. بەلام ھىچ كەسى لى نەبوو. چوو بۆ لاى حەمامەكە. لەوێش ھىچ كەسى لى نەبوو. چوو بۆ لاى حەمامەكە. لەوێش ھىچ كەسى نەدى. چاوى لە نێو حەمامەكە كرد، كاتێك لەوێ ھاتە دەرێ، گوێى لە قىرچەى شىكانى لقێكى بوو كە لە ژێر پێى كەسىێكدا شكايەوە. سەرى بۆ لاى وەرسووراند، ژنە لە نێو دەوەنێكى كەسىخكدا شكايەوە. سەرى بۆ لاى وەرسووراند، ژنە لە نێو دەوەنێكى ئەوبەرى شىوەكە راوەستابوو. يۆڤگێنى بە ھەلەداوان رۆيشت بۆ لاى و بە لێژايى شىيوەكەدا داگەرا. نێو شىيوەكە پىر بوو لە گەزگەزك و بە لىێژايى شىيوەكەدا داگەرا. نێو شىيوەكە پىر بوو لە گەزگەزك و دەتگوت سەدان زەرگەتە پێوەى دەدەن. چاويلكەكەى لە

چاو بهربۆوه، بهوبهرى شيوهكەدا هەڵگەڕا و خۆى گەياندە لاى ژنه. ژنه بهروانكەيەكى سىپى گوڵدۆزى كىراو لەبەردا بىوو لەگەڵ تەنوورەيەكى سىوورى كاڵى بە سەردا دابوو. بەلەكى ڕووت و سىپيوسىۆڵ و ناسىك. لە پاڵ دەوەنىڭدا راوەستابوو و بە شەرمەوە زەردەيەكى لە سىەر لىۆ بوو.

ـ ئيره كويره رييه كى ليه دەورى شيوهكه ليدهدا. دەبوو لەويوه بيى. ئيمه لەميره ليره ماتلين أ.

یوّ قُگینی لیّی نزیک بوّه و چاویکی له دهوروبهری کرد، باوهشی پیداکرد و دهستی به سهر و پرچ و روومهتیدا هینا و لاواندیهوه.

دوای چارهکه سه عاتیک لیک هه لبران. چوو له نیّو گهزگهزکه کان چاویلکه کهی دو زییه وه، چوو بو لای دانیلا و له وه لامی ئه و دا که گوتی: «به دلّت بوو ئاغا؟» یه کی روّبلّی پیدا روّیشته وه بو مالیّ. گوتی: «به دلّت بوو ئاغا؟» یه کی روّبلّی پیدا روّیشته وه بو مالیّ دلّخوّش و رازی بوو. سه ره تا هه ستی به شهرم کرد به لام دواتر زاتی شکا و هه موو شتیک به پیّی خواستی دلّی خوّی بوو. له هه موو گرینگتر ئه وه بوو که ئیستا هه ستی به ئو خوّن و حه سانه وه یه کی روّحی ده کرد و زوّر شاد و که یخوّش بوو. ئه و ته نانه ته جوانی روّحی ده کرد و زوّر شاد و که یخوّش بوو . ئه و ته نانه به جوانی چاوی له ژنه که نه کردبوو. ته نیا ئه وه ی له بیر بوو که ژنیکی خاوین ژنی کی بی ؟ » و ناسک و به نه شه بوو. زوّر ساده بوو و ناحه زیش نه بوو. دیار بوو ژنیکی بادیه هواش نییه. له دلّی خوّیدا گوتی: «بلیّی ژنی کیّ بی ؟ » دانیلا گوتبووی ناوی پیچینکو قا°یه ئیره دوو بنه ماله ی لیّیه که ناویان پیچینکو قه. ره نگه بووکی میخاییلی پیر بی. به لیّ، حه تمه ن بووکی بی پیچینکو قه. کوره که ی میخاییل له موسکو کار ده کا. ده بی له دانیلا بپرسم. » پیچینکو قه. کوره که ی میخاییل له موسکو کار ده کا. ده بی له دانیلا بپرسم. »

٤- ژنه به هۆى خاكەراييەوە به جێى "من" دەڵێ "ئێمه"

لهوه بهدوا ئهو گرفتهی ژیانی گوند، یانی پاریزگاریی ناچاری، کوتایی پی هات. ئیتر بیرئالوزی تووشی گرفتی نهدهکرد و ئهو دهیتوانی بهبی هیچ کوسپ و تهگهرهیه کی روحی به کاروباری ملکه کهی رابگا.

له و ماوهیه دا به رده وام قه رزی تازه ی ده هاته پی و که سانیک ده هاتن به ربینگیان پیده گرت که هیچ که س له و قه رزانه ناگادار نه بو و وامی وا دیار بو و باوکی له کوتایی ته مه نیدا له دهیان شوین وامی وه رگرتبو و له مانگی مهیدا که میراته که یان به ش کرد، یو قگینی پی یی وابو و له هه مو و حیساب و کیتابه کان ده گا و هه یی و قه رزه کانی هه مووی مه علوومه؛ به لام له ناکاو له نیوه راست مانگی ها ویندا نامه یه کی به ده ست گهیشت که به پینی ناوه رو کی نامه که وامینک به گوره می دوازده هه زار روب ل به بیوه ژنیک به ناوی یه سیبر قات

6- Yessupova

قەرزدارە. ژنە ھىچ سفتەيەكى بە دەستەوە نەبوو، تەنيا پسوولەيەكى دەنواند كە ناڧەرمى بوو و بە پىنى وتەى بريكارەكەى ئەو پسوولەيە ھىچ بايەخىكى ياسايى نەبوو. بىۆيە يىۆقگىنى دەيتوانى ناپەزايەتى دەربىرى و نەچىتە ژىر بارى ئەو قەرزە. بەلام يىۆقگىنى تەنانەت بە زەينىشىدا نەھات كە چۆن دەكىرى لە ناياسايى بوونى ئەو پسوولەيە بە گومان بى و نەچىتە ژىر بارى دانەوەى قەرزى باوكى. تەنيا دەيويست بزانى بەراستى وامىكى ئاوا لە گۆرىدا بووە يان نا.

له کاتی خواردنی نانی نیوه پوّدا یوٚقگینی له دایکی پرسی: «دایه گیان، ئهریّ ئهم کالریا قلادیمیروٚقنا یه سیبوٚقایه کییه؟»

ـ يەسىيبۆقنا، ئەو كچەيە وا باوەگەورەت بەخيوى كرد، لە بيرت نييه؟ بۆچى دەپرسى؟

يۆقگىنى بابەتى نامەكەى بۆ دايكى روون كردەوه.

دایکی گوتی: «بهراستی سهیره! باوکت ئهو ههموو چاکهیهی لهگهل کردووه و یارمهتیی داوه، چون پنی عهیب نییه!»

ـ مـن كـارم به سـهر ئهوهوه نيـيه ئهو پێـى عهيـب بـێ يـان نـا، دهمههوێ بزانم ئێمه پێـى قەرزدارين يان نا؟

ـ جا بلّيْم چى رۆلە گيان؟ ئەوەندە من بزانم هيچ قەرزيكى لە سەرمان نبيه. باوكت بەو ھەموو دلۆۋانى و دەستودلبازىيەوە ...

۔ تق تهنیا ئهوهندهم پی بلّی، باوکم خوّی به قهرزداری ئهو دهزانی مان نا؟

- بلّيم چى روّله گيان؟ جا من چووزانم، من تهنيا ئهوهنده دهزانم تو بهبئ ئهو قهرزهش حالت زور شره.

⁷⁻ Kalerya Vladimirovna

يۆڭگىنى دىتى ماريا پاولۆڭنا لەوە ئاگادار نىيە و وا ديارە ھەول دەدا لە ھەستى دلى ئەو ئاگادار بى.

گوتی: «وا دیاره دهبی بیدهینهوه. سبهینی دهچم بو لای به لکوو ماوهیه ک دهستم لی راگری و پاکتاوی حیسابه که بخاته دواوه.»

ماریا پاولوقنا که دیار بوو خاترجهم بووه و ئهو بریارهی کورهکهی بق ئهوه دهبی شانازیی پیوه بکا، گوتی: «ئاخ، روّلهکهم، نازانی چهندهم دل پیت دهسووتی! به لام چبکهین، وا چاکتره بیدهینی. که دیتت، پیی بلی ماوهیهک دهستمان لی راگری.»

هۆكارىكى دېكەش ھەبوق كە بۆڭگىنى خستىۋۇە تەنگرەۋە، ئەوپىش كيشهى دايكى بوو، ئەو پيرېژنه ئەگەرچى لەگەل ئەو دەژيا، بەلام لە بارودۆخى داهات و خەرجى كورەكەي ئاگادار نەبوو. ئەو چونكە ههمیشه له فهرعانه و ئاسوودهییدا ژیابوو، خووی به هه لهخهرجی گرتبوو و شهشوبیش پیدا دهدا و دلی به مالی دنیا نهدهسووتا. ئهو نەيدەتوانى ھەسىت بەق بارودۆخە قورسىھ بكات كە كەۋتبوۋە سىەر شانی کورهکهی و به بیریشیدا نهدههات که لهوانهیه ئهمرو یان سبهی کارهکهیان به جنیهک بگا که هیچیان به دهستهوه نهمینی و بكەونە سەر ساچى غەلى. ئەركاتە كۈرەكەي ناچار دەبى دارونەدارى بفروشي و بگهريتهوه بن سهر خزمهت و بينته فهرمانيهري دهولهت؛ ئەوكاتەش دەبى بارودۆخى ژيانيان لەگەل ئەو مووچەيە بگونجىنى كە وەرىدەگرت و ئەويش ديار بوو لە دووھەزار رۆبلى تىناپەرىنى. ئەو نەيدەزانى دەرباز بوون لەو تەنگرەيە تەنيا بە دەست ييوەگرتن و كەم كردنهوهي خەرجەكان مەسىەر دەبى. ھەر بەو ھۆپە نەپدەتوانى تىبگا که بۆچى يۆقگىنى تەنانەت لە خەرجە ناگرىنگەكان، بۆ وينە خەرجى باخهوان و گهور و خزمهتکارهکان و تهنانهت خواردن، ئهوهنده

دەست پیدوەدەگری و قیرسیچمەیی دەنوینی. جگه لەوشد وەک زۆربەی بیوەژنەكان به پیزوه ناوی میردەكەی دینا و زۆر زیاتر له كاتی زیندوو بوونی پەسنی كەسايەتی و ئاكارەكانی دەدا، تەنانەت بۆ تاقە جاریک به بیریدا نەدەهات كه ئەوەی ئەو خودا لیخوش بووە كردوويەتی نادروست بی یان بریارەكانی هەلوەشینیتەوه.

يـۆڤگينى به زەحمەتىكى زۆر توانىبووى باخ و نارنجسـتانەكە بە دوو باخهوان و گهور و گهلهخانهکهش به دوو مهیتهر بهریوه ببا. ماريا ياولوڤنا به هـۆي ساوبلكەنىيەۋە ينى وابوۋ ئەگەر بۆلەبۆل بە سهر ئاشيەزە يىرەكەدا نەكات كە ھەرچى لتى دەنا بېخۆن و رېگاوبان و باریکهرنی نیو باخه که به جوانی ئاویرژین و که سک نه ده درا و به جنی چەند خزمەتكار تەنبا وروپركەبەكى ھەبە، فيداكارىبەكى زۆرى له هەقى كورەكەبدا كردووه، دەشىزانى تامل كردنى ئەو كەمابەسىيانە دژواره، ههر بۆپه پنی وابوو ئهم قهرزهی دواپیش که هاتبووه پنی، بووبسووه دهردی سهرباری دهردان و ههمسوو کاروبارهکانی لیر دەشىيواند. بەلام لە لايەكى دىكەوە بەوە دلخۇش بوو كە كورەكەي مرۆۋنكى ياك و دەستودلبازه و ئەو ئەرك و دژوارىيانە شلوپى ناكا. جگه لهوهش ماریا یاولوقنا زور نبگهرانی باری مالی کورهکهی نه بورق، چونکه دلنیا بورو بوروکنکی دهولهمه ند و زهماوه ندنکی به خـته و هرانه چـاو هروانیه تی و دوای ژن هینان ئه و باره قورسـه له سهر شاني لادهچي و لهو ههموو گرفت و تهنگژهيه دهرياز دهيي. دەيان بنەمالەي دەناسى كە لە خودايان دەوپست كچەكەيان شوو بە یو قگینی بکات و ئه و حهزی دهکرد ههرچی زووتر ژن بو کورهکهی بيني.

چوار

بۆقگىنىش زۆر لە بىر و خەيالى ژن ھىناندا بوق. يەلام نەك ۋەكوق دابكي. ئەو بىرە بە لاي ئەوھوھ زۆر ناھەز و پر سووكايەتى بورو كە يكهبناني ژباني هاويهش يرديك بي يق يهرينهوه له تهنگانه و گرفته مالىيەكان. ئەو ھەزى دەكرد يېكھېنانى ژيانى ھاوبەش لە سەر بنەماي راستی و دوور له حیسات و کپتایی مالی و له چوارچنوهی نهشفنکی یاک و راستهقبنه دا دابریژی. ئهو کچانهی چاوی پییان دهکهوت بان دەيناسىن، بە چاوپكى وردىينانەوە لىنى دەروانىن و بە خەيال خۆي لە بالباندا دادهنا. به لام چارهنووس كارهكهى بق بهكلابي نهدهكردهوه،. ههر لهو كاتهدا ينوهندىي لهگهل ساتيانىدا دەرنىردى ههسوو كەينوبەينەكەيان زۆر گەرموگور بوو، ئەوەش شىتىك بوو كە ئەو بىرى لى نەكردىۋوە و چاۋەروانى ئەۋەي نەدەكرد. بۆۋگىنى بە دل لە عەياشى و داوين پيسى بيزار بوو و ئەم پيوەندىيە شاراوەيەي لەگەل ستیانیدا زور به لایهوه کاریکی دزیو بوو، وهای تووشی ئازاری ویژدان کردیوو که به هیچ شنوهیهک بق درنژه پندانی ههوللی نهدهدا. دوای پهکهم ژوان لهگهل ستیانیدا ئاواتی دهخواست که جاریکی تر نەپبىنىتەرە، بەلام دواى مارەپەك دىسان ھەسىتى بە خەمىزكى و نیگهرانی کرد و هۆکاری ئهوهشی بق زیدهرقیی کردن له پاریزگاری گیرایهوه. به لام ئهمجارهیان شیواوی و نیگهرانییه کهی له ژیر یهردهی

تهمسومژدا شساردرابۆوه و تهنسانهت شسوینی له سسهر روالهت و ههستیشی دانسابوو. ئه و وای لی هساتبوو تهنسانه چساوه رهش و گهشسه کانی ژنه و به ژنوبسالای دههساتنه بهرچساوی و ئه و دهنسگه له قوولایی سسینگیدا دهبوو به زایه له و دهیگوت: «ئیمه له میرژه لیره ماتلین!» ههروهها ئه و بینه خوشه ی لهشی شلک و ناسسکی ههست پیدهکرد و مهمکه قوته کانی که له ژیر بهروانکه سپییه کهیدا سهریان هه لندابوو و وه ک جووتی کارگی که ما هه لتوقیبوون، له بهرچساوی وهسسه ما ده که و ته میکر و خهیسالانه له گه ل دیمه نسی سسه وزی باخه که و داری فندق و بووز و هه تساوی گهرمی ده مه و نیوه رو و شنه ی نهرمی گه لای ته رچک و دره و شساوه ی داره کان، دهستیان دایه شنه ی نهرمی گه لای ته رچک و دره و شساوه ی داره کان، دهستیان دایه دهستی یه ک تاکوو دیسسان قه راری ژوانیکی تر له نیو دارستانه که و کاتی نیوه رق به ره و شوینی دیاری کراو سه ری پی هه لبگری.

یوقگینی ئهمجارهیان زور به وردی چاوی له لهشولار و چاو و پروومهتی ژنه کرد و زور جوان و دلپوفینی هاته بهرچاو. ههولی دا قسهی لهگهل بکات سهبارهت به میردهکهی لینی بپرسی و بوی دهرکهوت میردهکهی کوری میخائیلی پیره و له موسکو عارهبانهچییه.

یوْقْگینی دهیویست لیّی بپرسی چوّن دلّت بروایی دهدا خیانه به میردهکه ت بکهی و گوتی: «دهی، ییم بلی تو چوّن؟ ...»

ژنه گوتی: «من چۆن، مەبەستت چىيە؟» ديار بوو ژنه زۆر وريايه و له مەبەستەكەى يۆڭگىنى تىگەيشتووە.

د مهبهستم ئهوهیه تق چون ریکا به خوّت دهدهی بیّی بوّ لای من؟ ژنه به پیکهنینهوه گوتی: «جا ئهوه قسهیه! مهگین ئهو له موّسکوّ راینابویّریّ؟ ئهویش لهوی ههرچی پیّی خوّشه با بیکا، من کارم پیّی نهداوه. من خوّ پیّی قهرزدار نیم! چی بووه، خوّ لیّم کهم نابیّتهوه!»

دیار بوو ههول دهدا وا بنوینی که ژنیکی بویر و رووهه لمالدراوه و ئهوهش زور به لای یو هگینییه وه شیرین بوو. کاتی به جی هیشتنی ژوانگه، یو هگینی نهیویست به لینی ژوانی داهاتوویان دیاری بکا و تهنانه ت ژنه پیشنیاری پیکرد که واز له ده لالیی دانیلا بینی و دیار بوو حهز به وه ناکات، به لام یو هگینی قهبوولی نهکرد؛ چونکه پیی وا بوو ئهمه دوایین ژوانیان دهبی. ئه و ژنهی زور به دل بوو. به خوی دهگوت که ئه و پیوه ندییه له رووی ناچارییه وه یه و قهیناکا، خو زیانیش به هیچ کهس ناگهیینی، به لام له ناحی دلی خویدا داوه ریکی سهختگیرتر ههبوو که ئه و ژوانانهی پهسند نهده کرد و هیوادار بوو که دوایین جاری بی. ئه و لانیکه م نهیده و یست له و بریاره دا هاوبه ش بیت و قهرار و بریاری ژوانی داهاتو و دیاری بکات.

 ژوانگهکهی. به لام ههرکه میوانه کانی رویشتن، به و بیانووهی که دهچی بو سهر خهرمانه که، به کویره رییه کدا خوی گهیاندبووه دارستانه که و جیژوانه که یان، به لام دره نگ گهیشتبوویه و ژنه لهوی نهمابوو. له شوینی دیداره کهیان ههتا ئه و جیده دهست دهیگهیشتی، لقی چهند دار گیلاس و فندق و تهنانه تنهمامی بووزیک شکابوونه وه دیار بوو ژنه له چاوه روانیدا بی تاقه تبووه و له داخانا رقی خوی به و لق و په لانه رشتووه و شوینه واری بی قه راریی خوی بو ئه و به یادگار به جی هیشتبوو. یو قگینی ماوه یه که چاوه روان بوو، به لام بوی ده رکه و تراوه ستانی بیه و به په له رویشت بو لای دانیلا و داوای لیکرد بو روژیکی تر قه راری ژوانی بو جیبه جی بگات. بو سبه ینی ژنه لیکرد بو رودک هه میشه به گهرموگوری له گه لیدا بوو.

بهم شیّوهیه وهرزی هاوین کوتایی هات. جیّژوانه که یان بهرده وام له نیّ و دارستانه که بوو، تهنیا جاریّک له کوتایی هاویندا چوونه کادیّنیّک و ئاویّتهی یه ک بوون. یو قگینی ئیقانو قیچ تهنانه ت بو تاقه جاریّکیش به زهینیدا نه هات که ئهم پیّوهندییه گرنگایه تییه کی ههبی بوّی یان له دلّیدا جیّیه کی بو کردبیّته وه. پارهی ده دا به ژنه و خوّی ئاسووده ده کرد و پیّی وابوو ئیتر کار ته واوه و کوتایی پی هاتووه. ئه و نه نه نه ده کرده و میتیانیدایان زانیوه و تهنانه تروبهی ئاوایی به و پیّوهندییهی ئه و و سیتهانیدایان زانیوه و تهنانه تروبهی ژنان ئیرهییش به و ژنه ده به ن و له لایه کی دیکه و که سوکاری ژنه پاره و هانی ده ده ن بو ئه و کاره. بوّیه ژنه ش وا که و تبووه ژیّر کاریگه ربی پاره و هاندان و سازانی بنه ماله کهی که بیری له تاوان و کاریگه ربی پاره و هاندان و سازانی بنه ماله کهی که بیری له تاوان و خه یانه ته میّرده کهی نه ده کرده وه. ییّی وابو و چونکه ژنانی گوند

زۆربەيان ئيرەيى بى دەبەن، ئيتر ئەو كارەى دەيكا رەوايە و نابى بير لە ھيچ شتىكى تر بكاتەوە.

یوّقگینی له دلّی خوّیدا دهیگوت: «ئهو کارهی من تهنیا بوّ پاراستنی له شساغی خوّمه و کهوایه کاریّکی پیویسته. من دهزانم کاریّکی باش نییه و ئهگهرچی هیچ کهسیش باسی ناکا، به لام ههموومان یان زوّربهی خهلک لیّی ئاگادارن. ئهو پیریّژنهی لهگهلیدا دی، ههموو شتیّک دهزانی و حهتمهن له لای خهلّک گیراویه ته وه. به لام چیم پی دهکری؟ دهزانم ئهم پیوهندییه ئاکامیّکی باشی نییه، به لام چبکهم؟ ههرچیهک بی، زوّر ناخاییّنی.»

گرینگترین شت که بووبووه هوّی پهشوّکاویی یوّقگینی، میّردی ژنه که بوو. سهرهتا خوّشی نهیدهزانی بوّچی پیّی وابوو دهبی میّردی ژنه پیاویّکی گوله و نابووته و زوّریش خویّری بیّ، ههرئهوهش بووبووه هوّی ئهوهی له دلّی خوّیدا پاکانه بو خوّی بکات و ههق بدا به ژنه و خوّی به تاوانبار نهزانیّ. به لام کاتیّک چاوی به میّرده کهی کهوت، به جاری تووشی سهرسوورمان بوو. لاویّکی زوّر جوانچاک و ریّکوپیّک بوو، هیچ شتیّکی لهم کهمتر نهبوو و له هیّندیّک لایهنهوه و ریّریش لهم زیاتر و جوانچاکتر بوو. له یهکهم دیداردا به ژنهی گوت که چاوی به میرده کهی کهوتووه و زوّری کهوتوته بهر دلّ و لاویّکی جوانچاک و قوّره…

ژنه به خوّی نازی و گوتی: «لهم گوندهدا وینهی نییه!»

 لهگهڵ سـتپانیدا کهینوبهینی ههیه؟ من گوتم ئاگادار نیم. به لام پیم گوت، وا باشتره له ئاغا تیکهوی نهک لهگهڵ لادیییهکی چڵکنوپڵکن!» دهی ئهو گوتی چی؟

- جا چى بلىخ؟ گوتى راوەسىتە دەبىي ئەو مووە لەو ماسىتە دەربكىشىم. ئەگەر راسىت بىي بووكەكەم خىراپە، ھەردوو چاوى دەردىندم!

یوقگینی له دلّی خویدا گوتی: «دهی کاتیک میردهکهی هاتهوه، ئیتر من تخوونی ناکهوم و دهستی بو نابهم.» له کوتایی هاوین و سهرهتای پاییزدا ئهوهندهی گیروگرفت و کیشهی مال و مهزرا به سهردا رژابوو فریای سهرخوراندن نهدهکهوت: بینا کردنی بالهخانه و کاروباری دروینه و خهلهوخهرمان و له ههمووی گرینگتر دانهوهی قهرز و فروشتنی زهویی بهیار. ئهمانه ههمووی کیشه و گرفتارییهک بوون که به جاری پابهندیان کردبوو و شهو و رووژ سهرقالی ئهو ئیشه بی دواییانه بوون. پیوهندی و کهینوبهینی لهگهل ستپانیدا نهبوو (ئهو ئیتر به پیوهندیی پیوهندی و کهینوبهینی لهگهل ستپانیدا نهبوو (ئهو ئیتر به پیوهندیی بهون. بهرون بهره بازار به پیوهندی و کهینوبهینی لهگهل ستپانیدا نهبوو (ئهو ئیتر به پیوهندیی بهرون بهرو، بهلام کاتیک گری ههوهس بهردهبووه ههناوی، وهها ئوقرهی لی بهده کرد و لیتی بیزار به هله کهری ائیتر بیری له هیچ شتیکی تر نهدهکردهوه. بهلام ئهو حالهش زوری نهدهخایاند. قهراری ژوانیکی دادهنا و دهچووه لای ژنه و ئیتر ههتا حهوتوویهک یان جاری وابوو ههتا مانگیک له بیری دهچووهوه.

له پاییزدا یو هگینی زیاتر دهچوو بو شار. له شار لهگهل بنهمالهی کاننیسکی میشنایه تی یه بیدا کرد. ئه و بنهماله یه کچیکیان بوو که تازه

8- Anneski

قوتابضانه ی دواناوه ندیی کچانی ته واو کردبوو و رووداویک هاته پیشی که ماریا پاولوقنای زور بی تاقه ت کرد، ئه و پیریزنه دهیگوت ئه و داخه کوشتوومی که کورهکهم خوی ههزرانفروش کردووه. رووداوه که ش ئه وه بوو که یو قگینی خوازبینی له لیزا ئاننیسکایا کردبوو.

له و پوژه به دواوه ئیتر وازی له ستپانیدا هینا و چاوی پیری نه که و.ت.

پينج

هیچ کهس نهیدهزانی یو قگینی بو لیزا ئاننیسکایای کرده ده زگیرانی خوی. به جوریک که هیچ کات ناتوانی به باشی تییبگهی که بوچی پیاویک ئهم ژنه نا ژنیکی تر بو هاوسهری هه لدهبریری. هوکاری ئهرینی و نهرینی زور بوون. یه کیک لهو هوکارانه ئهوه بوو که لیزا مال و سامانیکی ئهوتی له تاپوی شووکردنه کهیدا نهبوو، له لایه کی تریشهوه لهو کچانه نهبوو که ماریا پاولو قنا بو کوره کهی تریشهوه له و کچانه نهبوو که ماریا پاولو قنا بو کوره کهی دهستنیشان کردبوو. ههروه ها کچیکی ساویلکه بوو و کاتیک پیوهندیی ئهوت له گهل دایکی دهدی، دلت پیی ده سووتا. هوکاریکی دیکهی ئهوه بوو که کچه زور جوان نهبوه و سهرنجی که سی رانه ده کیشا، به لام ناحه زیش نهبوو. به لام هو کاری سهره کی ئهو بیری ژن هینان به ته واوی له کچه نزیک بووه، بیری ژن هینان به ته واوی له میشکیدا یه کلایی بووبو وه، ئاشقی کچه بیری ژن هینان به ته واوی له میشکیدا یه کلایی بووبو وه، ئاشقی کچه بو و چونکه دلنیا بوو ده یه وی ژن بینی.

ئەو سىەرەتا تەنيا ھەزى بە دىتنى لىزا ئاننىسىكايا دەكىرد، بەلام كاتىك بريارى دا زەماوەنىدى لەگەل بكات، ئەشىق و خۆشەويسىتىي كچە لە دلىدا رىشەى داكوتا و ھەستى كرد بەبى ئەو ناژى.

لیزا کچیکی لاواز و بالابهرز بوو. ههموو شتیکی درید بوو، له لووتیهوه بگره ههتا لاق و قامک و دهموچاوی. (لووتی قیت نهبوو به لای میروه به شیوهیه کی قه له نگی بق لای لیوی خوار بووبوّه.) پهنگو

روخساری زور ناسک و جوان بوو، سپییه کی مهیله و زهعفه رانی، کولمه کانیشی سوور بوو. بسکه کانی دریژ و خورمایی و نهرم و خاو بوون، چاوه کانیشی گهش و جوان و پر له خوشه ویستی بوون، یه کپارچه متمانه. هه ر ئه و چاوانه بوون که هوش و ئیختیاریان له یوقگینی بریبوو و هه ر جاریک که بیری له لیزا ده کرده وه ئه و چاوه جوان و نه رم و پر متمانه یه یه وی ده هینایه به رچاوی خوی.

ئەمە روالەتى ئەو بوو. يۆقگىنى ھىچ ئاگادارىيەكى لە بارى روحىى لىزاوە نەبوو و جگە لە چاوە جوانەكانى، ھىچ شىتىكى دىكەى نەدەدى. دەتگوت ئەو چاوانە ئەوەى كە پىروىسىتە بىزانىي پىي دەللىن و تىلىدەگەيىنى. ئەوە بوو ماناى چاوەكانى لىزا.

لیـزا له سـهردهمی قوتابخانهدا و له تهمهنی پازده سالییهوه، بهردهوام ههر پیاویکی جوانچاک و قوزی دهدی ئاشقی دهبوو، تهنیا ئهو کاتانهش شادی له دلّی دهگهرا و ههستی به بهختهوهری دهکرد که ئاشقی کهسیوک دهبوو. کاتیک قوتابخانه شای تهواو کرد ههروا خهریکی دلّداری و حهزلیکردویی بوو و له دلّته پیی خوّی نه کهوت. بویه کاتیک چاوی به یو قرگینی کهوت له پیوه عاشقی بوو، ئهو ئه شقه تایبه تمهندییه کی به چاوی لیزا به خشیبوو که یو قرگینی بی ئیختیار شهیدا و ئاشقی بوو.

زستانی ئه و ساله لیزا هاوکات حهزی له دوو کوری گهنج دهکرد و نهک تهنیا ئه و کاته ی دهچوونه ژوورهکهیه وه، بهلکوو له و کاته و که پیشخزمه ته که پیشخزمه ته که پیشخزمه ته و ناوی ده هینان هه تا ئه و کاته ی ده چوونه ژووری، سوور هه لده گه پا و تووشی هه یه جان ده بو و. به لام دواتر که دایکی به شیوه یه کی نا پاسته و خو تیپگه یاند که یو قگینی ئیرتنی به ته مایه تی و به پاستی دلی پیوه یه تی، و ها ئاشق

و شهیدای ئهو بوو که دوو دلدارهکهی پیشووی خوی به تهواوی له بير خۆي بردەوه. به لام كاتنك چاوينكەوتنەكانى يۆۋگننى لە مالى خۆپان بەردەوام بوو و لە كۆرى سەما و شادىيەكاندا ئەوى بۆ هاوسهمای خوی ههلدهبرارد و به ناشکرا دهبویست له ههستی دلی سهبارهت به خوی تیبگا، وهها شهیدای بوو که وهک نهخوشی لیهات و ساتیک بی بوقگننی هه لی نهدهکرد. لیزا له خهونیشیدا ئهوی دهدی و له كاتى بهخهبهریشدا ئهوى له ژووره تاریكهكهیدا دهدى و جگه له ئه و ههمو و کهس و ههمو و شتیک له بهرچاوی نادیار بوون و چاوی تەنبا بق دېتنى ئەق دەۋىست و دلى تەنبا بق خۆشەۋىستى ئەق. كاتېك یــوّڤگینی هـات بـوّ خـوازبینی و ریورهسـمی مـارهبرین به شـادی و خۆشى بەرپوەچوو، دواى ئەوەي بوون بە دەزگيران و يەكتريان ماچ كرد، ئيتر ليزا هيچ بير و خهيالْيْک له ميشكيدا نهما جگه له بير و خەيالى يۆقگىنى و ئاوات و ئارەزووى تەنيا ئەوە بوو لە يەناى ئەو بي و ئاشقى بي و خوشي بووي. ليزا شانازيي به ئەشقى ئەوھوھ دەكـرد و بــق دىتنــى چركەكـانى دەۋمــارد و نەيدەوبســت بــق چاوترووکاندنیک لیی دوور کهویتهوه. کاتیک بیری له خوی و ئهشقی ئەو دەكردەوە لەوانە بوو لە خۆشىبانا شىنت بى. كاتنىك لىنى دوور دهبوو لهوانه بوو گیانی دهرچی و هوش و ئیختیاری لا نهدهما. چاوهروانی نهدهکرد به و شیوه عاشق بی و دلی بکهویته داوی كەسىپك و ئەو حالەش ئەوەنىدەي دىكە ئەشىقەكەي گەرم و بەتىن دهکر د.

شەش

به رله هاتنی به هاری قگینی چوو بق سمیقنقشسکایا، تاکوو به کاروباری ملّک و مالهکهی رابگا و له ههموو گرینگتر فهرمان بدات مال و جیکاوریکا بق زهماوهند و ژیانی تازهی ئاماده بکهن.

ماریا یاولوقنا ئهم هه لبراردنهی کورهکهی به دل نهبوو، ئهویش تەنيا بەو ھۆپە بوو كە ئەو بووكە شىياوى ئەوە نىپە كورەكەى ژيانى هاويهشي لهگهل ينكينني و كچي زور باشتري بق ههلنابوو؛ ههروهها حەزى لە چارەي قارقارا ئەلكسى بۆقنا نەدەھات كە دابكى لىزا بوو. ئەو نەپىدەزانى كە ئەو خاتوونە دلپاكە يان بەدزاتە و لەو بارەپەوە ىىروراي خۆى دەرنەدەىرى. يەلام ھەر لە يەكەم چاويېكەوتنەوە بۆي دەركەرتبور كە ژنتكى خانەدان و نەجبىزادە نىيە، دەپگوت ژنتكى بهرزه رهوشت نییه و ئهوهی زور به لاوه تال و دژوار بوو. بویهش تا ئەق رادەيە درى ئەق خزمايەتىيە بوق چونكە خوقى يەۋە گرتيوق ئەسىل و نەسبەت و نەجپىزادەپى بە لاۋە زۆر مەزن بىي و دەيزانىي كورهكهى له داهاتودا ههست به سووكايهتى و دۆران بكات. كچهشى تەنيا لەبەر ئەوە خۆش دەوپست كە دەيدى كورەكەي رۆح و گيانى لە لایهتی، بۆیه ناچار بوو بووکهکهی خوش بووی و دلی خوی بو ئهو خۆشەوپستىيە ئامادە كردبوو، لەو ئامادە بوونەشىدا راست و يهكرهنگ بوو. كاتيك يۆۋگينى هاتهوه بۆ مالى، دىتى دايكى شاد و دلخوشه. خهریک بوو مالهکهی بو بووک پیکوپیک دهکرد و خوی ئاماده دهکرد ئهوی بهجی بیلی. یو هگینی ههولی دا پیملی بکات له لای ئهوان بمینیتهوه، به لام دایکی سوور بوو لهسهر ئهوهی له مالهکه برواته دهری و به تهنیا بری.

شهوی ماریا پاولوقنا به پنی خووخده ی خوی فالی وهرهقیکی گرتهوه و کورهکهی له پالیدا دانیشتبوو و یارمهتیی دهدا. کاتی خومانه ترین دهردهدلهکان بوو. ماریا پاولوقنا دوای ئهوه ی جاریک فالی گرتهوه، وهرهقه کانی وه لانا. چاویکی له کورهکه ی کرد و دوای توزی دوودلی گوتی: «گنیا، دهمویست شتیکت پی بلیم. هه لبهت من ئاگاداری هیچ شتیک نیم. تهنیا دهمه وی داوات لی بکه م که بهر له زهماوه ند کردن واز له ته واوی هه لسوکه و ت و ماجه راکانی کاتی سه لتیت بینی و ئیتر بیری لی نه که یته وه و به لایدا نه چیهوه، تاکوو هیچ شتیک نه یه ته پیشی که ژیانی تو و ژنه که ت لیل بکات و تووشی هیچ شتیک نه یه ته به مه به ستم تیده گهی؟»

یوّقگینی ئیقانوقیچ هه لبهت له پیره له مه به سستی دایکی تیگه یشت و زانیی که دایکی مه به ستی له و قسانه که ینو به ینه کهی نه و و ستیانیدایه که له پاییزی رابردووه وه کوّتایی هاتبوو. نه و پینی وابو و دایکی وهک هه مو و ژنانی بی میرد گرنگایه تییه کی له راده به ده ر به و مه سه له یه ده دا. یوّقگینی سوور هه لگه را، به لام زیاتری سوور هه لگه رانه که ی به هوی تووره ییه و هو نه که شه رم. له وه رقی هه ستابو و که دایکه میه ره به نه وه وی دلسوزییه و ه کاریک و ه رده دا که پیره ندیی به نه وه وه نییه و هیچی لی نازانی و ناتوانی تیی بگا.

۹- سىووكەللەناوى يۆڭگىنى

گوتی که هیچ شتیک له گوریدا نییه که پیویستیی به شاردنهوه بی و ئه ههمیشه وای هه لسوکهوت کردووه که هیچ شتیک نهبیته کوسپ و لهمپهر له سهر ریگای زهماوهندهکهی.

ماریا پاولۆڤنا تریق بۆوه و وهلامی دایهوه: «چاکتر کوپه خوشهویستهکهم! تو نابی له من بپهنجی و ئهو قسانهم به دلهوه بگری!»

به لام یو قگینی دهیزانی نیگه رانییه که ی دایکی به جینیه و چاکی بو چووه، پاشان ماریا پاولو قنا دوای ساتیک بیده نگی، باسی کرد که کاتیک ئه و له مالی نه بووه، بنه ماله ی پچلینکو قن اهاتوون بو مالیان و داوایان لیکردووه ببیته دایکه خیوی کورپه که یان.

١٠- ماريانا پاولۆڤنا ناوى پچنيكۆڤى به هەڵه بيژه كرد.

سوور هه لْگهرا و بیدهنگ بوو. یو قگینیش بیدهنگ بوو و ئهختوچاری کرد نه تیوانی قسه یه که بکات و ئه و بیدهنگییه بشکینی، ههردووکیان تیگهیشتن که رازه کانیان ئاشکرا بووه و هیچیان نییه له یه کتری بشارنه و ه.

- به لنى، له ههموو شتیک گرینگتر ئهوهیه له گونده که دا یه کسانی جى بکهوى و جیاوازیى کچ و کوپ نهمینى، نه ک وهکوو مامت که خۆشهویستیى بۆ هیندیک له مندالله کان ده رده برى له گه ل هیندیکیشیان ساردوسره.

یوْقگینی له ناکاو گوتی: «دایه گیان، من دهزانم مهبهستی تو لهو کینایهیه چییه، به لام خهمت نهبی، نیگهرانییه کهت بیهویه. بنهمالهی داهاتووی من زور به لامهوه پیروزه. ئهوهنده پیروزه که به هیچ شیوهیه ک ریگا نادهم پاکییه کهی رمووده بی یان ریزهیه ک غهور بگری. ئهگهر له تافی لاویشدا هه له شهیی و لاری بوونیک ههبووبی، به تهواوی کوتایی پی هاتووه و ئیتر وازم لی هیناوه. من قهت قهت لهگهل هیچ کهس هیچ قهول و به لیننیکم نهبووه و هیچ کهسیک ههقی له ئهستوی من نییه.»

دایکی گوتی: «شوکر بن خودا! من له تن و پاکی و حهیاکهت زور باش ئاگادارم و بروات پیدهکهم.»

یوّ قگینی ئه و تاریفه ی دایکی به دل بوو و هیچ وه لامیکی نه دایه وه. روّ رژی دوایی به یانی زوو چوو بوّ شار، میشکیشی پر له خه یالی ده زگیرانه که ی بوو. بیری له هه موو شت ده کرده وه جگه له ستپانیدا. مه گین ده ستی قه زا وه بیری به ینایه ته وه. ریّگای کلیسای گرته به رو له گه ل خه لکانی سواره و پیاده به ره ورو و بو و که له ولاوه ده هاتن. ماتقیّی "پیری دی لهگهل سیموّن و دهستهیه ک مندالان و کچانی جحیل به لام دواتر تووشی دوو ژن بوو، یه کیان پیر و ئه وی دیکه یان جوان و رازاوه، له چکهیه کی سووری بریقه داری به سه ردا دابوو، به ژنوبالای له که سیکی ناسیاو ده چوو. گورج و خیراخیرا هه نگاوی ده نا و مندالیّکی به باوه شه وه بوو. کاتیّک گهیشته لایان پیریزنه که به شیّوه ی پیشینیان سلّاوی کرد و راوه ستا، ژنه جحیله که شدالی به باوه شه وه بوو، ته نیا سه ری دانه واند و چاوه پر بزه کانی له ژیر له چکه سووره که یدا دره و شانه وه. ترووسکه یه کی پر له جوانی و نه شه له روخساریدا شه یوّلی دا.

به لیّ، خوّی بوو؛ به لام چبکا، کهینوبهینه کهیان کوتایی پی هاتبوو، چاو لیّکردنیشی ئیتر نه شیاو بوو. بیریّک وه ک برووسکه به میشکیدا هات که ئه و کوّرپهیه رهنگه هی ئه و بیّ. به لام نا، ئه وه چ قسهیه که! حه تمه ن میّرده که ی هاتوّته وه و پیکه وه بوون. ته نانه تنهیده ویست حیسابیشی بکات که ماوه ی چه ند مانگ پیکه وه بوون و مندال به چه ند مانگ له دایک ده بیّ. کلاوی خوّی کردبووه قازی و وای به خوّی سهلماند بوو که بی ته ندروستیی باش و پیویسته و پاره ی داوه به و ژنه و ئیتر ته واو و برایه وه. ئیتر بی ئه وه نه ده بوو. هیچ ماندوو بکات، له نیّوان ئه و ژنه شدا هیچ به ند و پیّوه ندیک نه بوو. هیچ کاتیش نه بووه و ناکری بووبی و ناشبی بووبی. ته نانه ت به پیّویستی نه ده زانی هیچی به کاتیش نه بووه و ناکری بووبی و ناشبی بووبی. ته نانه ت به پیّویستی کوی دا نه ده زانی هیچی به کویدا نه ده چریاند و ئه ویش دوای ئاخافتن له گه ل دایکی، ئیتر ته نانه ته چریاند و ئه ویش دوای ئاخافتن له گه ل دایکی، ئیتر ته نانه ته چریاند و نه ویش دوای ئاخافتن له گه ل دایکی، ئیتر ته نانه ته چریان نه چاریکیش بیری له ستیانیدا و ژوانه کانی نه کردبو وه. ژوانه کانیان

تەواو بووبوو و چەند مانگ بوو تەنانەت بۆ تاقەجارىكىش يەكترىان نەدىبوو.

یۆقگینی حهوتوویهک دوای جیژنی پاک له شار زدماوهندی کرد و له پیری له گهل هاوسه ری گهرانه وه بق گوند. ماله که به پینی پیریست بق بووک و زاوا رازیندرابقوه و ههموو شتیک ریکوپیک کرابوو. ماریا پاولق قنا دهیویست ماله کهیان بق به جی بیلی و بروا، به لام یققگینی و له ویش زیاتر لیزا، له سهر ئه وه پیداگر بوون که بمینیته وه و به جییان نه هیلی نه و له وی مایه وه، به لام کهلوپه له کانی گویسته وه بوخانوی به خانوی به کی ته نشت دیوه خانه که.

بهم شیوهیه ژیانی نویی یوقگینی دهستی پیکرد.

حەوت

یه که م سالّی پیکه پینانی ژیانی هاوبه شمی بن ین قگینی زور سالیّکی دژوار بسوو، دژوارییه که شسی ئه وه بسوو: ئه و کارانه ی وا له کاتی ده زگیرانداریدا وه دوای خستبوون، ئیستا دوای زهماوه ند کردنی، هه موویان به سه ریدا رژابوون.

هیشات اله ژیر باری قهرزوقو نه نهاتبووه دهری، مانیکی هاوینهههواری بوو فرقشتبووی و قهرزه بهپهلهکانی دابوّوه. به نام هیاوی نه هاوی دام به هیشتا قهرزیکی زوّری له سهر مابوو و گیرفانی هه نه کابوو. داهاتی ملکه که ی خراپ نه بوو، به نام ده بوو پاره بق براکه ی بنیّری و خهرج و قهرزی زهماوه نده که شی پاکتاو بکات، له لایه کیشه وه ئه و پاره یهی بق هه نه ده و پاره یهی بق باشه که و تر پایگر تبوو، ئه ویش گسکی لیدرابوو. کارخانه که شی بق هه نه ده ده بون له و هه نه ده بوزی روی نه ویش گسکی لیدرابوو. کارخانه که شی بق ته نگره یه شافه ده بوزی به و بی مابق و و نه ویش که ناک وهرگرتن له پاره یه هاوسه ره که ی بوو. لیزا که له و کیشه و گرفته مانییه ی پاره ی هاوسه ره که ی بوو. لیزا که له و کیشه و گرفته مانییه ی کیشه کانی پی چاره سه ربکات. یق قگینی بق ئه و کاره پازی بوو به نام کبو شه رته ی نیوه ی ملکه که ی بکات به ناوی ژنه که یه و کیره ی خورد نه بی کرد به نام نه که له به رئه وه ی داری شه که که ی داره ی داره ی در به نام نه که له به رئه وه ی داره ی در به نه و کاره ی داره ی داری نه ی در به نام نه که له به رئه و هی داری شه که که ی داری نه بی در به نام ده که به در نه و که در نه ی داری خه به در نه به ی داره ی داری خه سودی.

ئەق كارانە ھاۋكات لەگەل ھەۋران ق نشىنوي جۆراۋچىق ق سەركەوتن و شكستى يەپتا يەپتا، خۆى يەكنىك لەو ھۆكارانە بوو كە یه که م سالی ژیانی هاو به شبی یو قگینی زور دروار بی. هوکاری دووههمیش نهخوشیی لیزا بوو. پاییزی پهکهم سال پانی حهوت مانگ دوای زهماوهندهکهیان رووداویکی خراب بق لیزا هاته پیشی. به عارەبانەيەك چوق بۆ يېشىوازىي مېردەكەي كە لە شار دەگەرايەوە. کەچى ئەو بارگىنەى لە عارەبانەكە كرابوو، ئەگەرچى بارگىنىكى زۆر ئارام بوو، له ناكاو بهلهسه دهبي و دهست دهكا به سمكول و چەيۆكان و لىزا لە ترسانا باز دەداتە خوارى. ئەو بازدانەش بە خىر گوزهرا و لهوانه بوو داوینی کراسهکهی له تایهی عارهبانهکه بگیری و رووداویکی دلتهزین بقهومی. ئهو دووگیان بوو، ئهو شهوه ژان گرتی و مندالهکهی له بار چوو. ههتا ماوهیهکی زور دوای رووداوهکه نەپتوانى لەشساغىي خىزى بە دەست بىنىتەرە. لە دەست دانىي لەشبەبارىي لىزا و ئالۆزىي ژيانيان كە دەردى سەربارى دەردان بوو ههمووی به جینی خوی، هاتنی خهسووشی که له کاتی نهخوشیی ليزاوه لهوي دايكوتابوو، ژياني له يۆۋگېني تاڵ كرديوو. ئهم ههموو گرفت و تەنگژانە بە سەرىدا رژابوون و يەكەم سالى يىكھىنانى ژيانى هاوبهشییان لی کرد به ژهقنهمووت.

به لام یو قگینی سهره رای هه موو ئه و کوسپ و ته گه رانه له کوتایی سالدا هه ستیکی خوش باوه شی له روّحی وه رهینا. گه رانه وهی ئاوی روّیشتو و به جوّگه دا و ژیاندنه وهی پلان و کاره کانی باوه گه ورهی به شینوه یه کی نوی، ئه گه رچی زوّر به شینه یی و به دژواری به ریّوه ده چوو. ئیستا ئیتر بو پاکتاوی حیساب و دانه وهی قه رز باس له

فرۆشىتنى ملك نەدەكرا. ملكى سەرەكى، كە بەشىتكى بە ناۋى لىزا تايق كرابوق، ئيتر له مهترسي خهلهستيوق و ئهگهر داهاتي چهوهندهريش باش بوايه و نرخه کان له بار بوايهن، سيالي داهاتوو کهمايه سبيه کان قهرهبوو دەكرانەوە و تەنگانە جنى خۆى دەدا بە فەرعانە! خالنكى تر ئەوە بوو ئەگەرچى يۆقگىنى چاوەروانىيەكى زۆرى لە ژنەكەي بوو، بەلام ئەوەي لەودا دەيدى تووشى سەرسىوورمانى دەكرد چونكە خسلەت و ئاوەزى ئەو زۆر زیاتر لەوە بوو كە بیرى لیدەكردەوە. ھەرچى ھەوللى دەدا خۆشەوپسىتى و ئەوپنىكى يىر سىۆز لە نىنوان خىزى و ھاوسىەرەكەيدا يكينني، سهركهوتوو نهدهبوو، بان سهركهوتنهكهي وهبهرچاو نهدههات. به پیچهوانه شتیکی تر له نیوانیاندا سهری ههلدهدا، شتیک که نه ههر دەپوق ھۆي شادى و خۆشەۋپسىتى زىاتر بوق بەلگوق ژبانىشىي بۆ ساناتر دەكىردن. ئەرەش تەنانەت بىۆۋگىنى خۆشىي نەبىدەزانى چىۆن سهری هه لداوه و ئاویتهی ژیانیان بووه. ئهمهش باوهر و متمانهیهک بوو که لیزا دوای زهماوهندهکهیان پینی گهیشتبوو، ئهو له سهر ئهو باوهره بوق که میردهکهی مهزنترین و ناوهزمهندترین و پاکترین و بهجهپاترین پیاوی دنیایه. شیرهاو. له ئاكامدا ههمووان دهبی به ئهركی سهر شانی خۆپانى بزانن كە ريزى بۆ دانين و بە ئاغاي خۆپانى بزانن و دلى ئەو ئىرتنىۋە لاۋە راگىرن. بەلام چىنكە نەپىدەتوانى ھەمبوۋان ب ئەر كارانە رازی بکات و ناچاریان بکات ئه و جوّرهی شیاوی گهورهیی ئهوه ھەلسوكەوتى لەگەل بكەن، بە ئەركى خۆي دەزانى كە ھەتا ئەو جىدى له توانايدايه و له دەسىتى دى كەمتەرخەمىيى دەوروبەرىيەكان قەرەبوو بكاتهوه و ئەركى ريزدانان و رازى كردن و به گهوره زانينى ئەو بگريته ئەستۆ. جگە لەوە بىرى لە ھىچ شىتىكى تر نەدەكردەوە و تەواوى توانا و بیر و روّحی خوّی بو ئه کاره تهرخان کردبوو که بزانی و تنبگا

ميردهکهي حهزي له چيپه و به چي دلخوش دهبي که ئهو قولي لي هەلمالى و بەرىدەى بەرى. ئەگەر دروارترىن كارىش بى. لىزا خاوەنى خیسلهت و خدهیه ک بوو که بالاترین هاودلی و هاودهم بوون لهگهل ژن و گراوی خوشهویست لهودا ههیه. به هنی ئهشنقی میردهکهیهوه که رۆح و گیانی لهگهڵی بوو، دەروویهک بەرەو رۆح و دەروونی کرابۆوه و رۆحى ئەو وەك ئاوينەپەكى لى ھاتبوو كە ھەموو جوانى و خۆشىپپەكانى دنیای تیدا دهدی. یوقگینی دهیدی که ژنهکهی ههموو باریکی روح و خدهی تیدهگات و سهر به ههموو سووچ و قوژبنه کانی دل و گیانیدا دهکات و به ههستی تبر و وردبینانهی تابیهت، به خوی زیاتر له روح و خولیا و حهزهکانی تیدهگات و به دلّی ئهو دهجوولیتهوه. دهیزانی هیچ شتنک نابیته هنری رهنجاندن و گهرد گرتنی دلی و تهمی ههسته تال و ناخوشه کانی دهرهویننی و کانیاوی چیر و شیریناییه کانی ژیانی پر قولّیهتر دهکات. به لام ئه و تاییه تمهندییانه ی تهنیا له چوارچیّوه ی ههستدا نەبوق، بەلكوق لە بىر و خەبالەكانىشى تىدەگەبشىت. تەنانەت لە كاروپارى كارخانه و كشتوكاليشدا كه هيچ شارهزاييهكي نهبوو، به تهگبير كردن یارمهتیی دهدا و سهری لنی دهردهچوو، یان بق هه لسه نگاندن و داوهری كردن له سهر كهساني دهورويهريان كه بوِّقْكتني خوّى هيندي جار دادهما و زوری به لاوه ئەستەم بوو، لیزا پارمەتیی دەدا و لەو بارەپەوه دەكەوتنە گفتوگۆ و بە ھاوكارىي يەكتر گرفتەكەپان چارەسەر دەكرد، بۆيە يۆقگىنى دەپگوت ئەو بۆ من راويركارىكى زۆر بەكەلك و بى ويَّنه به على عامو كاروبارهكان و كهساني دهوروبهريان و ينداويستىيەكانى ژيانيانى لە چاوى مىردەكەيەوە دەدى. دايكى خۆي زۆر خۆش دەوپست بەلام كاتنگ بۆي دەركەوت بە خۆ تنوەردان لە ژيانيان دلّے میردهکهی شلوی دهکات، لهریّوه لایهنی میردهکهی دهگرت و ئەوەنىدە لىبىراوانە دەمى لە دايكى ھەلىدەمالى كە يىزقگىنى ھەولى دەدا ھىورى بكاتەوە.

جگه لهوانهش لیزا ژنیکی زور بهسهلیقه و وردبین بوو، له ههموو ئهوانهش گرینگتر زور نهرمونیان و لهسهرهخو بوو. ئهو کارهکانی به جوریک بهریوه دهبرد که هیچ کهس پنی نهدهزانی و تهنیا ئاکامهکهی به دیار دهکهوت، ئهویش رینکوپیکی و پاکوخاوینی و رازاوه یی بوو. لیزا زور زوو تیگهیشتبوو که ئامانجی میرده کهی له ژیاندا چییه و ههولی دهدا رینکخستن و بهریوه بردنی کاروباری نیومال به پنی ویستی ئهو بین. ئهوهی دهبووه هوی بهختهوه ریی ئهوان له ژیاندا، تهنیا مندال بوو که به داخهوه تا ئهو کاته لنی بیبهش بوون. به لام لیرهشدا دهرووی هیوا دانه خرابوو، زستان چووبوون بو لای مامانیک له پترزبورگ و ئهو دلنیای کردبوو که لیزا تهندروستیی زور باشه و بهبی هیچ گرفتیک دهتوانی مندالی بین.

ئهم ئاواتهشیان هاته دی و لیزا له کوتایی سالدا زگی پر بوو. تهنیا شیتیک که بهختهوهرییهکهیانی ئهگهر نهلیّین دهشیواند، لانیکهم دهکری بلیّین ههرهشه ی لیدهکرد، دلّپیسی کردنی لیزا بوو. لیزا زوّری ههول دهدا ئهو ئیره یی بردنه هیور کاتهوه یان لانیکهم بیشاریتهوه، بهلام نهیدهتوانی و ئهوهش زوّری ئازار دهدا... به بروای ئهو، یوقگینی نهیدهتوانی هیچ ژنیکی خوّش بوی چونکه هیچ ژنیک له دنیادا شایانی ئهوه نهبوو له دلّی یوقگینیدا جی بکاتهوه (ههلبهت ئهوهی که خوّی شایانی خوشهویستیی یوقگینیدا بو یان نا، مهسهله یک بوو که هیچ کات گرینگیی پی نهدهدا) و هیچ ئهو بوو یان نا، مهسهله یک بوو که هیچ کات گرینگیی پی نهدهدا) و هیچ ژنیکیش نهدهبوو ریگا به خوّی بدا که ئهوی خوش بوی.

ھەشت

بەرنامەي رۆژانەيان بەم شىزوەيە بوو: يۆقگىنى ھەمىشە بەيانيان زوو له خهو هه لدهستا و دهچوو به لای کاروبای مهزراوه، بان به سهر كارخانهكهدا رادهگهیشت كه ئستا دهست به كار بوویووه. بان هنندی جار دەرۆپشت بق سهمرا. كاتژمنر دەي بەيانى بق خواردنهوهی قاوه دهگهرایهوه بق مالّی. لهگهل ماریا یاولوّڤنا و لیزا و مامه پیرهکهی که ئیستا لهگهل ئهوان ده ژبا، له به رههبوان دادهنشتن و قاوهپان دهخواردهوه. دوای ماوههک دهمه ته قصی، که زور جار ئاخافتنه که پان زور گهرموگور ده بوه، ههرکه س ده چوو به دوای كارى خۆپدا هەتا كاتى فراوين. سامات دووى دوانسوەرق بـق خواردنی نان و چای نبوهرق کق دهبوونهوه و پاشان هنندنک له ننو باخه که دا پیاسه پان ده کرد، پان به سواری فایتوون ده چوون بق گەشىت و گەران. ئىرارانىش بۆقگىنى بە دەنگى بەرز كتىسى دەخورىندەۋە. لىزاش ئەگەر درۇۋمانىك بىۋايە جىيەجىتى دەكىرد، ئەگەر نه بوایه، دهچوه پشت پیانقکه و مقسیقای دهژه نے، ئهگهر مبوانیشیان بق بهاتیابه، لهگه لی دادهنیشین و دهستبان دهکرد به ئاخافتن. هەركاتىك كە يۆڭگىنى بۆ جىدەجى كردنى كارىك دەچوو بۆ سهفهر، ههموو روّژی نامه یه کی بو ژنه که ی دهنووسی و نهویش وه لامیکی بق دهناردهوه. هیندی جار لیزا لهگه لی دهچوو بق سهفهر و له و كاتانه ههردووكيان دلخوش بوون به خوشى راياندهبوارد. له

رۆژانى جېژنى سى پېرۆزاندا ۱۲ مىوانى و بەزم و ئاھەنگىان سار دەكىرد و يىق قىننى زۆر دلخىق بىوو كە دەيىدى ژنەكەي ئەو ريورهسمانه ئاوا به ريكوييكي و كارزانييهوه بهريوه دهبا و دهبيته هـنى ئەوەي ھەمـووان شاد و دلخـنش بن. دەيـدى و دەيبيست كە ههمووان به چاوی ریزهوه دهرواننه خاتوونی مالی و ئافهرینی یی دەلىن و ئەرەش ئەرەندەي تىر ئەشىق و خۆشەربسىتى ئەرى لە دلىدا بهتین دهکرد. ههموو شتیک به خوشی و شادی بهریوه دهچوو. لیزا ماوهی دووگیانییه کهی به سانایی تنیه کرد و ههردوو کیان سهرهرای هیندی شهرم و شکق دهستبان کرد به قسه کردن و تهگییر و را سهبارهت به پهروهرده و بارهینانی مندالی داهاتوویان. باسی شيوهي گهوره کردني کۆرپه و ئهو کارانهيان دهکرد که يو مندالېکي ساوا ینویسته. بوقگینی کات و شوینی دباری دهکرد به لام لیزا حهزی دهکرد له ههموو کاریکدا سهر له ییناوی ئهو بی و به پیی ویست و بۆچۈۈنەكانى ئەو ھەسىتى و دانىشىي و لە قسىمى دەرنەچى. بۆۋگىنى كتنبي يزيشكني دهخويندهوه و دهبويست مندالهكهبان به يني بنهما زانستبیه کان گهوره بکات و لیزاش ههموو قسه کانی ئهوی به دل و گیان وەردەگرت، بىق ھەمبوق كارىكىش ئامادە بوق. يەرۆۋپالى بىق مەلۆتكە كردنى ساواكەبان دەدۈۈرى و بېشىكەي بۆ بە دروست كردن دابوو. سالی دووههمی ژیانی هاوبهشی و دووههمین بههاری پیکهوه بوونیان بهم شیوهیه دهست پیکرد.

۱۲- جیزنی تهسلیس واته سیانه (باوک و کور و روّحی پیروّز)

نــۆ

زوری نهمابوو بو یهکشهمههی سی پیروزان. لیزا پینج مانگ بوو دووگیان بوو، ئهگهرچی دهبوو زور ئاگاداری خوی بی به لام زور چالاک و بهنهشه بوو. دایکی خوی و خهسووی ههردووکیان به بیانووی ئاگادارییه وه میوانی بوون و به تیز و فر و لاتاو و ناونیتکه له یه که هه دان بووبوونه هوی خهفه و دلتهنگی بوی و به جاری وهرهزیان کردبوو. یو گهلالهیه کی به ربلاو و نوی بوو بو داچاندنی خهریکی تاقیکردنه وهی گهلالهیه کی به ربلاو و نوی بوو بو داچاندنی چهوهنده.

ههر لهو سهروبهندهدا لیزا بریاری دا مال هه لگری و ههموو ژوور و کهلوپهلهکانی بخاته دهری و خاوینیان بکاتهوه. ئهوهش کاریک بوو که له جیژنی پاکهوه نهیکردبوو. دوو ژنی گوندنشینی به کری گرت که به شوردنهوهی تهرکی ژوورهکان و پهنجهره و تهکاندنی فه پش و قهنهفهکان و پاخستنهوهی ژوورهکان یارمه تیی خزمه تکاره کان بده ن. ژنهکان له به یانی زووهوه هاتن و دوو مه نجه لی گهوره یان نایه سهر ئاور و دهستیان کرد به کار کردن. یه کیک لهو ژنانه ستپانیدا بوو که تازه منداله کهی له شیر بریبوه. له پیگای به پیوه به ری نووسینگهی ئاغاوه که ئیستا دلداری بوو، داوای کاری کردبوو و ههروه ها ده یویست خیزانی ئاغاش له نزیکه وه ببینی. ئه و وه که همروه ها بوو، چونکه چاوی میرده کهی به سهروه و نهبوو به

کهیفی خوّی رایدهدا و بهرگیرهوهی نهبوو. ئهو له رابردوودا لهگه لا دانیلای پیر تیّکه لاویی ههبوو و دانیلا روّژیّک کاتی کوّکردنهوهی ئیزنگ له نیّو دارستانه که کهوتبووه داوی ستپانیدا و ههتا ئهو کاتهی دانیلا، یـوقگینی بـو خسـته تـوّرهوه، بهردهوام هـاتوچوّی مـالوّچکه جهنگه لیـیه کهی ئهوی دهکرد. ئیسـتاش که ئاغا لیّی کشـابوّوه، ئهو گهنجهی نووسینگه کهی ئاغای له داو خستبوو. ئیتر بیری له پیّوهندیی لهگه ل ئاغا نهده کردهوه. چـونکه دهیزانی ئیسـتا ئاغا ژنی ههیه. به خوّی دهگوت که ئاغا ئیتر که لهبابی خوّی به لهپهوه لیّناوه و ئاور له مـن نـاداتهوه. به لام زوّری حهز دهکـرد ژنه کهی ئاغا ببینــی و بیستبووی که مال و ژیانه کهی زوّر خاویّن و ریّکوییّک و رازاوهیه.

یۆقگینی شاد و دلخوش و رازی له کاری سهرلهبهیانی خوی، برسی و ماندوو بو خواردنی ناشتایی گهرایهوه بو مالیّ. له دهرهوهی باخهکه له ئهسیهکهی دابهزی، دایه دهست باخهوانیّک که لهویّوه تیّدهپهری، لهگهل ئهوهی به خهرهزهنگهکهی له گیاوگژی قهراغ توولهریّکهی رادهکیشا، ئهو رستهیهی که له مهزرا کهوتبووه سهر زمانی، ههروهک چون جاری وایه بو ههمووان پیش دی که شتیک

دهکهوینته سهر زمانیان و بی ئیتخیار دووپاتی دهکهنهوه، له ژیر لینوهوه به ورتهورت و دووپات کردنهوه خوی کرد به ژووریدا. رستهکهش ئهمه بوو: «فوسفات پاکانه دهکا.»

ئەگەر لەو كاتەدا ليّت بپرسىيبايە فۆسىفات چ شىتىك و بىق چ كەسانىك پاكانە دەكا، ھىچ وەلامىكى نەبوو بىداتەوە و بىرىشى لىن نەدەكردەوە.

خزمه تکاره کان قهنه فه کانیان هینابووه دهری و له سهر چیمهنه که خهریکی ته کاندنی فه رشه کان بوون.

له بەرخۆپەۋە دەپگۈت: «يەككۈۋ داپكىلەكان! لىزاچ مالىك خاۋىن دەكاتەوە! ... فۆسفات ياكانە دەكا ... بەوە دەلىن كەببانوو ... بەلى، چ کەيبانوويەکى شىپرىنە! چ كەيبانوويەكى بى ويننەيە!..» ليىزاى بە رېدوشامېرېکي سيپيهوه هېنايه بهرچاوي خوي، به روخسارېکي پر ترووسکه و شاد و لنوی به پنکهنین پشکووتووهوه، به جورنک که ههرکاتی دهبدی دهموچاوی به و شنوهبه بوو. «بهلّی، دهبی جزمهکانم داكهنم و هه لبهت فوسفات ياكانه دهكا... چونكه وني يهيني لي دي. خاتوونهکهی من بهو زگیریهوه ئهو بۆنهی به سهردا بچی دلی تیکهل دى...» له دلّى خويدا گوتى: «باشه زگى بق ئاوا هه لمساوه؟ چونكه بهک ئىرنىتىقى چكۆلە خەربكە لە نتوبدا گەورە دەبى. بەلى، فۆسىفات پاکانه دهکا!» بهو بیر و خهپالانهوه به لیّوی بزه تیزاوهوه دهستی برد بق دەسكى دەرگاى ژوورەكەى خۆى و ويستى بىكاتەوە، بەلام فريا نه که وت یالی پیوهنی ده رگاکه بۆخنی کرایه وه و ژنیکی پهلویووز رووت که سهتلیّکی به دهستهوه بوو و داوینی کراسهکهی به لادا كردبوو و قــۆلى هەلمالىبوو، لە ژوورەكە هـاتە دەرى و لە نىـو دەرگاكەدا لووتيان بە لووتى يەكدا تەقى. خۆى لادا كە ژنە بيتە دەرى

به لام ژنهش خوی دا پهنا دیواره که و به پشتی دهسته ته ره کهی، له چکه کهی سهری ریکوییک کرد.

یو هگینی گوتی: «وهره دهری من نایهمه ژووری ههتا تو...» لهپر ناسییه و و بیدهنگ بوو. ستپانیدا به چاوانی گهش و لیّوی پر بزهوه چاویکی لیکرد و داوینی کراسهکهی بهردایه و و بهپهله هاته دهری.

یۆ قگینی به نیو چاوانیکی گرژه وه ده ستی هه نه ته کاند وه ک ئه وه ی میشیک له خوی ده رکا، دلّی که و ته کوته کوته کوته کوته کوی به ناخیدا کرد، چونکه هه ستی کرد ئه و دیداره سه رنجی راکیشاوه ... له دلّی خویدا گوتی: «ئه وه یانی چی؟ شتی وا هه ر نابی باشه ئه مه لیره چ ده کا؟ شتی وا هه ر نابی! ...» له وه دلته نگ بوو که سه رنجی دابوو، له گه ل ئه وه شدا نه یتوانیبو و چاوپوشی له و به ژنه له باره ی و هه نگاوی گورج و په لوپووزی ناسک و له ره ی سینگ و گولمه رانی بکات و ئه و قول و مه چه که سپیوسو نه ی و شان و ملی نه رم و چینی کراس و داوینی به لاداکراوی نه بینی.

سهری داخست که ئیتر نهیبینی و له دلّی خوّیدا گوتی: «من چاو له چی دهکهم؟ ... من دهبی بچم جزمهکانم بگوّرم! ...» وهرسوورا و گهرایهوه بو ژووری. به لام هیشتا ههنگاویکی هه لنه هینابوه بی ئهوه ی خوّشی بزانی چوّن، وهک ئهوه ی کهسیک فهرمانی پیدابی، ئاوری دایهوه تاکوو جاریکی تر بیبینی. دیتی ستپانیداش که خهریک بوو له سووچی دیواریک ئاوا دهبوو، راست له و چرکهیه دا ئاوری دایهوه و له ئهوی روانی.

يۆقگينى له دڵى خۆيدا هاوارى لى هەسىتا: «ئەوە چ دەكەى؟! ئەى ئەوە دەبى چۆن بىر بكاتەوە؟ حەتمەن ھەتا ئىسىتا ھەزار جۆر بىر وخەيالى لە لاى خۆى رستووە!»

پیّی نایه نیّو ژوورهکهوه که تهرکهکهی خووسابوو. ژنیکی تر پیر و لاواز، خهریکی شـتنهوهی تهرکی ژوورهکه بـوو. یـوّقگینی له سـهر پهنجهی پی به نیّو چلکاوی کوّوهبووی تهرکی ژوورهکهدا تیّپه پی و چوو بوّ بن دیوارهکه که جزمهکانی لهوی بوون، دهیویست بیّته دهری که پیریژن له ژوورهکه چووه دهری.

دەنگىنىك لە ناكاو لە مىشىكىدا دەسىتى كىرد بە بەلىگە ھىنانەوە: «ئەمەيان رۆيشىت، ئىسىتا ئەوى دىكەيان، سىتپانىدا دەگەرىلىتەوە و تەنيا!»

له دڵی خۆیدا دەیگوت: «خودایه گیان، ئەمانه چ بیر و خهیاڵێکن له مێشکمدا! من چبکهم؟!» جزمهکانی ههڵگرت و بهپهله له ژوورهکهوه پۆیشت بۆ دیوی جلان. لهوی جزمهکانی له پی کرد و دەستێکی به سهروچاوی خۆیدا هێنا و چوو بۆ بهرههیوانهکه. دایکی لهگهڵ خهسووی خهریکی خواردنهوهی قاوه بوون. لیزا که چاوهروانی ئهو بوو هاوکات لهگهڵ ئهو له دهرگایهکی دیکهوه هات بۆ بهرههیوانهکه.

لیزا به پوخساریکی گهشاوه و لیّوی پپ بزهوه هات بهرهوپیری. به لام ئهمرق میّردهکهی زور لاواز و زهردهل و پهنگ بزرکار هاته بهرچاو.

له کاتی خواردنه وهی قاوه دا، باسیک هاته گۆری که ههروه ک زور جار دیته پیشی له نیوان ژناندا ئه و جوره قسانه ی که تایبه تی خویانه و هیچ پیوه ندییه کی بیرسایی پیوه دیار نییه، به لام له رواله تدا زنجیرئاسا پیکه وه گری دراوه، چونکه به رده وام دریژه ی پی ده دری.

ئه و دو و خاتوونه به تیز و کینایه که و تنه گیان یه ک و لیزا هه و لی ده دا له نیروان ئه و تیرانه دا که ئاوقای یه کتریان ده کرد، به شاره زاییه و ه خقی رزگار بکات.

لیزا به میردهکهی گوت: «زور به داخهوهم که فریا نهکهوتین بهر له هاتنهوهت، شوردنهوهی ژوورهکهت تهواو بکهین. به لام من زورم حهز دهکرد که ههموو شتیک به ریکوپیکی له جینی خوی داندریتهوه.»

- تۆ توانىت دواى رۆيشىتنى من تۆزى پشوو بدەى؟
 - ـ بەلى، زۆر چاک خەوتم، ئىستا حالم زۆر باشە.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا دايكى ليزا گوتى: «حالى ژنيكى دووگيان لەم دۆزەخەدا چۆن دەبى باش بى؟ ئەويش لەو ژوورەدا كە پەنجەرەكانى پوو لە خۆرن و پەردەيەكيان پيوە نييه! لە مالى ئىمە پەنجەرەكان ھەموويان پەردەى ھەتاوگىريان پيوەيە.»

ماریا پاولوّقنا گوتی: «به لام ئیره له کاتژمیر دهی بهیانییه وه سیبه ده!»

قارفارا ئەلكسى يۆقنا بەبى ئەوەى لە دروازىي قسىەكانى خۆى ئاگادار بى وەلامى دايەوە: «ئاكامەكەشىي تاوياوە. شىيدارىي ھەوا لەوەوە سىەرچاوە دەگىرى. پزىشىكەكەى مىن ھەمىشى دەلىي ھەتا سروشتى ناتەندروست نەناسى، دۆينەوەى نەخۆشىي مەحاللە. ئەويش دەزانى چى دەلى. چونكە باشترىن پزىشكە. ئىمە ھەموو جارى سەد رۆبلى ويزىت پى دەدەين. خوالىخۇشبوو مىردەكەم برواى بە پزىشك و دەوا و دەرمان نەبوو، بەلام بى مىن، ھىچ كات بى ھىچ شىتىك درىغىي نەدەكرد.»

- چۆن دەكرى پياوىكى كە لەشسىاغى ژن و منداللەكانى لە گۆرىدا بى، كەمتەرخەمى بنوىنى و درىغى بكات!

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گوتى: بەلىّ، ھەلبەت كاتىّك ژن خىّى پارەى ھەبى، ھىچ پىويسىتىيەكى بە مىـّىرد نىيە و نابى لارەمل بىرى. بەلام ئەوەشىمان لە بىر نەچى، ژنى باش دەبى ھەمىشە سەر لە پىناوى مىرد بى. كىشەكە لىرەدايە كە لىزا دواى نەخىقشىيەكەى زۆر لاواز و بىھىر بورە.»

- نا، دایه گیان، حالّی من زور باشه، ئهی بوّچی نقشکی کولاویان بوّ نههیناوی؟

- نامهوى، من پيويستيم به نقشكى كولاو نييه. ههر ئهو نقشكه كاله تهواوه.

ماریا پاولوقنا، وهک ئهوهی بیههوی بهرگری له خوّی بکات گوتی: «من له قارقارا ئهلکسی یوقنام پرسی، خوّیان نهیانویست.»

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گەورەيى نواند و لەوە زياتر لە سەرى نەرۆيى و ھەر ئەرەندەى گوت: «نا، من خۆم ئەمرۆ ئىشىتيام لى نەبوو!» وەك ئەوەى بىھەوى كۆتايى بە مشتومرەكە بىنى رووى لە

یـۆڤگینی کـرد و لیّـی پرسـی: «دهی ئیّـوه چیتـان کـرد، فوٚسـفاتتان له زهوییهکان پرژاند؟»

ليزا چوو نقشكى كولاو بينني.

ماریا پاولۆڭنا گوتى: «لیزا، لیزا، لهسهرهخوّ به! ئاوا به توندى ههنگاو مهنى، مهترسىداره بوّت!»

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە لەبزىكى تىكەل بە كىنايەوە گوتى: «ئەگەر رۆحى ئاسوودە بى، ھىچ مەترسىيەك لە گۆرىدا نىيە!» بەلام خۆشى باش دەيزانى كە كىنايەكەى ھىچ بنەمايەكى نىيىيە و لە خۆرا قەلسىه دەگىرى.

لیزا گهرایهوه و نقشکی کولاوی هینا. یوقگینی به بی تاقه تییه وه قاوه کهی ده خوارده و گویی راگرتبوو. ئه و هینده ی گوی له و چهله حانی و مشتوم رانه بووبوو ئیتر وهیده زانی بای دی. به لام ئهم رق ئه م تیز و لاتاوانه زیاتر له جاران میشکی ئازار ده دا. دهیویست بیر له و شتانه بکاته وه که به سهری هاتبوو، به لام ئهم قسه پروپووچ و فر و لاتاوانه نهیانده هیشت بیر بکاته وه. قارقارا ئهلکسی یوقنا دوای خواردنه وه ی قاوه کهی هه ستا و به رق هه ستاوی رقیشت. لیزا و یوقگینی و ماریا پاولوقنا له وی مانه وه و ده مه ته قینی ئاسایی و خومانه یان دریژه پیدا.

لیزا که ژنیکی زیرهک و بیرتیژ بوو و ئهویندارانه له میردهکهی دهروانی و چاوانی دهخویندهوه، لهریوه تیگهیشت میردهکهی خهمیکی له دلدایه و لینی پرسی که رووداویک دلتهنگی کردووه؟ یو قگینی که خوی بو پرسیاریکی ئاوا ئاماده نهکردبوو، پهشوکا و زمانی کهوته تهتهله کردن و گوتی که هیچ شیتیک رووی نهداوه. بهلام ههر ئهو وهلامه زیاتری لیزا خسته گومی بیر و خهیالهوه و تووشی دردونگیی

کرد. دهیزانی و لیّی روون بوو که کیشهیه ک میّرده که ی بی تاقه ت کردووه و ته نانه ت زوریشی ئازار ده دا و سوور سوور دهیزانی شتیک قه وماوه. به لام میّرده که ی نهیده گوت که چی بوّته هوی بی تاقه تی و ئازاری. به لام ده بی چی ئاوا دلّته نگی کردبی و ره نجاند بیّتی ؟

يازده

دوای خواردنی ناشتایی ههریهک به لایهکدا روّیشتن. یوّقگینی به پینی عادهتی ههموو روّژیکی چوو بوّ نووسینگهی کارهکهی. نه کتیبیکی ههلگرت بیخوینیتهوه و نه خوّی به نووسینی نامهوه خهریک کرد. له پهستا جگهرهی دهکیشا و بیری دهکردهوه. له لایهکهوه سامری له خوّی سوور مابوو و له لایهکی دیکهشهوه ئهو ههسته دزیوه ئازاری دهدا و خهمباری کردبوو که له ناکاو له ناخیدا سهری ههلدابوو، که ئهو قهت چاورهوانی نهبوو. چونکه پیّی وابوو ژن هینان له چنگ ئهو قهیدوبهنده رزگاری کردووه.

دهبوو نامهیه کبنووسی و یادداشتیک ئاماده بکات، له پشت میزه که دانیشت و خوی به کاره کانیه وه سه رقال کرد. کاتیک کاره کهی ته واو بوو خهم و نیگه رانیه یکه ی به ته واوی له بیر چووبو وه. هه ستا و چووه ده ری دهیویست سه ریک له گهله خانه که بدات، به لام دیسان نیو چاوانه که ی نهیهینا و هه رکه گهیشته به رهه یوانی سه رقالد رمه مان، دیسان کراس و له چکه سووره که، به ریکه و تیان ئانقه ست، له سووچی دیواره که وه وه دیار که وت و به قول و سینگ و سمتی نه رمه وه به به رده میدا تیپه پی به لام هه ربه وه نده به سنده ی نه کرد و کاتیک دو و سی هه نگاوی لی دو ور که و ته و هه لاتن و به که شمونه شم و یاری کردن هه و لی دا وه پیش ها و کاره که ی دی و که و ی

دیسان ئه و نیوه رق گهرمه و بنجی گهزگه زک و پشت مالوّ چکه که ی دانیلا و سیبه ری دار بووزه کان و روخساری بزه تیزاوی ژنه که گهلایه کی ناسکی به ددانه سپییه کانی گرتبوو، هاتنه وه به رچاوی.

یوقگینی له دلّی خویدا گوتی: «نا، وا دیاره ئهستهمه بتوانم به و شیوهیه له بیر خوّمی بهرمهوه و پرزگار بم له دهستی» پاوهستا ههتا ژنهکان دوور کهوتنهوه و دیار نهمان. ئهو کاته له قالدرمهکان هاته خواری و چوو بو نووسینگهکهی. کاتی نان خواردنی نیوهپوبوو، بویه خودا خودای بوو پیشکارهکهی لهوی بی. که دهرگاکهی کردهوه، پیشکارهکهی لهوی بی که دهرگاکهی کردهوه، پیشکارهکهی لهوی بـوو و تـازه له خهوی نیـوهپو ههسـتابوو. له نیوهپاستی ژوورهکهدا پاوهستابوو و خوّی دهکیشایهوه و باویشکی دهدا. چاویشی له گاوانیک بوو که هاتبوو بو نووسینگهکه و شـتیکی پیدهگوت.

⁻ قاسىلى نىكۆلايۆقىچ!

- بەلى گەورەم، فەرمايشتىكتان ھەيە؟
- ـ دەمويست هيندى قسەت لەگەل بكەم.
 - ـ فهرموون گهورهم، له خزمهتدام!
 - ـ نا، جارئ قسهكانتان بكهن!

قاسىلى نىكۆلايۆقىچ بە گاوانەكەى گوت: «يانى ناتوانى بيھينى؟»

- زۆر قورسە قاسىلى نىكۆلايۆقىچ!

يۆڤگێنى لێى پرسى: «چى زۆر قورسە؟»

- هیچ گەورەم، مانگایەک لە مەزرا زاوە! زۆر گرینگ نییه ... پییان دەلدیم ئیستریک له عارەبانەکە بکەن. بچق بە نیکۆلای لیسقخ بلی عارەبانەکە ئامادە بکات.

كابراى گاوان رۆيشت.

یۆقگینی هەستی کرد سوور هەلگەراوه. گوتی: «دەمویست بلیم ... قاسیلی نیکولایوقیچ ... دەزانی چی کاتیک رەبەن بووم، هیندی جار به لاریدا دەرویشتم و کاری نەشیاوم دەکرد. رەنگە توش بستىتت.»

قاسیلی نیکولایوقیچ زهردهیه کی گرت. به لام له رواله تدا دلّی به ئاغا سووتا و گوتی: «رهنگه مهبه سنت ستپاشکا ۱۳ بی !»

__ به لّ_ى ... وایه .. كهوایه دهزان_ى. مهسهه كه ئهوهیه كه تكات لیده كهم ئیتر بق كارى روّ ژانه مهینیره بق مالّى ئیمه. خق بقرضوت باش دهزانى كه ... هاتنى ئهو بق ماله كهى من جوان نییه و خهلك قسه و قسه لقكمان بق ساز دهكهن ...»

١٣- سووكه لهناوى ستپانيدا.

ـ به لنى، حه تمهن كارى قانيايه. به رپرسى نووسىينگه ئه و ژنهى هيناوه ته سهر كار.

ـ باشه، كهوايه خوّت كارهكه جيبهجي بكه!

بەو مەبەستەى شەرمەزارىيەكەى خۆى بشارىتەوە، لەگەڵ گۆرىنى باسەكە درىزدى بە قسەكانى دا: «دەى، كەوايە پاشىماوەى فۆسىفاتەكە بە زەوييەكانەوە دەكەن!»

ـ به لني گهورهم، ههرئيستا دهچم پيي رادهگهم!

مەسەلەكە بەم شيرەيە كۆتايى پيهات. يۆقگىنى خاترجەم بوو. بەو ھيوايەى كە سالىك بەبى دىتنى ئەو بە ئارامى تىپەريوە، ئىستاش ھەروا دەبىخ. لە دللى خۆيىدا گوتى قاسىيلى بە ئىقانى بەرپرسىي نووسىينگەكەى دەلىي و ئىقانىش بە سىتپانىدا، ئەويىش تىدەگا كە مىن حەز ناكەم ئەو بارودۆخە دريىرەى ھەبىي و خۆشىحال بوو لەوەى كە سىەرەراى دىرواريى كارەكە، خۆى ناچار كردووە لەگەل قاسىيلى نىكۆلايۆقىچ قسىە بكات. لە دلى خۆيدا گوتى: «بەلىي، ئاوا باشىترە و زۆريىش لەو ھەسىتى دوودلىيە و ئەم بارودۆخە پېشىوورەيىيە باشىترە.» كاتى ئەو تاوانەشىي وەبىر ھاتەوە كە لە خەيالى خۆيدا ئافىجامى دابوو، موچركىكى پىدا ھات.

دوازده

ئه و هه و له خه خلاقییه ی ی و قگینی به گیان و د ل به خوی سه اماند و به سه ر شه رمی خویدا زال بوو، وای لیکرد نهینیی خوی له لای قاسیلی نیکولای و قیج بدرکینی و هه ر ئه وه ش بوو به هوی ئه وهی ویژدانی ئاسووده بی د لی حه سایه وه و پینی وابوو هه موو شتیک کوتایی پی هاتووه ایبزا له پیوه تیگهیشت میره که ی خهیالی ئاسووده بووه و تهنانه ت له جاران د لخوشتره اله د لی خویدا گوتی: «ئه م چه له حانی و تیز و لاتاوانه ی دایکی هه ردووکمان به پاستی بوته هوی د لته نگی و ئازاری . ئه و هه موو د لیاکی و هه سته ناسکه یه وه به پاستی بیستنی ئه و قسه تال و پر له تیر و توانج و ته شه رانه ده بی زوری ئازار بدات .»

رۆژى دوايى يەكشەممەى سى پيرۆزان بوو و ھەواكەى زۆر خۆش بوو، ژنانى لادىيى كە بە پىلى دابى ئەو رۆۋانە دەچوون بى نىپو دارسىتانەكە تاكوو تاجە گولىنە دروسىت بكەن، لە سىەر رىگايان كاتىك لە مالى ئاغا نزيك بوونەوە، دەسىتيان كرد بە گۆرانى گوتن و ساما و ھەلىپەركى. ماريا پاولۇقنا و قارقارا ئەلكسى يۆقنا كراسى جوان و نويىيان لەبەر كردبوو، بە چەترەوە ھاتن بى بەرھەيوانى ساەر پليكانەكان و لەكەپى شاييەكە نزيك بوونەوە. مامى يۆقكىنى كە پياوىكى دالىتە و و ھەمىشلە ساەرخۆش بوو، ئەوساللە ھاوينەكەى مىوانى ئەوان بوو. ھەمىشلە ساەرخۆش بود، ئەوساللە ھاوينەكەى مىوانى ئەوان بود. پىرەپياو بە دەموچاوىكى پەنەميو و جلوبەرگى ھەورىشىمى چىنىيەو، لەگەل ئەوان ھاتبو و دەرى.

وهک ههمیشه بازنهی ژنانی جحیّل و کچانی لادیّیی به جلوبهرگی رهنگاورهنگهوه له نیوهراستی ئاپورهکهدا بوون و دهستهیهکی تر به شیّوهی بازنه یی دهستیان گرتبوو، ههلده په رین و دهوری گوره پانه که یان دهست له لیّدهدا و کوّلکه زیّرینه یه کی بزوّکیان پیکهینابوو. ئه و کچانه دهست له دهستی یه کدا ههلده په رین و ته شک و داوینی کراسه چییته نوی و رهنگاورهنگه کانیان خشه خشی ده هات. کوران قاقایان ده کیشا و له گهل گهری شاییه که ده چوونه پیشی و ده هاتنه وه دواوه. پولیک لاوی تر به گهری شاییه که ده چوونه پیشی و ده هاتنه وه دواوه. پولیک لاوی تر به کورته کی رهش و که هوو و کراسی سوور و ئاره قچن له سهردا، به ردهوام خهریکی تو و ترووکاندن بوون و تیخوله کانیان تف ده کرده وه. خرمه تکاره کان و خه لکانی غه واره که له گونده کانی دیکه و هاتبوون، دو ور تر راوه ستابوون و چاویان له و سهما و دیلان و به زمه ده کرد. همردو و ژنه که واته دایکی یو قینی و لیزا چوون بو قه راغ شاییه که و لیزاش به دوای ئه واندا که کراسیکی شینی له به رکردبو و و ته نزیل و قردیله ی رهنگینی له که زیه ی دابو و، له ژیر قو له فشو فو له که که یه مه چه که باریک و سبییه که ی و به له مرکه تیژه که ی دیار بو و.

میرمندالیک که گویی له دهنگی ههرا کردنی لیزا بووبوو، هات بو لای یو قگینی و گوتی: «ئاغا، خانم بانگت دهکا!» لیزا بانگی دهکرد تاکوو یهکیک له ژنهکان ببینی که زور جوان سهمای دهکرد و سهرنجی ئهوی پاکیشابوو. ئهو ژنه ستپانیدا بوو، سارافونیکی قول فشی زهردی له بهر

کردبوو، به ژنی کراسه که ی قوله و سه رشان و که مه ره که ی چیندار بوو، له چکه یه کی هه وریشمینی به سه ردا دابوو. زوّر شاد و له جوّش سه مای ده کرد و سه رنجی هه مووانی بو لای خوّی راکیشابوو. ده موچاوی سوور هه لگه رابوو و لیّوی پر بزه ی به شیله بزه یه کی دلّرفین رازابووه. به راستی سه ما و که شمونه شه که ی جوان و دلّبزوین بوو، به لام یو قمینی نه دیدیبوو.

چاویلکه که ی راسته و پاسته کرد و که چاوی پنی که وت گوتی: «به لْنی، به لْنی!» له دلّی خوّشیدا گوتی: «وا دیاره من ناتوانم خوّم له داوی ئه و ژنه ده رباز بکه م!»

 تامهزر قیانه له له شولاری راما و دیتنی کولمه ی سوور و قوّل و بهله کی رووتی، ئۆخژنی به دلّی دهبه خشی.

له ناکاو ههست و حهزیکی بهتین له ناخی گهرا. دهتگوت دهستیکی بههیز گرتوویه و رایدهکیشی. دلّی به پرتاو لیّی دهدا و دهتگوت چنگی کهسیک له ناخی سینگیدا ههلیدهگولوّفی. چاویکی له دهوروبهری خوّی کرد و رویشت بو لای.

دهنگیک له پشت سهریه وه بانگی کرد: «یوقگینی ئیقانوقیچ، یوقگینی ئیقانوقیچ، من هاتووم عهرزی به پیزتانی بکهم که ...» یوقگینی، ساموخینی که ریزکهنی دی که چهند روز بوو خهریکی هه آلکهندنی چالاو بوو. وهخو هاته وه و به پهله ئاوری دایه وه. چوو بو لای ساموخین و لهگه آله ئه وهی قسیمی له گه آل کیابرای که ریزکه ن ده کرد، سیمری وه رسیوو راند و دیتی سیتپانیدا و ژنه کهی هاوریی به سهراولیژییه که داگه ران بو لای چالاوه که، یان چوون بو سیمر چالاوه که و چاو لیکردنیان کرده بیانوو. هه ردوو ژنه به نه رمی چوون بو سیمر چالاوه که و دوای ئه وهی توزی راوه سیان، به هه آله داوان بو لای کوری سیما و دوای ئه وهی گه رانه وه.

سێڒده

گرینک ئهوه بوو که ئهو خوّی ههستی دهکرد شکستی خواردووه و ئیتر ئیراده له دهستی خوّیدا نهماوه و وزهیه کسی دیسکه هه لیده سلوورینی نهمرو پیکه و تنیکسی پیروز پرزگاری کردبوو و نهیه پیشتبو و تووشی ئهو خمخورکه ببیته وه، به لام سوور سوور دهیزانی ئهگهر ئهمروقش نهبی، سبهینی یان دوو پوّژی دیسکه تیده که وی و تیداده چی.

به للسن تنسداده چن. ئه و له به رچساوی بسو و که تووشسی چ پوژه په شییه که ده بی د خیانه ت کردن له ژنهکهی، له ژنیک که پوّح و گیانی له گه لیه تی و خوشی ده وی. له گوند و له گه ل ژنیکی لادییی، له به رچاوی هه مو و خه لکی، ئه ی پروژه په ره وی و تیداچوون ئه وه نییه ؟ بی

14- Ana Prokhorova

ئابروویی، رهش بوون له بهرچاوی خه لک، دوای ئهوه چون له نیو کومه لاا سهری هه لینایه، ئیتر دوای ئهوه مه حال بوو بتوانی بژی. نا، ده بی ریگه چاره یه ک بدوزیته وه.

له دڵی خویدا گوتی: «خودایه گیان، خودایه گیان چبکهم؟ یانی دهبی من به و شیوهیه تووشی زهلکا و بم و تیدابچم؟ یانی به راستی هیچ رینگه چارهیه کنییه؟ به لام ههرچونیکه دهبی کاریک بکهم و رینگه چارهیه کارینک بدو زمه وه!»

حوکمی له خوّی دهکرد: «بیر له ئهو مهکهوه، بیر له ئهو مهکهوه!» ههر لهو کاتهدا ئهوی وهبیر دههاتهوه دهیهینایه بهرچاوی خوّی، له ژیر داره بووزهکاندا.

چیرۆکێکی وهبیر هاتهوه که له جێیهک خوێندبوویهوه. چیرۆکی پیاوێکی تهرکهدنیا که شهیدای ژنێکی جوان ببوو و دهبوو دهست به لهشیدا بێنی و شیفای پی ببهخشی، بویه بو پرزگار بوون له وهسوهسهی ههوهس، دهستهکهی دیکهی خستبووه سهر ئاور، به جۆرێک که قامکهکانی سووتابوون. که ئهو چیروٚکهی وهبیر هاتهوه له دلّی خوّیدا گوتی: «بهلّی، منیش وای به باش دهزانم قامکهکانم بسووتێنم و پوٚحی خوّم له زایه بوون پرزگار بکهم.» چاوێکی له دهوروبهری خوّی کرد که دلّنیا بی هیچ کهس له ژوورهکهدا نییه. پاشان موٚمیکی ههلکرد و لهگهل ئهوهی به توانجهوه به خوّی دهگوت: «دهی ئیستا بیر له ئهو بکهوه» قامکی لهسهر گپی موّمهکه پاگرت. بهلام قامکی سووتا و بی ئیختیار کیشایه دواوه که به دووکهل پهش بهلام قامکی سووتا و بی ئیختیار کیشایه دواوه که به دووکهل پهش ههلکهپابوو. موّمهکهی کوژاندهوه و فریّی دا و لهگهل ئهوهی به گهوجیّتیی خوّی پیکهنی، گوتی: «ئهو فکره قوّره! دهبی پیّگایهک گهوجیّتیی خوّی پیکهنی، گوتی: «ئهو فکره قوّره! دهبی پیّگایهک

لیّره دوور بخهمهوه. پارهیهک دهدهم به میّردهکهی که بیبیات بق شار یان گوندیکی دیکه. دهی ئاوا ههمووان دهزانن و دهمدهنه بهر پلاری تهوس و توانج. ههرچی دهیلیّن با بیلیّن. ههرچییهک بیّ له بهرهوروو بوون لهگهل ئهو مهترسییه باشتره. بهلیّ، ئهوه کاریّکه دهبی ههرچی زووتر جیّبهجیّی بکهم!» ئهم قسانهی لهگهل خوی دهکرد و چاوی له سهر ئهو ههلّنهدهگرت. له ناکاو له خوّی پرسی: «ئیستا خهریکه بو کوی دهچیّ؟» پیّی وا بوو ژنه دیتوویهتی له پشت پهنجهرهکهوه راوهستاوه و تهماشای دهکا. چاویکی له پهنجهرهکه کرد و دهستی راوهستاوه و تهماشای دهکا. چاویکی له پهنجهرهکه کرد و دهستی باخهکهدا رویشتن. یو قگینی بی ئهوهی خوّی بزانی بوّچی و به چ باخهکهدا رویشتن. یو قگینی بی ئهوهی خوّی بزانی بوّچی و به چ مهبهستیک لهو فکرهی خوّی رازییه، رویشت بو نووسینگهی مهبهستیک لهو فکرهی خوّی رازییه، رویشت بو نووسینگهی

قاسیلی نیکولایوقیچ جلوبه رکی جیزنی له به ردا و رونی له قری دابوو، له که ل ژنه کهی و میوانه کهی که له چکهی به سه ردا دابوو، له سه ر میزه که چاییان دهخوار ده وه.

- ـ قاسلى نيكۆلايۆقىچ، دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.
 - ـ باشه، فهرموو گهورهم!
 - ـ نا، وا باشتره بییه دهری!
- ههرئیستا، به لام پهله مه که با کلاوه کهم له سهر کهم.» رووی له ژنه کهی کرد و گوتی: «تانیا، سهری دووکه لکیشی سهماوه ره که بنیره!» کلاوه کهی له سهری کرد و شاد و لین به بزه هاته دهری.

یۆقگینی بۆی دەرکەوت که گزیرهکهی قودکای خواردوتهوه. به لام چاری نهبوو. پهنگه ئهوه باشتر بی و له کاتی سهرخوشیدا باشتر دهیتوانی پریسکه ی دنی له لا بکاتهوه.

يۆقگىنى گوتى: «قاسىلى نىكۆلايۆقىچ، دەمەوى دىسان سەبارەت بە بابەتەكەى پىشوو قسەت لەگەل بكەم، سەبارەت بەو ژنە!»

- چۆن؟ من خۆم پیم گوتن ئیتر کاری پی نهدهن!

ـ نا، من بیریکی باشترم کردوّته وه و دهمهه وی سهباره تبه و بیرهی خوّم قسه ته لهگه ل بکهم. ناکری لیّره دووریان بخهینه وه؟ ناکری ههمو و بنه ماله که یان بو شوینیکی دیکه راگویزین؟

قاسیلی نیکوّلایوّقیچ به لهبزیکی نابهدلانه و به جوّریّک که یوّقگینی پیری وابوو تانه و تهشهری پیّوهیه، گوتی: «چوّن؟ جا بوّ کویّیان راگویّزین؟»

- من پیموایه دهکری بریک پارهیان پی بدهین و زهوییهک ، بن وینه له کولتوقسکی ۱٬۰ ده توانین پیملیان بکهین بچن بن ئهوی و ئیتر لیره نهمینن.

- به لام چـۆن، بچـن بـۆ كـوى؟ ئەوان ژيـن و ژيواريـان ليـرهيه. پشتاوپشتيان ليره بووه. ئيسـتا چ كاريكى به ئيوهيه كه ئاوا دەتەوى ليره برۆن؟

- قاسیلی نیکوّلایوٚقیچ، دهبیّ ئەوە تیبگەی، ئەگەر خانم بەوە بزانی، چبکەم؟

ـ بن دەزانى؟ كى ھەيە شىققارى بكات؟

- به لام چۆن دەكىرى بەق تىرس قادلەرلوكىدى بىۋىم! بەراسىتى كەقتوقمەتە بارودۆخىكى زۆر ئالەبارەقە!

- بق لهخوّرا دلّی خوّت نارهحهت دهکهی؟ خهمت نهبی. کی ههیه که بیههوی کای کوّن به با بکاتهوه؟ وهک دهلیّن "رابردوو مههینه کایه،

15- Koltovsky

دنیا که مهرگی له دوایه" یان وهکوو پیشینیان دهلین "دنیایه له کهو ده، بیگوناهیکی نییه، کهس بیهه له نه شیاوه له سهر نهم زهوییه."»

ــ لهگهڵ ئهوهشــدا وا باشــتره ليـّـره نهميّـنن. تــق نــاتوانى لهگهڵ ميردهكهى قسـه بكهى؟

- ئاخر چیی پی بلیّم؟ باشه یو قگینی ئیقانو قیچ، تو بو لهخورا دنیات له خوت کردوته چهرمه چولهکه؟ کی لیره ههیه که خراپهی توی بوی ان شتی بلی همموو خهلکی چاویان له تویه و رهفتاری تو دهکهنه سهرمه شقی خویان.

ـ لەگەل ئەوەشدا بچۆ قسەيان لەگەل بكه.

ـ باشه، پییان دهلیم.

ئەگەرچى دەيزانى ئەو كارە ھىچ ئاكامىكى نىيە، ھەر ئەو دەردەدل كردنەى لەگەل گزيرەكەى تۆزى ئاسوودەى كرد. گرينگ ئەوە بوو ھەستى دەكرد نىگەرانىيەكەى زياتر لە رادەى خۆى مەترسىيەكەى لە بەرچاوى گەورە گردۆتەوە.

باشه مه گین قه راری جیزوانی له گه ل دانابوو؟ شتی وا مه حال بوو. چووبوو له نیو باخه که دا پیاسه بکات و ژنه ش به رین که وت له ویوه تیپه ریبوو. هه رئه وه و برایه وه!

چارده

ههر ئه و روّژه ی جیّژنی سی پیروّزان که یوّقگینی دوای نانی نیوه و پلهه رفته و پیاسه کردن له نیّو باخه که، له ویّوه ژنه که ی برد بق مهزرا تاکوو سیّوه پی له وه پگاکه ی پیشان بدا، لیزا له وی کاتیک ویستی له جیّگهیه ک بپه پیّته وه، بازی دا و له کاتی بازدانه که دا لاقی وه رگه پا و که وت. هه لبهت به نه رمی به سه رادته نیشتدا که و ت و قیژاندی، یوّقگینی له پوخساریدا نه که هه رترس، به لکوو ژانیشی دی. ویستی هه لیبستینی به له مه که یو قیگینی، خو و به شیله بزه یه که و تبوو و به شیله بزه یه که و تبوو و به شیچ نه بوو. ته نیا لاقم وه رگه پا!» هه روا که که و تبوو یو قیقگینی خوای له چاوی کرد و له نیگایدا نیشانه ی خه تای دی.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا گوتى: «ئاخر چەندەتان پى بلىيم ژنى دووگيان نابى ئەوەندە جرپن و ھەللەشە بىي!»

- هيچ نييه دايه گيان، ئيستا هه لدهستمهوه!

میردهکهی یارمهتیی دا و ههستایهوه، به لام ههر لهو کاتهدا رهنگی پهری و ئاسهواری ترس له روخساریدا وهدیار کهوت.

- بهلّى وا دياره حالم باش نييه.

دایکی بانگی کرد و شتیکی به گویدا چرپاند.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا ھاوارى لى ھەستا: «ئەيرۆ، بەدبەخت خۆم، خودايە گيان، دىتووتە چ بەلايەكتان بە سەر كچەكەم ھىنا! مىن پىيم

گوتن مهچن. راوهستن من دهچم بق لای خزمهتکارهکان. کچهکهم نابی به ریدا بروا، دهبی له سهر عارهبانه و به راکشاوی بیبهنهوه بق مالی.»

یۆڤگینی به دهستی چهپی گرتی و گوتی: «مهترسه لیزا گیان، خوٚم دهتبهمهوه. دهستت له ملم ئالینه. بهلیّ، ئاوا!»

دانهوی، باوهشی کرد به قاچیدا و بهرزی کردهوه، دوای ئهوه ئیتر هیچ کات ئازاری ئاویتهی شیرین کامیی به ئاشکرای له پوخساری هاوسه دهکهیدا له بیر نهچووه.

لیـزا به زهردهخهنهیهکهوه گـوتی: «خوّشهویسـتهکهم، مـن زوّر قورسم! دایکم خهریکه ده پوا. پنی بلّی پاوهستی.» سـهری دانهواند و مـاچی کـرد. دیـار بـوو دهیـههوی دایکـی بگه پنـتهوه و ببینـی که میّردهکهی چوّنی له باوهش کردووه.

یق قگینی بانگی قارقارا ئەلکسی یق قنای کرد که پەلە نەکات و ئەو دەتوانى لىزا بگەيینىتەوە بىلى مالىنى. قارقارا ئەلکسى يىقنا راوەستا و كە چاوى پىيان كەوت زۆر توندتر لە پىشوو داى لە قولىپەى گريان و بانگ و ھاوار: «داينى، كچەكەم دەخەى. من دەزانم دەيخەيە خوارى. داينى، تى دەتھەوى كچەكەم بكووژى. تى رىزەيەك ويردانت نىيە!»

ـ نا، مەترسى نايخەمە خوارى. خى ئەوەندە قورس نىيە.

- نابی تق له باوهشی کهی، داینی. من ناتوانم ببینم تق له بهرچاوی خقم کچهکهم دهکوژی.

ئەوەى گوت و بە ھەلەداوان خۆى كرد بە نيو باخەكەدا. لىزا بە بزەيەكەوە گوتى: «گويى مەدەيە خۆشەويستەكەم.» - خۆزگە وەك ئەوجارە تووشى كىشە نەبىن. ـ نا، مەبەسىتم ئەوە نىيە خۆشەويسىتەكەم. ئەمەيان ھىچ گرىنگ نىيە. من مەبەسىتم قسەكانى دايكمە. باشە دامنى، ماندوو بووى. تۆزى پشوو بده.

به لام یــق قگینی ئه گهرچــی زور مانــدوو ببــوو، به پووخوشــی و غولووره وه گهیاندییه و مالّی و لیزای نهدایه دهست ئه و خزمه تکار و ئاشپه زهی که قارقارا ئهلکسی یو قنا پهیدای کردبوو و ناردبوونی بو یارمه تی و به هه له داوان به ره و پیریان ده هاتن. لیزای برده ژووری خه و که و که ی و له سه ریخه فه که ی را یکنشا.

لیزا گوتی: «باشه، ئیتر برق.» دهستی گرت کیشای بق لای خقی، ماچی کرد و گوتی: «من و ئانووشکا خقمان به ههموو کارهکان رادهگهین، خهمت نهبی؛ تق برق.»

ماریا پاولۆڤناش له خانووهکهی تهنیشتهوه خوّی گهیانده لایان. جلهکانی له بهری لیزا داکهند و له نیّو پیخهفهکهدا رایکیشا. یوٚقگینی له ژووری میوانداری کتیبیکی به دهستهوه، مات و چاوهروان دانیشتبوو. قارقارا ئهلکسی یوٚقنا به پهنایدا تیّپهری و ههلسوکهوتی هیّنده توسنانه و پر له سهرکونه و لوّمه بوو، هیّندهش گرژ و نیّوچاوان تال بوو دهتگوت ههوری بههاره، بوّیه ترسی شکانده دلّی یوْقگینی. به زمان تیکهلهاتنهوه له خهسووی پرسی: «دایه گیان، لیزا چوّنه؟ چیتان کرد؟»

ـ چـبكەين؟ ئەوە پرسىيارە تــۆ دەيـكەى؟ ئەوەى كە پێـت خۆشــە بيبيستى ھەر ئەوەيە. ئەگەر پێت خۆش نەبوايە. نەتدەخستە نێو جۆگە ئاوەكەوە.

یۆقگینی به توورهیی دهنگی هه لبری: «قارقارا ئهلکسی یوقنا، ئیتر هه لسوکهوتت زور ناحه زبووه و به تهواوی شووت لی هه لکیشاوه.

ئهگهر دهتههوی خه لکی ئازار بدهی و دلیان برهنجیننی و ژیانیان لی تال بکهی ...» دهیویست دریژهی پی بدا: «... ئیره جینی ئهوه نییه. برق بق شویننیکی تر.» به لام ددانی به خویدا گرت و گوتی: «بق ئهو بارود ق خهت به لاوه گرینگ نییه و سهرت له کیشه دهخوری؟»

ــ «تـاقهتی چهلهحـانیم نیـیه، ئیتـر کـار له کـار تـرازاوه.» شهوکلاوهکهی قیت نا به تیلاگی سهریهوه و رؤیشته دهری.

لیـزا به راسـتی خـراپ که و تبـوو. لاقـی و ه رگه رابـوو و زهبـری و یکه و تبوو. مه ترسیی ئه وه ش له گوریدا بوو که دیسـان منداله که ی بار بچی. هه موو دهیانزانی که هیچ کاریکیان له دهست نایه و دهبی راکشـی و پشـوو بدا. له گه ل ئه وه شـدا بریاریان دا که سیک بنیرن بی شار و پزیشک بینی.

یۆقگینی بۆ پزیشکه که ی نووسی: «جهنابی نیکۆلای سیمۆنۆقیچ، ئیسوه ههمیشه لهگهل مندا گهورهییتان نواندووه و به دهنگمهوه هاتوون، هیوادارم ئهمجارهش دهست به پوومه وه نهنیی و بگهیه فریای ژنه که م. ئه و له ... ههتا دوایی.» که نامه که ی نووسی پۆیشت بۆ گهله خانه که تاکوو ئه سپ و عاره بانه ئاماده بکات. چهند ئه سپ پیویست بوو بۆ هینانی پزیشکه که و دیسان بردنه وه ی بۆ شار. کاتیک کاری ملکه که پر پیت و گهشه نییه، ئه و کاره به خیرایی کاتیک کاری ملکه که پر پیت و گهشه نییه، ئه و کاره که چهتی جینه جی نابی و ده بی تهگییری بۆ بکات، تاکوو کاره کهی چهتی دوای پزیشکه ای داره کهی خوارد و عاره بانه چییه کی نارد به پراکشابو و و ده یگوت حالی باشه و هیچ کویی ناییشی. به لام قارقارا پراکشابو و ده یگوت حالی باشه و هیچ کویی ناییشی. به لام قارقارا ئهلکسی یوقنا له ژوورسه ری دانیشتبوو، به چهند ده فته دی نوته سینه دی بوی کوی نادا، خوشی سینه دی بوی کوی کوی نه دا، خوشی

خەرىكى چنىنى بەتانىيەكى سىوورى گەورە بىوو. رەڧتارى هاوارى دەكرد كە دواى ئەو رووداوە بۆ ئەوە نابى چاوەروانىي ئاشىتىت لىيى ھەبى و جگە لە ئەو كە ئەركى خۆى بە باشى بەجى دىنى، ھەمووان تووشى تاوان و خەتا دەبن.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا؟ لە پشت چاويلكە پينسىيەكەيەوە چاوى لە بەتانىيە چنىدراوەكەى كىرد و لەگەل ئەوەى لە چىراكەى نزيك دەكردەوە، گوتى: «بەلىق، جا ديارە چەندە كەمتەرخەمى، ئىسىتا كە يارمەتى پيريسىتە، رۆيشىتووى بە لاى ئەسىپ سىوارىيەوە و رايدەبويرى. رەنگە قەسىتى ئەوەت بىن دوكتۆرىش بخەيتە نىرو كەندەلان يان چۆمىكەوە.»

- به لام دهبوو کهسیک بنیرم به دوای دوکتوردا و من دهمویست ئه و کاره به باشترین شیوه به ریوه بچی.

- به لنى له بيرمه كه ئهو ئهساپانه تان چون وه كا و بوران له وستگهوه منيان هينا بق ئيره.

ئەمە بەھانەيەك بـوو كە ئەو ماوەيەك بـوو بـۆ گـلە و بناشـت كردبـوويە بنيشتەخۆشـكە. يۆڤگينى لە رووى ھەلەشـەييەوە گـوتى كە ئەم وتەيەى ئەو دوور لە راستىيە و باوەرى پى ناكا.

من ههمیشه ده لیم، چهند جاریشم به پرهنس گوتبوو، که هیچ ئازاریک لهوه خراپتر نییه که مروّق لهگه ل که سانیکی ناراست و ریاباز بژی و من ههموو شتیکم پی تامل دهکری، به لام مهرایی و ناراستیم به هیچ شیوهیه کی تامل ناکری.

يۆڤكينى گوتى: «بهلام ليره من له ههمووان زياتر ئازار دەكيشم.» - بهلام، دىارە!

ـ چې دياره؟

هیچ، لیم گهری با کارهکهم بکهم، خهریکم گۆلی کامواکه
 دهژمیرم.

یوقگینی لهسه رهخو گوتی: «ئیتر هیچ نالیّم، قهیناکا!» دهستی ته پ و شووش و باریکی پامووسی و پاشان چاوانی جوان و میهرهبانی ماچباران کرد و پیلووی ناسکی له ژیر لیّویدا به نهرمی ویّک دهاتنه وه.

یۆقگینی گوتی: «یانی ئەمجارەش لەوانەیە وەک جاری پیشوومان بە سەر بى ئىستا حالت چۆنە؟»

لیزا چاوی له زگی خوّی کرد و گوتی: «شتیّکی سهیره، هیوادارم ههلهم نهکردبی. به لام ههست دهکهم زیندووه و زیندووش دهمیّنی!»

ـ پهككوو كه بير لهوه دهكهمهوه لهوانهيه مندالهكهت له بار بچى، ههر ئهوهندهيه شيت نابم.

لیزا زوری پیداگری کرد که شهوی بهجینی بیلی و بچیت بخهوی و پشو بدات به لام یو قگینی له ژوورسهری مایهوه و دلی نه هات بهجینی بیلی و ههتا بهیانی چاوه دیریی لیکرد و له سهر هه ست بوو. لیزا ئه و شهوه ی به ئارامی تیپه راند و ئهگهر که سیک نه چووبایه به دوای دوکتوردا، له وانه بوو هه ستی و به ریدا بروا.

پزیشک روّژی دوایی کاتی نانی نیوه روّ گهیشتی و گوتی چونکه جاری یه که می نییه مندالی له بار ده چیّ، نابه جیّ نییه که نیگه ران بن، به لام له راستیدا دیارده ی ئه رینیش له پشکنینه کانی دوکتوردا به رچاو نه که وت. به لام به وه دا که ئاسه واریک بق ره تکردنه وه ی گریمانه ی مهترسی نییه، ده توانین به و ئاکامه بگهین که له لایه که وه ... لایه کی دیکه شه وه چونکه ده توانین ترسی ئه وه مان بی که ... هه ر به و هویه ده بی نه خوشه که پشوو بدات و ئه گه رچی حه زناکات ده وا و ده رمانی بداتی، به لام به پیویستی ده زانی ئه م ده وایه ی که ده یداتی بیخوات و له پیویستی ده زانی ئه م ده وایه ی که ده یداتی بیخوات و له پیویستی ده زانی به له وه ش سه باره ت به پشکنینی حه سته ی لیزا بی قارقارا ئهلکسی یو قنای پوون کرده وه و قارقارا ئهلکسی یو قناش به له قاندنی سه ری، قسه کانی پزیشکی په سند ده کرد. له کوتاییدا هه قده ستی دو کتوریان دا و ئه وی شرا پاره که ی له قوله میچه ی گرت و پو پشووی دا.

پازده

به لام نهیدهتوانی پۆژ و شه و له مالی دانیشی: یه که مه و هویه ی که ژنه که ی ده ده ده ده ری و دهیگوت ئه گه ر به رده وام له لای مین دانیشی، نه خوش ده که وی و دووهه م به و هویه ی که پیویست بوو به کاروباری ملکه که ی رابگا. ئه و نهیده توانی له مالی بمینیته و و ده چوو بی مه زرا و دارستانه که و سه ری له بیاخ و خه رمیانه که ده دا و له هممو و جییه ک نه ک هه ر خه یال، به لکوو وینه ی زیندووی ستیانیدای ده دی و هه نگاو به هه نگاو له گه لی ده گه پا و زور به ده گمه ن له بیری ده چووه. به لام ئه وه ش زور گرینگ نه بوو. چونکه ده یتوانی به سه ر ده و هه سته ی خویدا زال بی. له هه می و خرایت رئه وه بیوو که له پابردوودا چه ندین مانگ نه یده دی و فه رامی شی ده کرد به لام ئیستا پابردوودا چه ندین مانگ نه یده دی و فه رامی شی ده کرد به لام ئیستا بوری دورای بو و ستیانیدا به رده وام له به رچاوی بو و یان تووشی ده بردو و دیار بو و ستیانیدا به رخی ده رکه و تووه که ناغا خوازیاری تازه کردنه وه ی پیوه ندییه و هه رجاره ی به بیانوویه ک ده چووه سه ر پیگاکه ی. هیچ قسه یه کیان له گه ل یه ک نه ده کرد و کاتیک لووتیان به لووتی یه کدا ده ته قی، له له گه ل یه ک نه ده کرد و کاتیک لووتیان به لووتی یه کدا ده ته قی، له

ئەلىفەوە نەدەھاتنە بىخ. ھەر بەو ھىۆيەش ھىچ كاميان راسىتەوخۆ نەدەچوو بۆ ژوانگەكە و تەنيا ھەولايان دەدا لە رىڭا تووشى يەك بن.

دارستانه که تهنیا جییه ک بوو که دهیانتوانی یه کتری ببین، چونکه ژنانی گوندنشین ههموو روّژی دهستیان دهدا گونی و دهچوون بو نیو دارستانه که و پریان ده کرد له گیاوگژ و دهیانهینیایه وه بو مانگاکانیان. یو هگینی ئه وهی ده زانی و هه ر به و هویه ههموو روّژی کاره کهی وا ریّکده خست که ریّی بکه ویّته ئه و لایه و چاوی پیّی بکه ویّ. ههموو روّژیکیش بریاری ده دا نه چی بو ئه و لایه. به لام بی ئیختیار ههست و هه نگاوی بی ئه ولایه ی هان ده دا. کاتیکیش گویی له ده نگیان ده بو له پشت ده وه نیک راده و هستا و به دله کوتیوه ده یروانی بزانی ئه وه به ویّدا تیده په ری یان نا.

ئەوەى كە دەيويست بزانى ئەوە لەويدە تيدەپەرى يان ژنيكى دىكەيە، خۆشى نەيدەزانى. لە دلّى خۆيدا دەيگوت ئەگەر ئەو بى و بە تەنيا بى، خيرا تيى دەتەقىنىم. لەگەل ئەوەشدا تامەزرۆ بوو بۆ بىيىنى. جارىخى تووشى بوو. خەرىك بوو پىلى دەنايە نى دارسىتانەكەوە. كە چاوى بە سىتپانىدا كەوت، لەگەل دوو ژنى دىكەى لادىيى ھەركىلى تەلىسىيكيان گياوگژ بە كۆلياندا دابوو و لە نى دارەكان دەھاتنە دەرى. ئەگەر تۆزىكى زووتر بەلتبايە، بە تەنيا لە نى دارسىتانەكەدا تووشى دەبوو. بەلام ئىستا سىتپانىدا نەيدەتوانى لە بەرچاوى ئەو دوو ژنەى دىكە بگەرىتەوە بى نىپو دارسىتانەكەدا تووشى دىكە بىلام ئىستا سىتپانىدا نەيدەتوانى لە بەرچاوى ئەو دوو ژنەى دىكە بىلام يىقىدىنى، ئەگەرچى دەيزانى ئەوە كارىكى ئەستەمە، ماوەيەكى زۆر لە پشت لقوپىقى دار فنىدقىكى راوەسىتا و گويى بەوە نەدا كە لەوانەيە كەسانىك بىبىن. سىتپانىدا نەگەرايەو، و يىقىدىنى ماوەيەكى ئۆر لەو شىوينە مايەو، وزەى خەيالى، رۆژ لەگەل رۆژ ژنەي لە

بهرچاوی جوانتر دهکرد و ئهم جوّره چاوپیکهوتنه نهک جاریک، به لکوو شهش جار پرووی دابوو، لهگهل تیپه پینی زهمان ژنه زیاتر له بهرچاوی شیرین دهبوو و به تامه زروییه وه چاوه پروانی هه لیک بوو که بریاری ژوانی لهگهل دانی. ئه و هیچ کات ئه وه نده له به رچاوی یو قگینی جوان و سه رنج پاکیش نه بو و و نه که هه رسه رنج پاکیش به بو و و نه که هه رسه رنج پاکیش به لکو و به و راده یه دلی نه خست بو و ه داوی خویه و ه.

ئەو ھەسىتى دەكىرد توانىايى بە سىەركردەوەكانى خۆيىدا نىيە و خەرىكە شىنت دەبىخ. ئىتر قەلاي جەيا و ئابرووى بە جىيەك گەيشتىوو كەفورىيەك دەررورخا. بە يىچەرانە زۆر بە باشى ئاگادارى مەبل و حهزه دزیو و پر شوورهپیهکانی خوی بوو و دهیزانی چوونی بو دارستانهکه خوی کردهوه به کی له و چه شنه بوو. ده بزانی که شو پنیکی تاریک و خه لوهتی بق هه لکه وی، بان دهستی بیگاتی، له ربوه خقی دەدۆرىننى. ئەو دەيزانى كە تەنيا شەرم كردن لە خۆي و خەلك لەو كارەي دەگىرىتەرە و لە بارودۆخىك دەگەرا كە بىزى ھەلىكەرى و شويننيک بدۆزيتەوە بۆ گەيشتن به پلانەكەي و ھىچ كەس پىيى نەزانىخ؛ بق وینه تاریکی یان پیوهندیی جهستهییی که ههوهسی حهیوانی وای لى بكات هەموو شەرم و شكۆيەك وەلا بنى. بەم ھۆيەش دەيزانى كە تاوانبارنکی بے شہرمہ و یہ ہممو توانابہوہ خہریکہ رقحے خقی ده خاته نیو زهلکاویکی ره شهوه و لهگه ل نهوه شدا رقی له خوی ههستابوو، چونکه هنشتا خوی به تهواوی نهدوراندبوو. ههموو روژی داوای له خودا دهکرد که توانایی یی بیهخشی و له و زهلکاوه رزگاری بكات، هەموو رۆژى بريارى دەدا كە ئىتىر ھەنگاوپىك بەو رېگايەدا نهروا و چاو له دووی ئهو ژنه نهبی و له بیر خوی بباتهوه. ههر رِوْژهی تهگبیریکی دهکرد که رِوْحی خوّی له و گیرژاوه دهرکیشی و ئیتر به لاریدا نهروا. به لام ههولهکانی ههمووی بی ئاکام بوون.

یهکیّک له و تهگبیرانه خو خهریک کردن به کاریّکی ههمیشهییه وه بوو. یهکیّکی تریان زیده په وی له چالاکیی جهسته یی و پوژوو گرتن بوو. سیههمیش ئه وه که بیهینی ته به به به به خوی کاتیّک ژنه که ی و خهسووی و ههموو خه لکی، له و کاره چه په ل و بیپ هوشتییه ی ئاگادار بن، چون ده که وی ته ژیر ههره سی شهرمه زاری و له به رچاویان په شهری بیری له و تهگبیرانه ده کرده وه و هه و لی ده دا و به خهیالیدا ده سه ر ویسته چه په له که یدا زال بووه، به لام که نیوه پو ده هات و بیری له ژوانه کانی پابردووی ده کرده وه، و ههروه ها ئه و ده کاته ی به کو لی گیاوگژه وه له نیو دارستانه که دیتبووی، هه ستی ده کرد نیستا ده بی له وی بی و به هه له داوان به ره و لیپ ده واره که ملی پی ده گرت.

پێنج ڕۏڗ بهو شنيوهيه تێپهری. ئهو ههموو ڕۏڗێ ژنهی له دوورهوه دهدی، به لام لێی نزیک نهدهبۆوه.

شازده

لیزا وردهورده خهریک بوو چاک دهبۆوه. ههستابۆوه و به پیدا دهپزیشت. ئهو گۆرانهی به سهر حال و ههلسوکهوتی میردهکهیدا هاتبوو، تووشی خهم و فیکر و خهیالی کردبوو، بهلام ههرچی ههولی دهدا سهری لیّی دهرنهدهچوو.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا، بە شىزوەى كاتى رۆيشىتبوو و لە ميوانەكان تەنيا مامى يۆقگىنى لەوى مابوو. ماريا پاولۆقنا وەك جاران لە مالى بوو.

 جوّگهکان لیّوریّژ بوون له لافاوی لیلّی بهخور و گژوگیا و گهلا گهش و پاراو ئاویان لیّ دهچوّرا. یوّقگینی له مالیّ و له لای هاوسهرهکهی دانیشتبوو. ههردووکیان مات و خهیالاوی بوون و یوّقگینی له خهیالی ستپانیدا و لیزا له خهیالی میردهکهیدا. لیزا چهند جار هوّکاری ئهو دلّتهنگی و بیّتاقهتییهی له میّردهکهی پرسیبوو، به لام یوقگینی به وهرهزییهوه وهلامی دابوّوه که هیچی نییه و لیزاش ئیتر پرسیاری لی نهکردبوو، ئهویش وهک میّردهکهی پیشی خواردبوّوه و میات نهکردبو، ئهویش

ناشتاییان خواردبوو و له ژووری میوانداری دانیشتبوون. مامی یو قگینی چیرو کی سهباره ت به هاوری خانهدانه کانی ریخخستبوو و بو سهده مین جار ده یگیرایه وه، لیزاش خهریکی چنینی شتیک بوو، ههناسه یه کی هه لکیشا و هاواری پشتی کرد. مامی یو قگینی داوای لیکرد بچی راکشی و به خزمه تکاره که ش بلی قاپیک قودکا بو ئه و بینی. یو قگینی له مالی دلته نگ و له ش داگیراو دانیشتبوو، هه ستی ده کرد دار و دیوار و که لوپه لی مالی هه مووی خه می لی ده باری. کتیبی ده خوینده و ه و جگه رهی ده کیشا. به لام ئه وه ی ده یخوینده و هه هم دوی که ده یک ده و هیچی لی تینه ده گه بشت.

گوتى: «دەبى بچىم چاو لەو چەرخە سىماتانە بىكەم كە دوينى هيناويانه.» ھەستا و رۆيشتە دەرى.

ـ چەترىك بەرە، تەر دەبى!

ـ نا، پیویست ناکا. بالتهی قایشم له بهردایه. دوور ناروّم، تهنیا دهچم بق کارخانه.

جزمه کانی له پی کرد و بالته قایشه که ی کرده به ری و رویشت بو کارخانه که. به لام هنشتا بیست ههنگاو له مالی دوور نه که و تبووه

چاوی به ستپانیدا کهوت بهرهورووی دههات، داوینی کراسه کهی به لادا کردبوو و پووز و بهله که سبپی و ناسکه کهی ههتا ئه ژنوی به دیاره وه بوو. به نیّو قور و چلپاوه که دا هه نگاوی ده نا و ئه و شاله ی سبه ر و شانی پی داپوشیبوو، به دهستی راسته و پاسته ی کرد و له خوی پیچا.

وهک ئهوهی نهیناسیبی، لیّی پرسی: «بوّ کوی دهچی؟» به لام که ناسییه وه، ئیتر له جیّی خوّی وشک بوو. ستپانیداش راوهستا و زهرده خهنه یه ک لیّوی نه خشاند و ماوه یه ک له ژیر لیزمه ی به خوری بارانه که دا چاویان له یه ک بری.

- گویرهکهیهکمان نههاتوتهوه، به دوای ئهودا دهگهریم. نازانم خوّی به مالّی کیدا کردووه! ئهی تق به باران و لهنگیزهیه بق کوی دهچی؟ ئه و پرسیارهی هینده خوّمانه بوو دهتگوت ههموو روّژی چاوی پیّی کهوتوه و هینده لیّک نزیکن موو به بهینیاندا ناچی.

یو قگینی له ناکاو و بی ئیختیار، که خوشی نهیزانی چون بوو پیی گوت: «وهره بو مالوچکهکه!» به جوریک ئه و رسته به له زاری ده رپه چی که ده تگوت که سیکی تر ئه و وشانه ی له زاری ئه وه وه ده ربریوه.

ستپانیدا لۆی شالهکهی به ددانی گرت و چاویکی لی داگرت، پاشان به ههلهداوان به و پیگایهدا داگه پاشان به ههلهداوان به و پیگایهدا داگه پاشان به دارستانهکه، یو شگینی به پیگای خویدا سهری داخست و پویشت، دهیویست له نزیک یاسه بنهوشهکهوه بایداتهوه و بهرهو دارستانهکه ملی پیوهنی.

کهسیک بانگی کرد: «ئاغا، ئاغا، خانم کاری پیته. ده لی بگه پیته و بو مالی کارم پیهاتی.»

میشای خزمهتکاریان بوو.

یۆقگینی له دلّی خوّیدا گوتی: «خودایه، ئهوه دووههمین جاره نهجاتم دهدهی!» بهپهله گهرایهوه. ژنهکهی وهبیری هینایهوه که بهلینی داوه کاتی فراوین دهوا بو ژنیک بهری و ئیستا داوای لیدهکرد ئهو دهوایهی بو ببات.

يننج خولهک راوهستا ههتا دهواکهبان هننا. باشان دهواکهی هه لگرت و وهریکهوت، له دلی خوشیدا بریاری دا نهچیت بو لای مالۆچكەكە. چونكە ترسى ئەوەي بوو لە يەنجەرەي ماليوە بيبينن. به لام كاتبك دووركه و تهوه و زانيي له مالنوه ديار نبيه، خترا بايدايهوه رۆپشت بۆ لاى مالۆچكەكە. دەپھىناپە بەرچاوى خۆى كە ئىستا ژنە لە نبوهراستى كەوپلەكەدا راوھستاوھ و تامەزرۆپانە چاۋەروانبەتى. بەلام که گهیشته نیرو کهویلهکه هیچ کهسی لی نهبوو، هیچ ئاسهواریکیش بەرچاو نەدەكەوت كە نىشاندەرى ھاتنى ژنە بى بۆ ئەو شوينە. لە دلّى خۆيدا گوتى رەنگە ژنه ھەر نەھاتىي و تەنانەت لەوانەبە گويى لە قسه که ی نهبورین و له مهیه سته که ی تینه گهیشتین. نهو له ژنر لنوهوه ورته یه کی لئ هاتبوو، وهک ئهوهی بترسی که ژنه له قسه کانی تیگا. «بان لهوانهبه ههر حهزى له هاتن نهبوويي. نازانم بق لهخورا ييم وابوق به تامهزر قبيه وه خيق ده خاته باوه شيمه وه؟ ئه و ميردي ههيه، تهنيا منم که هينده سووکوچرووکم، به سهر ئهو ژنه چاک و دلسوزهمدا، به دوای ژنیکی تردا ههلدیم و خهریکم ئابرووی خوم دەبەم!» سەربانى ژوورەكە تلسىابۆوە و دلۆپەى دەكىرد. ھەلاشىي میچهکه خووسابوو و دلویه تهرکی کهویلهکهی تهر کردبوو. له ژیر دلویه دا هه لترووشکا و بیری کردهوه: «به لام زور خوش دهبوو لیره بوایه، تهنیا له ژیر بارانه دا و لهم کهوینه چوّل و لاپهره دا لهگه لی

بوومایه. خۆزگه بهاتبایه و لانیکهم جاریکی تر پر به دل له باوهشم بگرتایه و پاشان ههرچی دهبی با ببی!» به لام بیری کردهوه: «به لام لهوه ناچی هاتبی، ئه ها ئهگهر هاتبی حه تمه ن جیگاپییه ک، شتیکی لیره به جینماوه و ده کری بیدو زمهوه.» ئه و کویره رییه ی که ده هات بی کهوی له که وی له کهوی له کهوی له کهوی اله که بی گژوگیا و رووته ن بوو، چاوی پیدا گیرا و جیگاپیه کی پیخاوسی دی که له جییه ک هه لخلیسکابوو. «به لی، ئه و ها تبوو، به لام، پیخاوسی دی که له جییه ک هه لخلیسکابوو. «به لی، ئه و ها تبوو، به لام، ئیستا ئیتر لیبراوانه بریارم داوه. له هه ر شوینیک بیبینم ده چم بی لای. هه ر ئه مشه و ده چم بی ژورانی اله کویره ریگاکه بری، به لام دوای که وی له که داه که وی دوای که وی له که داه که وی ده و گه رایه و مالی خوی کرد چاوه روانییه کی زور، شه که ت و بی هیز ها ته ده ری و گه رایه و مالی خوی کرد به ژووره که یدا و له سه ر قه ره وی له که یاده و چاوه ری بوو نانی به ژووره که یدا و له سه رقه ره وی له که یاده و چاوه ری بوو نانی به ژووره که یدا و له سه رقه ره وی له که ی دانیشت و چاوه ری بوو نانی به ژووره که یدا و له سه رقه ره وی له که ی دانیشت و چاوه ری بوو نانی به ژووره که یدا و له سه رقه ره وی له که ی دانیشت و چاوه ری بوو نانی نوه رو ناماده بی.

حەقدە

بهر له نانی نیوهرق، لیزا هات یق لای و بهردهوام بیری لهوه دەكردەورە كە ھۆى دلتەنگى و نارەزايەتىي مىردەكەى دەبىي چى بى. گوتی که لهوه دهترسی بق زایمان بیبهن بق موسیکی و ئهو نابههوی یچی و برباری داوه ههر لنره له لای بمتنتهوه. ههروهها گوتی جهن ناكا بچنت بق مؤسكق و ئاسمانيش خق له عهرزدا ناچي. يوڤگيني دەبزانى ژنەكەي چەندە لە زايمان دەترسىي و چەندەش نېگەرانى ئەوەپە كە مندالْيْكى مجرۆى بېي، بەو ھۆپە زۆر نارەحەت بوو كە دىتى ژنەكەي چەندەي خۆش دەوي و ئاوا بە ئاسانى و دلفراوانىيەوھ ئامادەيە فىداكارى بكات. دىتى لە مالەكەيدا ھەمور شىتنك بە باشى و رنکوینکی بهرنوه دهچی و لنورنژه له سهفا و پاکی، به پنچهوانهش رۆچى ئەو كەلاورىتە لە دزىدى و ناپاكى و ھەوەس دل و ناخى رهش داگنراوه. بر فگینی ئه و شهوه خه و نهجوه چاوی و نازاری ئەرە ھەلىدەچۆقاند كە سەرەراي بېزارى لەر ئاكارەي خۆي و بربارى ليبراوانهى بق يساندني ييوهندي لهگهل ستيانيدا و ههلكهندني رهگي ناياكي له دلّي خوّيدا، دەيزاني دېسان بەياني بنخي ھەوھسەكە لە دلىدا هەلەسىورى دىنىتەرە.

له ژوورهکه ی خویدا ده هات و ده چوو و له دلّی خویدا دهیگوت: «نا، ئه وه مه حاله. ده بی پیگایه کیدزومه وه بی ده رباز بوون له و ته نگرهیه. خودایه گیان چبکه م؟»

کهسیک به دابی فهرهنگیان به قامک له دهرگاکهی دا. دهیزانی مامیهتی. گوتی: «فهرموو!»

یوّقگینی له ناکاو گوتی: «مامه کیان، ئهگهر نهینییهک له لای ئیّوه بدرکینم ئاشکرای ناکهن؟ رازیّکه که زوّر ترسناکه و بهراستی هوّی شهرمهزارییه بوّم!»

- بلّى كورى خوم! بق گومانت له نهينى پاريزيى من ههيه؟

یو قگینی گوتی: «مامه گیان، تو ده توانی یارمه تیم بده ی و نه که ههر یارمه تی، ده توانی پزگاریشیم بیکه ی.» بیری ئه وه ی که نهینییه که ی له لای مامیک بدر کینی که خوّی ریزی بو دانانی و ئه وه ی که له به رچاوی مامی سووک ده بی، به لایه وه ناخوش و دروار نه بو و هه ستی ده کرد مروقیکی زوّر سووکو چرووک و تاوانباره و ده یویست خوّی سزا بدات.

مامی گوتی: «بلّی کورهکهم، تو خوت دهزانی گه چهندهم خوشدهویی» زور دلخوش بوو که برازاکهی رازیکی ههیه و رازهکهی پر شهرمهزارییه و دهیههوی پریسکهی ئهو رازه له لای ئهو بکاتهوه و ئهو لهو ریگایه دهیتوانی بهکه لک بی.

ــ بهر له ههمــوو شــتێک دهبــێ پێـت بڵـێم که مــن مرۆڤێکــی زۆر ســووکوچرووکم، مرۆڤێکی خوێڕی و بێشـهرهف.»

پیرهپیاو واق ورماوانه گوتی: «ئهو قسانه چییه دهیکهی کورهکهم؟»

دهی چۆن خویزی و سیووکوچرووک نیم؟ له جیده که من، میردی لیزا، به لین، لیزایه ککه خوت ده زانی پاکی و خوشه ویستیی ده رهه ق به من چونه، به لین، من میردی ئه و، ده مهه وی خیانه تی پی بیکه م. ئه ویش کی ؟ ده مهه وی له گه ل ژنیکی لادییی ده ست تیکه ل بیکه م!»

_ چیت گوت، دهتهوی خیانهتی پی بکهی؟ کهوایه هیشتا نهتکردووه؟

ـ با، كاريكم كردووه كه لهگه ل خيانه ته ميچ جياوازييه كى نييه. چونكه خيانه ت نهكردنه كهم پيوهنديى به خومه وه نهبووه. من ئاماده بووم خيانه ت بكهم، به لأم نهيانهيشت بيكهم ... ئهگهر وا نهبوايه ئيستا ... ئيستا ... نازانم چيم كردبوو!

ـ نا، پەلە مەكە، بۆم روون بكەوە ...

- باشه، با روونتر پیت بلیّم. کاتیک سه لت بووم گه و جینتیم نواند و لهگه ل یه گیک له ژنه کانی ئیره که ینوبه ینم ساز کرد. له گه ل یه کیک له ژنانی ئه م گونده. من ئه وم لیّره، له نیّو دار ستانه که و له سه حرا ده دی و ...

مامی گوتی: «جوان بوو؟»

یو قگینی به و پرسیاره ی مامی گرژ بوو. به لام هینده ی پیویستی به یارمه تبی نه و بوو که وای نواند گویی لی نهبووه و درید ژه ی به قسه کانی دا: «به لام من نه و کاته پیم وا بوو پیوه ندییه کی زووتیپه په و زوو لیی داده بریم و هه موو شتیک کوتایی پیدی. هه لبه ت به رله زهماوه نده که م لیی دابرام و نزیکه ی سالیک چاوم پیی نه که و ت و بیرم لی نه کرده و ه.»

یوقگینی خوشی به بیستنی وهسف و شی کردنهوهی حالی خوّی تووشی سهرسوورمان ببوو. «پاشان، له ناکاو، خوّشم نازانم چوّن، ههر بهراستی هیندی جار بروا به روّح و تاپوّکان دهکهم ـ ئهوم دیت و کرمی ههوهس له دلمدا کهوته جموجوّل و خهریک بوو له ناخهوه دهیخواردم. من جنیوم به خوّم دهدا چونکه ئاگام لهو کردهوه چهپهل و رهشهی خوّم ههبوو، یانی ئهوهی که ههموو ساتیک لهوانهبوو خوّم تووش بکهم و به پیی خوّم بو لای بخوشیم و خوّم تیوهگلینم، ئهگهر ئیستاش تووشی ئهو کردهوه جهپهله نهبووم، هی ئازایهتی خوّم نییه، خودا لهو کارهی گیراومهتهوه. ههر دوینی چووم بو لای، بهلام لیزا کهسیکی نارد به دوامدا و بووه هوی ئهوهی نهکهومه نیّو ئهو

ـ چۆن؟ لەبەر ئەو بارانەيە؟

د به لنی، مامه گیان. دهزانی چ ئازاریکم کیشا. بریارم دا کولوکوی دلم له لای تق هه لریده و داوای یارمه تیت لی بکهم.

ـ هه للبهت ئه و جوره كارانه. ئه ويش له ملكه كه ى خوتدا زور نهشياوه. خه لكى دهزانن و پياو حهيا و ئابرووى ده چى، من دهزانم ليزا ژنيكى لاوازه و ده بى دللى راگرى. به لام بۆچى له ملكه كه خوتدا؟

یۆقگینی دیسان وای نواند که گویی له قسه که ی مامی نهبووه و زوّر به پهله چووه سهر قسه کانی.

- به لنى مامه گيان، من له چنگ خۆم، له چنگ ئهو ديوهى له ناخمدا خۆى مه لاس داوه، پزگار بكه. تكات ليده كهم مامه گيان يارمه تيم بده. پيم بلنى چبكهم؟ ئهمرق به هه لكهوت به ربه ستيك هاته سهر پيگام و لهو كارهى گيرامهوه. سبهينى بقم هه لكهوى و پيگام بق بكريتهوه، خودا ده زانى چى ده كهم و چۆن ... ئيستا ئيتر ئهويش ده زانى. مامه گيان! مه هيله به ته نيا بم.

مامی گوتی: «باشه، قهبوولمه، به لام پیم بلی تق به راستی ئاشق بووی؟»

ـ نا نا! ئەشىق لە گۆرىدا ھەر نىيە. وزەيەكى سىەيرە كە منى دىل كردووە. مىن نازانم چېكەم. رەنگە غىرەت وەبەر خۆم بنىم و ئەو كاتە...

مامی گوتی: باشه، ههر ئهوهیه، کهوایه به بروای من بهو ریگایهدا برق که پیم گوتی. ههموومان دهچین بق کهریمه!

- بەلىّ، بەلىّ، دەرۆين، بەلام ھەتا ئەو كاتەى لەگەل ئىروەم، قسىەتان لەگەل دەكەم.

ھەۋدە

یو قگینی کیشه و گرفته که ی خوی له گه ل مامی هینایه گوری و له وه شهره گرینگتر ئازاری ویژدا و باری قورس و پر له ژانی شهرمیک که دوای ئه و بارانه رو ژه تاملی کردبوو، وه خوی هینایه وه. له ماوه ی حه و توویه کدا لیبراوانه بریاریان دا بچن بو یالتا ۱۸۰۸. له و حه و تووه دا یو قگینی چوو بو شار و پاره ی پیویستی بو ئه و سه فه ره جیبه جی کرد. بو کاروبار و به ری و هه بردنی ملکه که شی که سانی شیاوی هه لبژارد و ده ستووری پیویستی پیدان. دلی ئارام بو وه و جاریکی تر نه شه ی رابردو و هه ست و سوز و بابردو و هه ست و سوز و خوشه و سه ناخیدا ژبایه وه.

دوای ئه و رووداوه ی بارانه روّژه که ئیتر ته نانه تاقه جاریّکیش چاوی به ستپانیدا نه که وت و له گه ل ژنه که ی چوون بو که ریمه ماوه ی دوو مانگ له که ریمه مانه وه و زوّر خوّشیان رابوارد. یو قگینی هینده ی شتی تازه دی و هه ستی خوّش و شیرین ناخی داگرت، که پینی وا بوو ته واوی ناحه زی و چه په لییه کانی رابردو و له سه ردل و دالخه ی سراونه ته وه ی که ریمه چاویان به هاوری و دوّستانی قه دیمی که و ته و پهیمانی دوّستایه تییان تازه کرده و و زوّر له یه که نزیک بوونه و هه روه ها روّریان دوّستا و هاوریّی تازه یه یدا کرد. ژبیان له به روونه و هه روه ها روّریان دوّست و هاوریّی تازه یه یدا کرد. ژبیان له

۱۸ - یالتا ناوهندی کهریمهیه له روّخی دهریای رهش

کهریمه بو یو قگینی جیژنیکی بهردهوام بوو و جگه لهوهش زور به به که لک، سهره پای نه و شادی و پابواردنانه زور شتی نویش فیر بسوو. لهوی له گه ل سهروکی پیشسووی کوی خانه دانه کانی پاریزگاکه یان ناسیاویی پهیدا کرد که پیاویکی جوامیر و تیگه یشتو بوو. نه و یو قگینی که و ته به دل و زور مه سه له و لایه نی پی ناساند و نهوی کرده لایه نگری خوی. له کوتایی مانگی ئووتدا لیزا کچیکی جوان و ته ندروستی بوو و زایمانه کهی به پیچهوانهی ئه وهی چاوه پوانی ده کرا، زور ساکار و بی مهترسی بوو.

مانگی سیپتامبر گهرانه وه بی گونده که ی خویان و ئه مجاره یان بووبوونه چوار که س. چونکه دایه نیکیشیان بی ساواکه یان گرتبوو. لیزا مه مکی شیری تیدا نه بوو و بی بد دایه نیان بی منداله که یان پهیدا کرد. یی قلینی ئه و ره نج و خه نه تانه ی رابردووی به ته واوی له بیر چووبی وه و بووبووه پیاویکی تر و هه ستی به به خته وه ری ده کرد. دوای تامل کردنی ئه و ئازارانه ی پیاوان له کاتی زایمانی ژنه که نیاد ده یکیشن زور زیاتر له جاران ئه شق و خی شه ویستیی ژنه که ی له ده کرد، سه باره ته به فه و هه ستیکی بوو که زور به لایه وه تازه بوو، له گه ل ئه وه شدا زور شیرین و پیکه نینی و چه شنی ختیلکه یه کی دلخواز بوو. شتیکی تازه تازه بوو که ئیستا به هی نزیکایه تی له دووم چین (ئه و تازه تر ئه وه بوو که ئیستا به هی نزیکایه تی له دووم چین (ئه و سه باره تازه تازه بود که یی پیشووی کوری خانه دانه کان) هی گرییه کی تازه سه باره تانه با کاروباری پاریزگا له دلیدا سه ری هه لدابوو که بریکی له تاسه ی ناوبانگ خوازییه و سه سه رچاوه یه ده گرت و هی نزیکشی بی ئاگادار بوون ناوبانگ خوازیه و سه سه رچاوه یه ده گرت و هی نظریک بی ناگادار بوون ناوبانگ خوازیه و سه رچاوه که ده گرت و هی نوری خانه دانه کان و ناگادار بوون

19- Duntchin

له ئەركى سەرشانى خىزى دەگەرايەوە. مانگى ئوكتىزبر كىزرى خانەدانى پارىزگا كۆبوونەوەيەكى تايبەتيان ھەبوو، يۆڭگىنىش بريار بوو وەك ئەندامى ئەو كۆرە ھەلبرىردىن. كاتىك لە كەرىمە گەرايەوە، جارىك چوو بۆ شار و جارىكىش چوو بۆ دىدەنىي دوومچىن.

ئه و ئازار و خهفه تانه ی به هنری وهسوه سه ی هه وه س و ململانی کردن له گه لیدا تووشی بووبوو، له بیری بردبوّه و هه ر بیریشی لی نه ده کرده وه، زرو به زه حمه تیش ده یتوانی بیهینی به ر دیده ی خه یالی. ئه وانه له به ر چاوی وه ک شینییه ک ده چوون که ئه و گیروده ی بووبو و.

ههستی دهکرد وهها له و بهند و داوه پزگار بووه که له یهکهم دیداریدا لهگه ل گزیرهکهی، کاتیک تهنیا که وتن، بهبی هیچ ترسیک سهباره ته به به به پرسیاری لیکرد. چونکه پیشتر له و باره وه قسهی لهگه ل کردبو و له هینانه گوریی ئه و باسه ههستی به شهرمهزاری نهکرد و لیی پرسی: «ئه و سیدور پچلنیکوقه ۲۰ هیشتا نههاتوته وه لهگه ل ژن و منداله کهی بژی؟»

- ـ نا، ههر له شار ماوهتهوه!
 - ـ ئەي ژنەكەي؟
- ــ ژنیکـی بی ره و شــته. ئیســتا لهگه ل زینویینــڤ ۲۱ که ینــ و به یه. ته واو شووی لی هه لکیشاوه!

²⁰⁻ Cidor Pchlnikov 21- Zinovyev

نۆزدە

ئەوەى يىۆقگىنى ئارەزووى دەكىرد ھاتبووە دى. ملىكەكەى بىق مابۆوە و كارخانەكەشى لە گەردا بوو. بەرھەمى چەوەندەر زۆر باش بىوو و دىيار بىوو داھاتىكى باشىي دەبىي. ژنەكەى بە سىلامەتى منداللەكەى بووبوو و خەسىووى رۆيشىتبۆوە و رۆحيان ئاسىودە ببوو. خۆشى لە ھەلبراردندا زۆرىنەى دەنگى ھىنابۆوە.

يبرۆزباييان يندهگوت و ئەو ناچار بوو وەلاميان بداتەوە. نانى نيورەقى خواردىيو و سىخ بتلى شاميانى ھەلچۆرانىدىوو. چەنىد گەلالەي نوى بۆ ژيان لە زەينىدا سەريان ھەلدابوو و بە دەم رىگاوە بیری لی دہکردہوہ، له دوای هه لنزاردنی وهک ئهندامی کوری خانەدانەكانى يارىزگا، بە يلەوپايەيەك گەيشىتبور كە ھەمىشىە خەرنى ينوه دهدی؛ يانی يلهويايه په که دهيتوانی لهو ريگايهوه خزمهت به خهلک بکات، نهک ههر له رنگای وههرهننان و دهرفهتی کار کردن، به لکوو له ریگای دهسه لاتی راسته و خووه. بیری دهکرده وه که له سی سالّی داهاتوودا رهعیهتهکانی خوی و ههروهها جووتیارهکانی دیکه سهبارهت به ئهو چۆن بير دەكەنەوه. لەو كاتەدا كە به ننو گوندەكەدا تيدهيهري، يحاويكي گوندنشيني دي كه ژنتكي لهگهلدا حوو. ئهوان دەپانوپست لە جادەكە بىيەرنەوە و يەكى تەشىتىكى بريان لە سىەر سے ریان دانابوو. له دلّے خوّیدا گوتی: «ههر ئهوانه!» کابرای گوندنشین و ژنهکه راوهستان که فهیتوونهکهی ناغا تیپهری. کابرا پچلنیکوقی پیر و ژنهکهش بووکهکهی واته ستیانیدا بوو. پوقگینی چاویکی له ژنه کرد و ناسییهوه، بهوهش دلی خوش بوو که دیتی به تهواوی له داوی ئهشقی ئهو رزگار بووه و ههستی به هیمنایهتیهکی

رۆحى كىرد. ژنه ھەروەك جاران جوان و شۆخوشىەنگ بوو بەلام يۆقگىنى زۆر بى موبالاتانە بە لايدا تىپەرى. گەيشىتەوە مالىّ. ژنەكەى بەرەو پىرى ھات بى بەرھەيوانى سەر قالدرمەكان. شەوىكى خىقش بورو.

مامى ليّى پرسى: «دەى. ئىستا دەبى پىرۆزبايىت پى بلّىين؟» ـ بەلّى، ھەلْبرْيْردراوم.

ـ بژیـی، کهوایه دهبـێ به بـێنهی ئهو ههواله خوشـهوه مهی فـر بکهین!

بهیانیی پوّژی دوایی، سواری عارهبانه که ی بوو و پوّیشت بوّ سهردانی معووچه و مهزراکه ی که معاوه یه ک بوو لیّی غافل بوو. مهکیینه ی نویّی گیّره کردن له سهر خهرمانه که کاری ده کرد و یوّقگینی بوّ دیتنی شیّوه ی کار کردنه وه ی پوّیشت بوّ نیّو ژنانی کریّکار و ههولّی دا سهرنجیان نه دا و بیّهه میه ت بیّ، به لام ههرچی کردی نهیتوانی و دوو سیّ جار چاوانی پهش و لهچکه سووره که ی ستپانیدا سهرنجی پاکیشا. چهند جار به لاچاویّک له به ژنوبالای ژنه ی پووانی و ههستی کرد دیسان شتیّک خهریکه له ناخه وه ختووکه ی ده دا، به لام بوی ده رنه که چوو بو سهرخه رمانه که، نزیکه ی دوو کاتژمیّر به بی نهوه ی مانه وه ی پیریست بی، به لای مه کینه که و کاتژمیّر به بی نهوه ی مانه وه ی سهر له شولاری ژنه ده نیشته وه و بالی نیگای له سینگ و به روی و پوومه تی هه لاه و بوی ده رکه و تروه و بی پوومه تی هه لاه ساوی و بوی ده رکه و ته باری که داوی نه شقی له لاق و دلی هالاوه و پزگار بوونی نه سیته مه. به باری که خه فه ت و بی دلی هالاوه و پزگار بوونی نه سیته مه. به باری ک خه فه ت و بی دلی هی واییه و ترس و در سه و ترس و در سه و ترس و ترس و در سه و ترس و ترس

هیوابراوییانه وهک دوّلیا سواری شانی ببوون و دهرووی رزگار بوونیان لی تهنیبوو.

ئەوەى لىنى دەترسا و چاوەروانى بوو، بە سەرى ھات. رۆژى دوايى، لاى ئىروارە بى ئەوەى خۆى بزانى چۆن، گەيشىتبووە پشىت مالى ئەوان. لە بەردەرگاى كادىنەكە، ھەر ئەو جىگايەى كە جارىك لە وەرزى پاييزدا چووبووە ژوانى، راوەسىتابوو. لەگەل ئەوەى واى دەنوانىد بىق پياسىە كردن ھاتووە و لەوى راوەسىتاوە، جگەرەيەكى دايىساند. ژنى جىرانەكەيان چاوى پىلى كەوت و لە گەرانەوەدا گويى لە دەنگى بوو كە لەگەل كەسىپىك قسىەى دەكىرد و دەيگوت: «بىرق، چاوەرىتە. بېرق بىق ژوانگەكەتان. بېرق رەنەتىوە شىپتە!»

یۆقگینی دیتی ژنیک - ستپانیدا بوو- هه لات بق لای کادینه که، به لام ئه و نهیتوانی بگه پیته وه چونکه مووژکیک چاوی لی بوو. خیرا گه رایه وه بق مالی.

بيست

کاتیک ینی نایه ژووری میوانداری، ههموو شبتیک له بهرچاوی سهیر و ناسروشتیی نواند. ئهو روّژه بهیانی شاد و بهدهماخ له خهو ههستابوو، لیبراوانهش بریاری دابوو که ژنه له بیر دهباتهوه و دەستى لى بەردەدا، ھەروەھا رىگا بە خۆي نادا ئىتر بىر لەو كارانە بكاتەوە. بەلام خۆشى نەيدەزانى چۆن. لە بەيانىيەوە ھەتا نيوەرۆ دەستى بۆ ھىچ كارىك نەچووبوو و بەردەوام ھەولى دەدا خۆي لە کار بدزیتهوه. تهواوی نهو شتانهی که پیشتر گرنگیی یی دهندان و دلّے پیّیان خوش بوو، ئیستا زور سووک و بیندخ بوون له بەرچاوى. بى ئەوەي خۆي ئاگادار بى، ھەولى دەدا دلى خۆي لە بهندی ههموو کاریک رزگار بکات. پینی وابوو دهبی خوی له کاروبارهکان بدزیتهوه و گویی یی نهدا بق نهوهی بیر بکاتهوه و گەلالەي تازە دارىدى، ھەرواشى كىرد، وازى لە كاروپار ھىنا و بە تەنبا مايەۋە. يەلام ھەركە تەنبا كەۋت، رۆپشت بۆ يياستە و گەشت ق گەران لە ننے باخ و لنے رەوار و دیتے ھەملوو شلوپننکی باخ و ليرهوارهكه به بيرهوهريي ئهو رمووده بووه، ئهو بيرهوهرييانه وهك مار له دلّی دههالان و رزگار بوونی دژوار بوو. پنی وا بوو له ننو باخهکهدا پیاسه دهکات و بیر دهکاتهوه و بو ریگهچارهیهک دهگهری، به لام بیری له هیچ شتیک نهده کردهوه و شیتانه و بهبی هیچ هۆكارىك چاوەروانى ئەو بوو. چاوەروان بوو ژنە بە يەرجۆيەك

ئاگادار بى كە ئەو چاوەروانيەتى و دەيەھەوى لە ئامىزى بگرى. چاوەروان بوو ژنە بە زووترىن كات بى بۆ لاى يان لە شوينىكى دىكە بۆى بىتە ژوان كە دوور بى لە چاوى خەلىك و غەوارە. يان لە شەويكى ھىندە ئەنگوستەچاودا بىتە ژوانى كە تەنانەت چاوى ژنەش ئەو نەبىنى. لە شەويكى ئاوا تارىك و نووتەكدا بىت و ئەو بە كەيفى دىلى ھەلىگوشى و بۆن بە سىنگ و مەمك و لامليەوە بكات و...

له دڵی خوّیدا گوتی: «بهڵێ، پیّم وابوو ههرکاتیّک لیّی تیر بووم و ویستم لیّی دابریّم، دهتوانم؛ من بوّ تهندروستی خوّم لهگهڵ ژنیکی جوان و پاکوخاویّن تیکهوتم! به لاّم وا دیاره ناتوانم ههروا لهگهلّی رابویّرم و ئهو کاره به یاری بزانم. من پیّم وابوو ئهوم خستوّته داوی خوّم و چیّری لی وهردهگرم، به لاّم وا دیاره خوّم بوومهته دیلی دهستی ئهو. ئهو منی له داو خستووه و ئازادم ناکا. پیّم وابوو ئازادم به لاّم ئازاد نهبووم، کاتیّک ژنم هینا خوّمم هه لخه له تاند. ههموو شتیک خهیال و خوّفریودان بوو. کاتیّک دهستم لهگهل تیکهل کرد، ههستیکی خهیال و خوّفریودان بوو. کاتیّک دهستم لهگهل تیکهل کرد، ههستیکی تازهم ههبوو، ههستی راسته قینهی میردیّک، که ده بوو لهگهلّی بمینمه وه.

دوو جوّر ژیان بو من دهست نادا. یه کیان ئهوه ی له گه ل لیزا دهستم پیکرد، یان ژیانی خزمه و به پیوهبردنی کاروباری ملّک و به پیوه هینانی مال و مندال، هاو پی له گه ل پیزی خه لکی. ئه گه ر ئه و ژیانه په سند بکه م، شوینیکی بو ستپانیدا تیدا نییه. ده بی ئه و جوّره ی بیرم لیکرده وه لیره ی دوور بخه مه وه، یان له ناوی به رم. ئه و نابی بمینی سینانیدا له میرده که ی بستینم و حاشای پی بکه م یان پاره یه ک بده م به میرده که ی و شهر م و ئابرو و چوون بخه مه پشت گوی و له گه ل ئه و برثیم. به لام ئه گه ر

ئەوە بكەم لىزا و مىمى (مىمى ناوى ساواكەيان بوو) نابى ھەبن. بەلام نا، ئەو كۆرپەيە كۆسىپى سەر رىنىم نىيە. دەبى بىزانى كە مىن ئەوم بە رىنىكى لادىنىى فرۆشىتووە. دەبى بىزانى مىن پىاوىكى خاپىنۆك و خويرىم. نا... ئەوە لە رادە بەدەر ترسناكە. ئەوە زۆر ئەستەمە. پاشان دەسىتى كىرد بە بەلىگە ھىنانەوە. بىرى كىردەوە: بەلام لەوانەيە لىىزا نەخىۆش كەوى و بمىرى. ئەگەر ئەو بمىرى، ئەم گرفتانە چارەسەر دەبىن.

ههی ئافهرین بق بیر کردنهوهت! چارهرهشی نیوچاوان تاڵ! نا، ئهگهر مردن له گۆریدا بی، وا باشتره ئهو بمری. ئهگهر ستپانیدا بمری، زور باشتره.

به لمي ههروايه، زور كهس ژن يا گراوى خوّيان دهرمانداو دهكهن يان دهيكووژن. وا باشه دهمانچهيه هه لگرم و بچم بانگى بكهم بوّ جيّروان و به جيّى باوهش ليّ وهرهينان، گوللهيه كه سهر سينگى بدهم و ساردى بكهمهوه. ئاخر ئهو شهيتانه، شهتيانى راستهقينهيه. ئهو به پيچهوانهى ويستى خوّم داگيرى كرووم. دهبيّ بكوژريّ. يان ئهو يان ژنهكهم، يهكيان دهبيّ بمرن. چونكه بهم شيوهيه ژيان مهحاله. ٢٠ نا ئهم حاله بهو حاله ناشيق. دهبيّ بير بكهمهوه و چارهسهريكى بوّ وهدوّزم. دهبيّ پيشبينى بكهم. ئهگهر دوّخهكه بهم شيوهيه بمينيتهوه چي روودهدا؟

بهم شیوهیه دهبی، من دیسان به لین به خوم دهدهم که وازی لی دههینم و له بیری دهبمهوه، به لام ئهوانه ههموو قسهیه و که شهو به

ليّره به دواوه گيرانهوهيهكى ديكهش بـق ئهم چيـرقكه كـراوه كه له بهشـى 22 كۆتاييدا دەيخويننهوه.

سهردا هات، دهروّم بوّ پشت مالهکهی و ئهویش دهزانی و دی بو لام. ئهی ئهگهر خهلکی بزانن و چلوچوّکهر به ژنهکهم بلیّن؟ یان ئهگهر خوّم پیّی بلیّم؟ چونکه ناتوانم دروّ بکهم و ناشتوانم ئاوا بژیم. ناتوانم، نا. چونکه دهزانن. ههموو خهلک پیم دهزانن. ئابرووم دهچی و له بهرچاوی خهلک سووکوچرووک دهبم. پاراشا و ئاسنگهر ههموو پیدهزانن. به لام چبکهم؟ خوّ بهم شیّوهیهش ژیان مهحاله.

نا، شتی وا مهحاله. تهنیا دوو پیگام له بهردهمه. یان دهبی ژنهکهم بکووژم یان ئهو. یان کاریکی تر. ئهها، بهلیّ. پیگایهتی تریش ههیه.» گوتی: «خوم!» ئهوهی گوت و له ناکاو تهزوویه ک به موغهرهی پشتیدا هات: «بهلیّ، دهبی خوّم بکووژم، ئهو کاته ئیتر پیویست ناکات ئهوان بکووژم!» ترس شکایه گیانی. پاست بهو هوّیهی که ههستی کرد ئهوه تهنیا پیگهچارهیه. «دهمانچهم پییه. به لام یانی به پاستی من دهبی خوّم بکووژم؟ ئهوه بیریکه که هیچ کات به زهینمدا نههاتووه. زوّر سهیر دهبیّ...»

گەرليەوە بىق ژوورەكەى خىقى و خىرا چەكىمەجەى ئەو مىدەى كىشىلىيەوە كە دەمانچەكەى تىدابوو. بەلام ھىشىتا دەمانچەكەى ھەلنەگرتبوو ژنەكەى خىقى كرد بوو ژوورىدا.

بیست و یهک

یۆقگینی رۆژنامەيەكی كیشايه سەر دەمانچەكە. ژنه به ترسەوە چاویکی لیکرد و گوتی: «دیسانیش؟»

- ۔ چی دیسانیش؟
- ئەو شىيواوى و خەمى كىييەى پىشىوو، ئەو كاتە نەتدەويسىت پىيم بلىي گنيا ٢٠ خۆشەويسىتەكەم، پىيم بلى. من دەزانم ئازار دەكىشى. پىيم بلى. قسىەم بى بكە. كولى دلت لاى من ھەلرى دۆ و خۆت ئاسوودە بكە. نەينىيەكەت ھەر شىتىك بى باشىتر لەوەيە بەو شىيوەيە ئازار بكىشى. من دەزانم كە ئەستەمە شىتىكى خراپ بى.»
 - ـ دەزانى چى! كاتىك...
 - بیلّیٰ دهی، بیلّی، من دهستت له کوّل ناکهمهوه، دهبی پیّم بلیّی. یوَقْگَیْنی زەردەیهکی گرت، زەردەیهکی دلّتهزیّن!
- يانى بيليم؟ نا، شىتى وا نابى، ئەگەر بمھەوى بىشىلىم، چى بلىم، خۆ ئەوە بۆ گوتن نابى.!

به لام ئه و جوّره ی لیزا هه لیپیچابو و ئاخری ناچار دهبو بیلی، به لام له و کاته دا دایه نی میمی هاته ژووری و ویستی منداله که به ریته ده ری بو ئه وه ی هه وایه کی تازه هه لمری بو نه وه ی هه وایه کی تازه هه لمری بو نه وه ی هه وایه کی تازه هه لمری بو

ـ باشه، كهوايه ييم دهليني! من تاويكي تر ديمهوه.

۲۳ - سىوولەكەناوى يۆڭگىنى

ـ بەلى، رەنگە ...

لیزا هیچ کات ئه و زهردهخهنه پر ئازارهی له بیر نهبردهوه که به گوتنی ئهم دوو وشهیه کهوته سهر لیّوی میّردهکهی. به دوای دایهنی میمیدا له ژوورهکه چووه دهری.

لوولهی دهمانچهکهی به لاجانگی خوّیهوه نا. ماوهیهک دوودل مایهوه. به لام ههرکه ستپانیدای وهبیر هاتهوه، بریاری خوّی بوّ نهدیتنی ئهو و دژواریی ململانی و ترس و وهسوهسه و ئابرووچوون و ململانی دووبارهی هیّنایه بهرچاوی خوّی و لهرزیّک به گیانیدا هات. به خوّی گوت: «نا، ئهمه باشترین ریّگایه.» قامکی به پهلهپیتکهدا نا.

کاتیک لیزا به هه لهداوان گه رایه وه بن ژوورهکه، (ته نیا ئه وه نده ی پیچووبوو که له ههیوانه که بچیته خواری،) که خن ی کرد به ژووریدا دیتی یی قگینی ده مه و روو له ته رکی ژووره که دا که و تووه و خوینیکی رهش له برینه که ی دیته ده ری، جه سته شی هیشتا جینگلی ده دا.

زۆريان ليكۆلىيەوە، بەلام هىچ كەس بۆى روون نەبۆوە بۆچى خۆى كوشىتووە يان ھۆكارىكى بۆ بدۆزىتەوە. تەنانەت مامىشى بە بىرىدا نەھات كە لەوانەيە خۆكوژىيەكەى پىرەندى بەو دانپيانانەى دوو مانگ لەمەوبەريەوە ھەبى.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە دلنىياييەوە پيداگرىى دەكرد كە ھەمىشە پیشبینىى كردووە كە زاواكەى لە ئاكامىدا خىقى بەو دەردە دەبا. بە شىيوەى قسىه كردنىدا ئەوەت بىق دەردەكەوت. لىزا و ماريا ياولۇقنا

ههر به پراستیش ئهگهر یو قگینی ئیرتنیف له کاتی ئه و کارهساته دا وهک شیت بینینه ئه ژمار، ده بی ههمو و خه لک به شیت و ناهیر بزانین. ههروه ها شیتتر له ههمووان بی گومان ئه و که سانه ن که شوینه واری شیتی له خه لکیدا ده بینن به لام له خویانیدا نابین.

گێڕانەوەيەكى تر

ئەوەى گوت و رۆيشت بۆ لاى ميزەكە. چەكمەجەكەى كيشايەوە و دەمانچەكەى ھەلگرت. چاوى لە ساجوورەكەى كرد .

ـ تەنيا گوللەيەكى لى تەقىندرابوو ـ دەمانچەكەى نايە گىرفانى پانتۆلەكەيەوە.

له ناکاو هاواری کرد: «خودایه چبکهم؟» ههردوو دهستی بق دقعا کردن بهرز کردهوه: «خودایه یارمهتیم بده و پزگارم بکه! خوّت دهزانی من نامهوی خراپه بکهم. به لام به تهنیا هیچم له دهست نایه. یارمهتیم بده.» ئهوه ی گوت و له بهردهمی ویّنه ی پیروّزدا خاچی خوّی کنشا.

ـ به لنى دەتوانم خۆم ببينمەوە و به سنەر خۆمدا زال بم. پياسنه دەكەم و بير دەكەمەوە.

له ژوورهکهوه چوو بۆ ديوی جلان و کولهبالتهيهکی کهلپۆسى له بهر کرد، جوووتى پيلاوى له پي کرد و به قالدرمهکاندا چووه خوارى. بهبى ئهوهى ئاگاى له خۆى بى هەنگاوهکانى به قهراغ تهيمانى باخهکهدا تيپهرين و به باريکهرييهکى نيو مهزراکهدا چوو بۆ مالۆچکهى مهزراکه. مهکينهى خهمارنکوت ههروا کارى دهکرد و قرموقال و قاقاى ئهو لاوانهى کاريان له سهر دهکرد هاته گويى. چوو بۆ جاړه گهنمهکه. ژنه لهوى بوو. يۆڤگينى لهريوه چاوى پيى کهوت. بيژنگيکى به دهستهوه بوو و گولهگهنمى کۆ دهکردهوه. چهند ژنى

دیکهش وهک ئه و خهریکی گولچنینه وه بوون، یان باقه گهنمیان دهکیشا بو سه سه خهرمانه که چاوی به ئاغا که وت، زهرده یه ک پوخساری گهشانده وه و خیرا و چالاکتر له پیشوو دهستی کرد به گولچنینه وه. یو قگینی ئهگهرچی نهیده ویست به لام نهیده توانی چاوی لین نه کا. به لام کاتیک ستپانیدا له به رچاوی لاچوو و رویشت بو پشت قه لاته یه کسی گهنسم، یو قگینی وه خو هاته وه. فه رمانبه ری نووسینگه کهی پینی راگه یاند که مه کینه که نیستا کاری لیدانی گهنمه که ته واو ده کات و هه ربه و هو په شرک کاره کهی شینی یو رویش کاره کهی شدینه و ریشی که جارجار به هوی باخه ی پرژ و بلاوه وه که ده یانکرد به گهروویدا جووله یه کی توندی ده کرد. له کارگیزی نووسینگه کهی پرسی که ئه م باقانه زورن؟ کارگیزه که گوتی: «پینج عاره بانه ده بین.»

ـ سەيرە! كەوايە ...

به لام قسمه کهی ته واو نه کرد. ستپانیدا هاته پیشی و له نزیک مه کینه که راوه ستا، ده یویست گوله گهنمه کانی ژیری کو بکاته وه به نیگا پر بزه که ی ناوری له دلی یو قگینی به ردا.

ئه و روانینه گهرم و پی له نازه ی لینوری شهر بو له ئه شا و شادییه کانی رابردوو. دهیگوت که ده زانی شهیدا و دلد قراوی و دهاتی بق پشت ماله کهم. دهیگوت ئه ویش وه که همیشه باری منه تی ده کیشی و ئاماده یه له گه لیدا شاد بی، ئه شق و نه شه رق حی دابگری و گوی به بارود ق خی نه میرق و ئاکامه که ی سبه ینینی نادا. یق قگینی هه ستی کرد که دیلی ئه وه و ناتوانی خوی له داوی رزگار بکات، به لام نه یده ویست خوی به دهسته وه بدات.

دۆعاكەى خۆى وەبىر هاتەوە و ھەوللى دا دىسان دووپاتى بكاتەوە. لە دللى خۆيدا دەستى كرد بە دۆعا كردن بەلام بۆى دەركەوت ھەوللەكەى بى ئاكامە.

ئیستا تهنیا بیریک به سهر وجوودیدا زال بوو، ئهویش ئهوه بوو که چون بهدوور له چاوی خهلکی بریاری ژوانی لهگهل دانی.

کارگیرهکهی پرسیی: «کاتیک ئهمانهمان تهواو کرد، دهست بکهین خهرمانیکی تریان هه لیگرین بن سبهینی؟»

له دڵی خوّیدا گوتی: «یانی من به راستی ناتوانم به سه ر ههستی خوّمدا زال بم و خوّم لهم بهنده رزگار بکهم، یانی به راستی فه و تاوم؟ ئاخ خودایه گیان! به لام خودا لیّره هیچ کاریّکی نییه. لیّره ته نیا شهیتان ده سه لاتداره. شهیتانیش ئهم ژنهیه. شهتیان منی خستوّته بهنده و من نامه وی دیلی ده ستی ئه و شهیتانه بم. نامه وی، شهیتان، به لی شه ستان!»

دیسان رۆیشت بۆ لای. دەمانچەكەی لە گیرفانی دەرھینا و يەك و دوو و سى گوللەی لە پشتی ستپانیدا دا. ژنه چەند ھەنگاو بۆ پیشەوه ھەلات و كەوت بە سەر مەلق گەنمیكدا.

ژنهکان هاواریان لی ههستا: «خودایه، خودایه، ئهمه چی بوو؟» یوّ قگینی دهنگی هه لبری: «نا، له دهستم دهرنهچوو. من به ئانقهست کوشتم. کهسیک بنیرن به دوای پولیسدا.» گەرايەوە بۆ ماڵێ و بەبێ ئەوەى لەگەڵ ژنەكەى قسە بكات، لە نێو ژوورى كارەكەيدا خۆى بەند كرد.

له پشت درگاکهوه هاواری کرد: «مهیه بق لام. به زوترین کات خقت تیدهگهی.»

کاتژمیریک دواتر قامکی به زهنگهکهدا نا و به و نوّکهرهی گوت که وه لامی زهنگهکهی دایهوه: «بروّ بزانه ستیانیدا هیشتا زیندووه؟»

نۆكەر كە لە رووداوەكە ئاگادار بوو گوتى: «سەعاتىك دەبى گيانى لە دەست داوە!»

ــ باشــه، زوّر چـاکه! ئیســتا بــروّ کاتیّک پــوّلیس و دادوهر دیّــن ئاگادارم بکه.

ئەفسەرى پۆلىس و دادوەر بەيانىي رۆژى دوايى ھاتن و يۆڭگىنى دواى ئەوەى مالئاوايى لە دايكى و ژن و منداللەكەى كرد، برديان بۆ بەندىخانە.

دادگاییان کرد. له و روّ (انه دا دادگایی له لایه ن لیّ (نه ی دادوه رییه و هاسایه کی نوی بوو. ئه و جینایه تهیان وه ک شیّتییه کی کاتی له قه له م دا و ئه ویان ناچار به توبه و سرزای کلیسایی کرد. نو مانگ له به دریخانه دا مایه و و یه ک مانگ له په رستگهیه ک بو و جانکوش.

کاتیک له بهندیخانه بوو شه پرابی ده خوارده و که چوو بق په رستگاکه ش، دریژه ی به مهیخواردنه وه دا و کاتیک گه پایه وه نیو ماڵ و خیزانه که ی پیاویکی لاواز و مهیخور و دهسته وستانی لی ده هاتبو و.

قارقارا ئەلكسى يۆقنا بە دلنياييەوە پيداگرىى دەكرد كە ھەمىشە پیشبینىى كردووە كە زاواكەى لە ئاكامىدا خىقى بەو دەردە دەبا. بە شىيوەى قسىه كردنىدا ئەوەت بى دەردەكەوت. لىزا و ماريا ياولۇقنا

ههرچی میشکی خوّیان هه لگوشی و بیریان لی کردهوه نهیانده زانی بوّ دهبی ئه و رووداوه قه و مابی. باوه ریان به پزیشکه کانیش نه ده کرد که گوتیان یو قگینی به هوّی ئالوّزیی میشک و ئاوه زهوه خوّی تووشی ئه و به لایه ی کردووه. ئه وان به هیچ شیوه یه ک نهیاند توانی ئه وه به خوّیان بسه لمیّن که یو قگینی کاریّکی ئاوای کردبی. چونکه ئه و له سیه دان که سی خرم و ناسیاوی ده وروبه ری ئاقلتر و ته ندروستتر بوو.

ههر به راستیش ئهگهر یو قگینی له کاتی ئه و کارهساته دا وه ک شیت بینینه ئه ژمار، دهبی ههموو خه لک به شیت و ناهیر بزانین. ههروه ها شینتر له ههمووان بی گومان ئه و که سانه ن که شوینه واری شیتی له خه لکیدا دهبین به لام له خویانیدا نابین.

ياسنايا پۆليانا نۆۋامىرى ۱۸۸۹

فەرھەن**گ**ۆك

بژارهوار: گیاوگژی ههرزی نیّو بیّستان و مهزرا

بیرسایی: مهنتقی (منطقی)

بيشهوان: جەنگەلبان، نىگابانى دارستان

بهروانکه: بهرهه لبینه یه که بهر سینگه و بق خواری دایده پوشی. در سینگه

پاناوک: تهنگاو، دهراوی چۆم که ئاوهکهی تهنکه و بلاو دهبیتهوه پهنامهکی: نهینی، کردنی کاریک به نهینی.

تریق بوونهوه، به خودا شهرمهزار بوون، خهجالهت بوونهوه، به خودا شكانهه ه

تۆلاز: حيز، هەوەسىباز، داوين پيس

تەيمان: پەرژىن، تانۆك، چەپەر (پرچىن)

جانکوش: مجیّوی کلیسه، خزمهتکاری کهنیسه

چەپۆكان: هەستانە سەر پاشوو و سىم لە زەوى كوتانى ئەسىپ چەناگەشكاو: ىرىتى لە چەنەرەر و زۆرىلى، دەم چەيلە

خاپینۆک: فریودەر، کلاوچى

ديمۆده: له باو كەوتوو (مبتذل)

دەروچ: دەربىجە، دەلاقە

رهقنهمووت: بريتي له زور تال

ساجوور: فیشه کدا، ده راغ (خشاب)

سایهچهور: دەستودل باز، بەدەھەندە، دل ھەراو

شكستۆك: شتيك كه له شكان نزيكه يان دەشكى

غهور: ژهنگ و که پووی سه رئاوینه فسۆک: خوی پی، بریتی له ترسه نوک فرسفات: پهین و کوود که به زهوینیه وه ده که نونجی: قولین و کوود که به زهوینیه وه ده که قه فرن و که نور بن قه نور بن ته ناز دارده ستیکه سه ره که ی وه ک گوچان وایه که ویل: مالو چکه ی نیو باخ و مه زرا، چارداخ گزیر: کویخا، پیشکار، بریکاری ئاغا لاقرتیکه ر: حه نه کچی، قه شمه رلاکان: کاشه، خیشکی سه ربه فر (سورتمه) ناهیور: گه و چ، بی میشک، نه فام (ابله)

بەرھەمە چاپ كراوەكانى ئەمىن گەردىگلانى

- ۱) تاپۆى وەرزىكى سىەوز، كۆمەلەشىيعر، چاپخانەى شىوعاع تەورىدز،
 ۱۹۹۷
 - ۲) شەوەژانى ئەستىرەيەك، كۆمەلەشىيعر-تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
 - ٣) مەرگەخەون، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر پيام امروز، ٢٠٠٣
- ٤) دىسان لەو شەقامانەوە، كۆمەللە چىرۆكى بىردەنى نەجدى، وەرگىران،
 ئاراس، ٢٠٠٥
 - ٥) تەپلى ئاور، كۆمەلە چىرۆكى بيانى، وەرگىران، ئاراس، ٢٠٠٥
- ۲) جیگای بهتالی سلووچ، روّمان، مهحموودی دهولهتئابادی، وهرگیران، موکریانی، ۲۰۰۱
- ۷) خۆر و لاولاو، كۆمەلە شىيعرى مندالان، بۆكان، چاپخانەى داھاتوو
 ۲۰۰۷
- ۸) يەكگرتن، چيرۆكى مندالان، قودسى قازى نوور، وەرگيران، ئاراس، ٢٠٠٧
- ۹) برایانی کارامازۆف، رۆمان، فیـۆدۆر دۆستۆیۆفسـکی، وەرگێـران، موکریانی، ۲۰۰۷
- ۱۰) خولیای نووسین، کۆمهله وتار پهزا بهراههنی، وهرگیران. موکریانی، ۲۰۰۸
- ۱۱) فەرھەنگى پىرگە (ئەو وشانەى لەھەنبانە بۆرىنەدا نەھاتوون)، موكريانى ۲۰۰۹
- ۱۲) كەلەشى<u>ىرى</u> ورگن، چىرۆكى مندالان، فۆلكلۆر؛ نووسىينەوە، بۆكان، ئىزبرتوو، ۲۰۰۹

- ۱۳) تازیهبارانی بهیهل، روّمانی غولامحوسین ساعیدی، وهرگیران، موکریانی ۲۰۱۱
- ۱۶) مەرگى ئىقان، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگىزان، موكريانى، ٢٠١١ ١٥) دار وپەپسوولە و رووبسار، چىرۆكسى منسدالان، فەرىسدە شەبانفەرس وەرگىزان، ٢٠١١
 - ١٦) دىلى قەفقاز، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگىران، موكريانى، ٢٠١١
 - ۱۷) باوکه سیرگی، روّمان، لئوّ تولستوّی، وهرگیران، موکریانی، ۲۰۱۱
 - ۱۸) ئاغا و نۆكەر، رۆمان، لئۆ تۆلسىتۆى، وەرگىران، موكريانى، ۲۰۱۱
- ۱۹) هاوسىەرگىرى بەختەوەرانە، رۆمان، تۆلسىتۆى، وەرگێران، ھەولێر، خانەي كتنى ئاوێر ۲۰۱۲
 - ۲۰) نارنجی فرین، چیروک، وهزارهتی روشنبیری، سلیمانی، ۲۰۱۲
 - ۲۱) ئانا كارنىنا، رۆمان، تۆلسىتۆى، وەرگىران، موكريانى، ۲۰۱۲

ئەم بەرھەمانەش ئامادەي چاين:

- ١) ئايۆرەي خەو، كۆمەللە شىنعر
- ۲) كازاخهكان، رۆمان، لئق تۆلستۆي، وەرگيران
- ٣) سترانى شەپۆلەكان، شىغىرى ھاوچەرخى فارس، وەرگىران.
 - 4) رِيْگايەك بەرەو ھەتاو، كۆمەللەچىرۆك، وەرگيران
- 5) شارەزاييە بنەرەتىيەكانى ژيان، دوورووتى ريچ، وەرگيران
 - 6) پەسىلان، رۆمان، ليۆ تولستوى، وەرگيران
 - 7) ھاوار و ۋىلەمق، كۆمەلە شىغر